

การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนมัธยมท่าแฉ่ง จังหวัดจันทบุรี

DEVELOPMENT OF THE ACTIVITY PACKAGE FOR HANDBALL BASIC SKILLS USING
DAVIES INSTRUCTIONAL MODEL FOR PSYCHOMOTOR DOMAIN FOR STUDENTS
OF MATHAYOMTHAKLAENG SCHOOL, CHANTHABURI PROVINCE

วิทยานิพนธ์

ของ

สมปรารถนา ทองนาค

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มกราคม 2558

การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี

DEVELOPMENT OF THE ACTIVITY PACKAGE FOR HANDBALL BASIC SKILLS USING
DAVIES INSTRUCTIONAL MODEL FOR PSYCHOMOTOR DOMAIN FOR STUDENTS
OF MATHAYOMTHAKLAENG SCHOOL, CHANTHABURI PROVINCE

วิทยานิพนธ์

ของ

สมปรารถนา ทองนาค

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มกราคม 2558

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน
ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนมัธยมท่าแฉ่ง จังหวัดจันทบุรี

Development of the Activity Package for Handball Basic Skills Using Davies Instructional Model
for Psychomotor Domain for Students of Mathayomthaklaeng School, Chanthaburi Province

สมปรารถนา ทองนาค

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานสอบวิทยานิพนธ์
(ดร.วิวัฒน์ เพชรศรี)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ดารณี นวพันธุ์)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ดร.เขาวเรศ ใจเย็น)

..... กรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีศา จรดล)

ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

วันที่ 21 เดือน มกราคม พ.ศ. 2558

สมปรารถนา ทองนาค. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ดารณี นวพันธุ์ กศ.ม. (พลศึกษา)

ประธานกรรมการ

เยาวเรศ ใจเย็น ปร.ค. (วิทยาศาสตร์ศึกษา)

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนก่อนการฝึกและหลังการฝึกด้วยชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้วิธีจับสลาก จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 3 กิจกรรม แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี มีประสิทธิภาพระหว่างเรียน และหลังเรียน เท่ากับ 82.50/84.75

ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐาน กีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Sompratana Thongnak. (2015). **Development of the Activity Package for Handball Basic Skills Using Davies Instructional Model for Psychomotor Domain for Students of Mathayomthaklaeng School, Chanthaburi Province.** Thesis. M.Ed. (Curriculum and Instruction). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University.

Thesis Advisors

Associate Professor Daranee Navapuntu M.Ed. (Physical Education)	Chairman
Yaowares Chaiyen Ph.D. (Science Education)	Member

Abstract

The purposes of this research were to : 1) to develop the activity package for handball basic skills using Davies Instructional Model for psychomotor domain for students of Mathayomthaklaeng School Chanthaburi Province so that it can reflect the effectiveness at 80/80 according to standard criteria; 2) to compare handball standard skills of students before and after using the activity package. and 3) to study the satisfaction of students towards the package model. The sample consisted of 40 students who were studying in the second semester in 2013. The instruments were a handball basic skill package, a handball basic skill test and a satisfaction towards the package test. The statistics used to analyze the data were standard deviation and T-Test.

The results were revealed as follows: 1) the effectiveness of the activity package for handball basic skills using Davies Instructional Model for psychomotor domain for the students of Mathayomthaklaeng School Chanthaburi Province before and after using the package was 82.50/84.75, higher than the standard criterion at 80/80. 2) The basic skill of the students after using the package was higher than using the package significantly at .01 3) The satisfaction of the students forwards the package was at a high level.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของควีส์ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรีเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจากหลายท่านที่ให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ณิ นวพันธุ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.เยาวเรศ ใจเย็น กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูและนักเรียน โรงเรียนมัธยมท่าแคลง อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี ที่ได้สละเวลาและให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี ซึ่งข้อมูลที่ได้ มีความสมบูรณ์ครบถ้วน และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในอนาคต

ขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ และทุกท่านที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจมาโดยตลอด คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ผู้สนใจในการศึกษา
ทั้งหมด

สมปรารถนา ทองนาค

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
สมมติฐานในการวิจัย.....	10
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	11
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.....	12
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	12
คุณภาพของผู้เรียน.....	13
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3.....	14
ชุดกิจกรรม.....	19
ความหมายของชุดกิจกรรม.....	19
หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม.....	20
ประเภทของชุดกิจกรรม.....	22
องค์ประกอบชุดกิจกรรม.....	23
ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม.....	26
การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม.....	29
ประโยชน์ของชุดกิจกรรม.....	31
รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย.....	33
รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส.....	38
ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล.....	40
การส่ง - รับลูกแฮนด์บอล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล.....	43
การยิงประตู.....	43
แบบทดสอบทักษะกีฬา.....	44
ประเภทของแบบทดสอบทักษะกีฬา.....	45
ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา.....	46
ความพึงพอใจ.....	47
ความหมายของความพึงพอใจ.....	47
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	48
การวัดความพึงพอใจ.....	51
วิธีเขียนข้อความความพึงพอใจ.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
งานวิจัยต่างประเทศ.....	54
งานวิจัยในประเทศ.....	55
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	59
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
การวางแผนการทดลอง.....	69
การดำเนินการทดลอง.....	70
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	87
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	87
วิธีดำเนินการวิจัย.....	87
สรุปผลการวิจัย.....	89
อภิปรายผล.....	90
ข้อเสนอแนะ.....	93
บรรณานุกรม.....	95
ภาคผนวก.....	101
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	102
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	104
ภาคผนวก ค ตัวอย่างชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบ การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคแกลง อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อ การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลที่ใช้ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส.....	110
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม.....	170
ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	182
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	191

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงระดับชั้น ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 3 มาตรฐาน พ 3.1..	14
2 แสดงระดับชั้น ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 3 มาตรฐาน พ 3.2...	16
3 ความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหา ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	61
4 แบบแผนการทดลอง.....	69
5 แสดงระยะเวลาการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉ่ง จังหวัดจันทบุรี.....	70
6 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยการทดลองรายบุคคล (1 : 1).....	79
7 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยการทดลองแบบกลุ่มเล็ก (1 : 9).....	79
8 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยการทดลองแบบกลุ่มขนาดใหญ่ (1 : 40).....	80
9 คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉ่ง จังหวัดจันทบุรี.....	81
10 คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉ่ง จังหวัดจันทบุรี..	82
11 ค่าประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉ่ง จังหวัดจันทบุรี ทั้ง 3 กิจกรรม.	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 การเปรียบเทียบคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี.....	83
13 ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ.....	84
14 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่ จำแนกตามเพศ.....	166
15 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ จำแนกตามเพศ.....	166
16 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล จำแนกตามเพศ.....	167
17 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการยิงประตู จำแนกตามเพศ.....	167
18 ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส.....	177
19 ผลการประเมินความเหมาะสมของความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล.....	179
20 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส..	180
21 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสแบบเดี่ยว (1 : 1).....	183
22 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสแบบกลุ่มเล็ก (1 : 9).....	183

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐาน กีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส แบบกลุ่มขนาดใหญ่ (1 : 40).....	184
24 แสดงคะแนนสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และ หลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส แยกแต่ละชุดกิจกรรม.....	186
25 แสดงคะแนนสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และ หลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รวมทุกชุดกิจกรรม.....	188
26 แสดงค่าประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐาน กีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี ทั้ง 3 กิจกรรม.....	190

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
2 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก.....	121
3 ทำการรับลูกแฮนด์บอล.....	122
4 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ.....	123
5 รูปแบบของการขึ้น.....	125
6 รูปแบบการถือลูกแฮนด์บอล.....	126
7 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก.....	126
8 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ.....	127
9 รูปแบบการขึ้นรับลูกแฮนด์บอล.....	128
10 รูปแบบการรับลูกแฮนด์บอล.....	128
11 รูปแบบการขึ้นส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก.....	129
12 รูปแบบการขึ้นรับลูกแฮนด์บอล.....	130
13 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะอยู่กับที่.....	132
14 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่.....	137
15 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง.....	138
16 รูปแบบการขึ้นและการถือลูกแฮนด์บอล.....	140
17 รูปแบบการส่งลูกมือเดียวเหนือไหล่.....	140
18 รูปแบบการพลิกมือส่ง.....	141
19 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง.....	142
20 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่.....	143
21 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง.....	145
22 การส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่.....	153
23 การขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่.....	156
24 การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลมือด้านขวา.....	157
25 การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลมือด้านซ้าย.....	158
26 การยิงประตู.....	160

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 6 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในหมวดที่ 4 มาตรา 22 ระบุว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักการว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 12)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนาผู้เรียนไว้ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 นั่นคือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ข : 4)

แนวทางการพัฒนาผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ คือการกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา การเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จุดมุ่งหมายของการเรียนพลศึกษาคือมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ก : 1) โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเต็มใจ ควบคู่ไปกับการให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมที่นำมาใช้ในการปฏิบัติต้องเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้กล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายทำงานมากกว่าการเคลื่อนไหวตามปกติที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการออกกำลังกาย เพื่อรักษาไว้ซึ่งสมรรถภาพและสุขภาพที่ดี (สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. 2546 : 30)

โทมัส และคณะ (Thomas and et al. 2003 : 2) เชื่อว่า พลศึกษามีความสำคัญต่อนักเรียนมัธยมศึกษา นักเรียนต้องเรียนพลศึกษาจากครูเชี่ยวชาญและได้รับเอาใจใส่เป็นอย่างดี พลศึกษาถือเป็นองค์ประกอบภารกิจของโรงเรียน ดังนั้นวิธีการสอนจึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จของนักเรียนและโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545 : 4) ได้กำหนดเป้าหมายวิชา พลศึกษามุ่งพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนไว้ 5 ด้าน ได้แก่ พัฒนาด้านความรู้ พัฒนาด้านเจตคติ พัฒนาด้านทักษะ พัฒนาด้านสมรรถภาพทางกาย และพัฒนาการด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือด้านสังคม ซึ่งพฤติกรรมของกิจกรรมทั้ง 5 ด้านของผู้เรียน เป็นผลรวมการเปลี่ยนแปลงของบุคคล มีสาเหตุมาจากการเกิดประสบการณ์ตรงในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา (Physical Activity) เป็นกิจกรรมที่เคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาระบบอวัยวะของเด็กที่มีมาตั้งแต่เกิด เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด ขว้าง ปา ห้อย โหน เป็นต้น ให้มีการเจริญเติบโตและมีพัฒนาการอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้กิจกรรมพลศึกษาจึงประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ เกม กิจกรรมกีฬา กิจกรรมเข้าจังหวะ กิจกรรมนอกเมือง กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย และกิจกรรมแก้ไขความพิการ (ทินกร พิริยะชนานุสรณ์. ออนไลน์. 2552)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ข้อหนึ่งว่า เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ โดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้ได้อย่างปลอดภัย สนุกสนานและปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอตามความถนัดและความสนใจ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ก : 4)

กีฬาแฮนด์บอลได้กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาไทยและกีฬาสากล มาตรฐาน พ.3.1 : เข้าใจมีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา มาตรฐาน พ.3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ก : 22 - 31) สถานศึกษาสามารถเลือกไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามความพร้อมและความเหมาะสมให้กับทุกช่วงชั้นตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1 - 3 นอกจากนี้กีฬาแฮนด์บอลยังเป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่จัดทำการแข่งขันตั้งแต่ในระดับโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและในระดับสูง ๆ ขึ้นไป

การเล่นแฮนด์บอลต้องใช้ทักษะพื้นฐานในการเล่นหลายอย่างประกอบเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นทักษะพื้นฐานส่วนบุคคล หรือทักษะที่จะต้องร่วมกันเป็นทีม ทักษะเหล่านี้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญเพื่อที่จะรวมกันเข้าเป็นทีมที่แข็งแกร่ง การที่มีทีมที่แข็งแกร่งหรือมีผู้เล่นที่มีทักษะ

ขั้นพื้นฐานที่ดีกว่าโอกาสของทีมที่จะชนะการแข่งขันก็ย่อมมีมากกว่า ดังนั้นการฝึกทักษะจึงเป็นสิ่งที่สำคัญจะขาดเสียมิได้ในการเล่นกีฬาและการสอนพลศึกษา เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เล่นและผู้เรียนมีทักษะตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี เป็นโรงเรียนสหศึกษาขนาดเล็ก มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีนโยบายให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาได้รับนโยบายจากโรงเรียนให้จัดการเรียนรู้ การปลูกฝังให้นักเรียนมีสุขภาพแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และมีร่างกายพร้อมที่จะรับรู้การเรียนรู้หนังสืออย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเล่นกีฬาทุกวันอังคาร การจัดกิจกรรมกีฬาทุกปี เป็นต้น ก็ยังไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้และตามแผนงานของโรงเรียนในการจัดการเรียนรู้ คือ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มาสนใจเล่นกีฬา โดยไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และสิ่งมอมเมา พร้อมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีศักยภาพที่จะเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โรงเรียนจึงได้บรรจุวิชาแฮนด์บอลไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 เพื่อเป็นการฝึกทักษะขั้นพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลให้ผู้เรียน ได้นำทักษะที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพ และก้าวไปสู่การเป็นนักกีฬาแฮนด์บอลในระดับจังหวัดต่อไป

ที่ผ่านมาผลจากการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลในระดับประเทศ ระดับภาค ระดับเขตพื้นที่การศึกษาถึงระดับโรงเรียน พบว่า ผลการแข่งขันยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ดังเช่น ผลการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชิงแชมป์จันทบุรี ปีการศึกษา 2556 ของชมรมกีฬาแฮนด์บอลจังหวัดจันทบุรี พบว่า นักกีฬาแฮนด์บอลรุ่นอายุไม่เกิน 15 ปี โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบไม่ผ่านรอบแรก และจากการคัดเลือกตัวแทนนักกีฬาของชมรมแฮนด์บอลจังหวัดจันทบุรี พบว่า นักเรียนจากโรงเรียนมัธยมท่าแฉลบได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนนักกีฬาคัดน้อยลง คือ ในปีการศึกษา 2554 เป็นตัวแทน 2 คน ในปีการศึกษา 2555 เป็นตัวแทน 1 คน (ชมรมแฮนด์บอลจังหวัดจันทบุรี. 2555 : 23) ทำให้ไม่อยู่ใน 3 อันดับแรกของโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเหมือนเช่นที่ผ่านมา ผู้วิจัยทำหน้าที่สอนวิชาแฮนด์บอล พบว่า นักเรียนขาดทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล มีสาเหตุมาจากนักเรียนมีทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลค่อนข้างต่ำ ไม่ตั้งใจเรียน เมื่อการสอนแบบเดิม ๆ ครูไม่เน้นการสอนทักษะกีฬาแฮนด์บอลให้ถูกต้อง นักเรียนไม่ได้รับการฝึกอย่างต่อเนื่อง ไม่มีแบบฝึกที่ดีเหมาะสมกับนักเรียนและดึงดูดความสนใจนักเรียน จากปัญหาดังกล่าวการที่นักเรียนจะเกิดทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องได้รับการฝึกฝนและปรับปรุง แก้ไขความบกพร่องต่าง ๆ อยู่เสมอ ครูจำเป็นต้องปรับปรุงลักษณะการจัดการเรียนการสอนและเลือกใช้สื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะกีฬา

การเรียนการสอนจึงควรเน้นบทบาทของผู้เรียนเสียใหม่ ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสกระทำด้วยตนเอง แสวงหาความรู้เอง รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองมากขึ้น รู้จักตัดสินใจเอง นอกจากนี้ยังต้องให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และรับผิดชอบร่วมกัน พฤติกรรมการสอนของครู หรือบทบาทของครูผู้สอนจะต้องเปลี่ยนแปลงจากผู้สอนความรู้หรือแสดงออกมาเป็นผู้เสนอแนะแนวทางในการหาประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด โดยยึดหลักกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ อีกทั้งเป็นการเรียนเอกัตภาพด้วย ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จ และเกิดความรู้ที่ละน้อย ตามลำดับขั้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2549 : 39)

แนวทางการพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล รูปแบบหนึ่งที่ได้รับการยอมรับ คือ การใช้ชุดกิจกรรม เนื่องจากการใช้ชุดกิจกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการฝึก ซึ่งชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2539 : 120) กล่าวว่าชุดกิจกรรมช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเอง ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดกิจกรรมผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ หยิบใช้ได้ทันที โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมตัวล่วงหน้า นักเรียนเรียนได้ตลอดเวลาไม่ว่าครูผู้สอนจะมีสภาพหรือขัดข้องทางอารมณ์มากน้อยเพียงใด ชุดกิจกรรมทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครู แม้ครูจะพูดหรือสอนไม่เก่ง นักเรียนก็สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากชุดกิจกรรมที่ผ่านการหาประสิทธิภาพมาแล้ว สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ทุกสถานที่ และทุกเวลา และช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่เอื้ออำนวยแก่นักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของวัลลพ เกิดผล (2553 : 81) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าระหว่างเรียนมีค่าประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 82.45 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80 ที่กำหนด ทั้งนี้เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจในทักษะ แต่จำแบบผิด ๆ และทำทักษะไม่ถูกต้องอยู่เล็กน้อย แต่หลังจากที่นักเรียนใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว จะเห็นว่าได้มีค่าประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 83.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ที่กำหนดจึงสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชุดนี้ มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ได้ และรูปแบบการสอนวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะกีฬาแฮนด์บอล คือ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของควีส์ ซึ่งทิสนา แจมมณี (2553 : 243 - 247) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของควีส์ เป็นรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติมุ่งพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนประสบ

ผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ผ่านกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ 3) ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของวราวรรณ โจนงนุช (2551 : 108) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดกิจกรรมการจัด การเรียนรู้ เรื่อง การเขียนลายสังคโลก โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 10 ชุด มีประสิทธิภาพ 82.38/87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ แต่ยังไม่พบว่า มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับวิชาพลศึกษา

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬา แอนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉ่ง จังหวัดจันทบุรี เพื่อการพัฒนาทักษะกีฬาแอนด์บอล ของนักเรียนตามทักษะได้ถูกต้อง เหมาะสมกับการเรียนทักษะพื้นฐานกีฬาแอนด์บอลและเพื่อ เป็นการพัฒนาให้เยาวชนได้รับการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะพื้นฐานกีฬาแอนด์บอลที่ถูกต้องนำไป ฝึกให้เกิดความชำนาญ อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ในอนาคตที่จะเกิดกับเยาวชนที่จะเล่นกีฬา แอนด์บอล เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาทักษะกีฬาแอนด์บอลในระดับต่าง ๆ ให้มี มาตรฐาน และเพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมพลศึกษาแก่ผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษาต่อไปด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแอนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียน การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉ่ง จังหวัดจันทบุรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแอนด์บอลของนักเรียนก่อนการฝึกและ หลังการฝึกด้วยชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแอนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉ่ง จังหวัดจันทบุรี

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแอนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยนี้จะทำให้ทราบถึงการพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และได้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรีที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่การได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนนักกีฬาแฮนด์บอลของจังหวัดจันทบุรีเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการนำกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสไปใช้สอนในกลุ่มสาระและชั้นอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 79 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้วิธีจับสลาก

ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 2.1.1 ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล
- 2.1.2 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ประกอบด้วย

- 1) ทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล
- 2) ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล
- 3) ทักษะการยิงประตู

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าคลอง จังหวัดจันทบุรี เป็นเนื้อหาในรายวิชาพลศึกษา (แฮนด์บอล) ประกอบด้วย

3.1 การส่งและรับลูกแฮนด์บอล

3.2 การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

3.3 การยิงประตู

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง และทดสอบหลังการฝึกกิจกรรมทั้ง 3 กิจกรรม กิจกรรมละ 1 ชั่วโมง รวม 3 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง โดยไม่นับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เวลาที่ใช้ในการทดลองใช้เวลาเรียนตามปกติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล หมายถึง การสร้างชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ สำหรับการจัดการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้ขั้นตอนการสร้างของชัยยงค์ พรหมวงศ์ 4 ขั้นตอน คือ 1) วิเคราะห์เนื้อหา 2) วางแผนการสอน 3) ผลิตรายการสอน 4) ทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม จำนวน 3 กิจกรรม ในแต่ละกิจกรรม ประกอบด้วย คำชี้แจง ขอบข่ายของเนื้อหา คู่มือครู คู่มือนักเรียน ใบกิจกรรม แบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนการฝึกและหลังการฝึก ได้แก่

1. กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล
2. กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล
3. กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะการยิงประตู

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติจากทักษะย่อยๆ เชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะได้เป็นอย่างดีทักษะปฏิบัติของเดวิส 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวมโดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ

ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไปก่อนการสาธิตครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกตควรรู้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้วผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปที่ละส่วนอย่างช้า ๆ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มี การสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดูหากติดขัดจุดใดผู้สอนควรให้คำชี้แนะและช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไปและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้นเช่นทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้นทำได้ง่ายขึ้นหรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้วจึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส หมายถึง สภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเป็นตัวกำหนดการดำเนินกิจกรรม ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 5 ขั้นตอน คือ ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ

ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล หมายถึง ความสามารถในการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับความเคลื่อนไหวของทักษะนั้นให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างดีได้แก่

1. ทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล

1.1 การส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือ

1.2 การส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียว

2. ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

2.1 การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำ

2.2 การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูง

3. ทักษะการยิงประตู

3.1 การยืนยิงประตู

3.2 การกระโดดยิงประตู

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนมัธยมท่าคล่อง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล หมายถึง คุณภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางทักษะกีฬาแฮนด์บอล ซึ่งพิจารณาจากเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก คือ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลหลังการฝึกกิจกรรมแต่ละกิจกรรม โดยนำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดรวมกัน คิดเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง คือ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลหลังการฝึกของนักเรียน หลังเสร็จสิ้นการฝึกทุกกิจกรรม คิดเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลทักษะกีฬาแฮนด์บอลของอิพร ภักดีศิริวงษ์ (2546 : 105 - 107) สร้างขึ้น ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนขณะเคลื่อนที่ (Passing and Recovering the Ball While Moving Skill Test) เพื่อทดสอบทักษะในการส่งและรับลูกแฮนด์บอลที่แม่นยำในขณะเคลื่อนที่
2. แบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ (Handball Throwing Skill Test) เพื่อทดสอบความแม่นยำในการขว้างลูกบอลแบบมือเดียวเหนือไหล่
3. แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล (Control Dribbling Skill Test) เพื่อทดสอบการครอบครองบอลในขณะเคลื่อนที่
4. แบบทดสอบทักษะการยิงประตู (Shooting Skill Test) เพื่อทดสอบความแม่นยำและความรวดเร็วในการยิงประตู

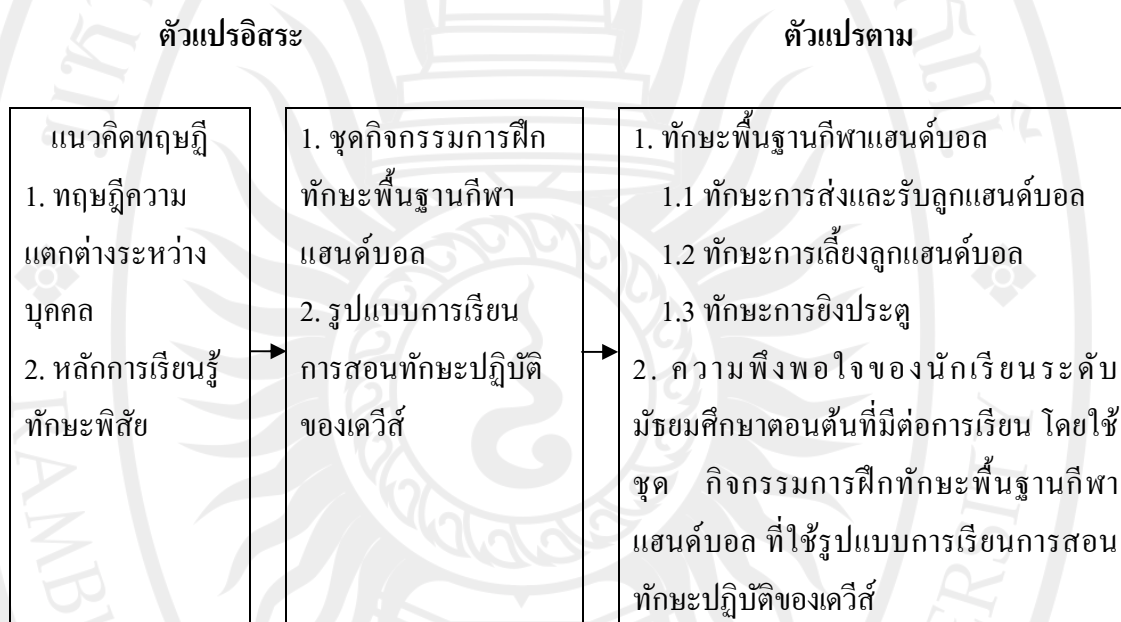
ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ทำที และความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งประเมินจากแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยประเมิน 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านสาระการเรียนรู้

2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้
3. ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้
4. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หลังการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่าก่อนการฝึก

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1.3 คุณภาพของผู้เรียน

1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

2. ชุดกิจกรรม

2.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

2.2 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

2.3 ประเภทของชุดกิจกรรม

2.4 องค์ประกอบชุดกิจกรรม

2.5 ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม

2.6 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

2.7 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

3. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย

4. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

5. ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

5.1 การส่ง - รับลูกแฮนด์บอล

5.2 การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

5.3 การยิงประตู

6. แบบทดสอบทักษะกีฬา

6.1 ประเภทของแบบทดสอบทักษะกีฬา

6.2 ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา

7. ความพึงพอใจ

7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

7.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

7.3 การวัดความพึงพอใจ

7.4 วิธีเขียนข้อความความพึงพอใจ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยต่างประเทศ

8.2 งานวิจัยในประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรและแนวการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีหน่วยงานและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ก : 1)

ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน โดย สุขศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติ เกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน ส่วนพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐาน การเรียนรู้ ตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาไว้อย่างชัดเจน ซึ่งกระทรวง ศึกษาธิการ (2551 ก : 2 - 3) ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษา และพลศึกษา จำนวน 5 สาระ 6 มาตรฐาน เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทริยภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพอุบัติเหตุ การเฝ้าระวัง สารเสพติด และความรุนแรง

คุณภาพของผู้เรียน

ด้านมาตรฐานของคุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการกำหนดคุณลักษณะที่ผู้เรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก : 3 - 4)

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. เข้าใจและเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการที่มีต่อสุขภาพและชีวิตในช่วงวัยต่าง ๆ

2. เข้าใจ ยอมรับ และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ ความเสมอภาคทางเพศ สร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น และตัดสินใจแก้ปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม

3. เลือกกินอาหารที่เหมาะสม ได้สัดส่วน ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการตามวัย

4. มีทักษะในการประเมินอิทธิพลของเพศ เพื่อน ครอบครัว ชุมชน และวัฒนธรรมที่มีต่อเจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต และสามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม

5. ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและการเกิดโรคอุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง รู้จักสร้างเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเอง ครอบครัว และชุมชน

6. เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ โดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้ได้อย่างปลอดภัย สนุกสนาน และปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอตามความถนัดและความสนใจ

7. แสดงความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การดำรงสุขภาพ

8. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การออกกำลังกายและการเล่นกีฬากับการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

9. สำนักในคุณค่า ศักยภาพและความเป็นตัวของตัวเอง

10. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิของตนเอง และผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาและการทำงานเป็นทีมอย่างเป็นระบบ ด้วยความมุ่งมั่น และมีน้ำใจ นักกีฬา จนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายด้วยความชื่นชม และสนุกสนาน

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

วิชาแฮนด์บอล เป็นวิชาพื้นฐานที่ได้จัดทำขึ้นตามสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มี 2 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจ นักกีฬา มีจิตวิญญาณ ในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา โดยมีรายละเอียด ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางในแต่ละระดับชั้น ดังนี้

ตาราง 1 แสดงระดับชั้น ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 3 มาตรฐาน พ 3.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. เพิ่มพูนความสามารถของตน ตามหลักการ เคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่น กีฬา 2. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลประเภทบุคคล และทีมโดยใช้ทักษะพื้นฐานตามชนิดกีฬา อย่างละ 1 ชนิด	1. หลักการเพิ่มพูนความสามารถ ในการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและ ทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะ การเล่นกีฬา 1. การเล่นกีฬาไทย และกีฬาสากลที่เลือก เช่น กรีฑาประเภทลู่และลาน วอลเลย์บอล กระบี่ เทเบิลเทนนิส เทนนิส

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรมและนำหลักความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น	1. การนำความรู้และหลักการของกิจกรรมนันทนาการไปใช้เชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น
ม.2	1. นำผลการปฏิบัติตนเกี่ยวกับทักษะกลไกและทักษะการเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายมาสรุปเป็นวิธีที่เหมาะสมในบริบทของตนเอง	1. การนำผลการปฏิบัติตนเกี่ยวกับทักษะกลไกและทักษะการเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายมาสรุปเป็นวิธีที่เหมาะสมในบริบทของตนเองในการเล่นกีฬา
	2. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลทั้งประเภทบุคคลและทีมได้อย่างละ 1 ชนิด	1. การเล่นกีฬาไทย กีฬาสากลตามชนิดกีฬาที่เลือก เช่น กรีฑาประเภทลู่และลาน กระบี่ บาสเกตบอล เทนนิส วอลเลย์บอล คีฬาขี่ม้า คาราเต้โด คีฬาต่อสู้ป้องกันตัว ฟุตบอล
	3. เปรียบเทียบประสิทธิภาพของรูปแบบการเคลื่อนไหวที่ส่งผลต่อการเล่นกีฬาและกิจกรรมในชีวิตประจำวัน	1. ประสิทธิภาพของรูปแบบการเคลื่อนไหวที่ส่งผลต่อการเล่นกีฬาและกิจกรรมในชีวิตประจำวัน
	4. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรม และนำความรู้และหลักการที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างเป็นระบบ	1. การนำประสบการณ์จากการร่วมกิจกรรมนันทนาการไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
ม.3	1. เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลได้อย่างละ 1 ชนิดโดยใช้เทคนิคที่เหมาะสมกับตนเองและทีม	1. เทคนิคและวิธีการเล่น กีฬาไทยและกีฬาสากลที่เลือก เช่น กรีฑาประเภทลู่และลาน วอลเลย์บอล บาสเกตบอล คีฬาขี่ม้า คาราเต้โด คีฬาต่อสู้ป้องกันตัว ฟุตบอล เทนนิส
	2. นำหลักการ ความรู้และทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬาไปใช้สร้างเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ	1. การนำหลักการ ความรู้ ทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม การเล่นกีฬาไปใช้เป็นระบบสร้างเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่อง

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรมและนำหลักความรู้วิธีการไปขยายผลการเรียนรู้ให้กับผู้อื่น	1. การจัดกิจกรรมนันทนาการแก่ผู้อื่น

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ก : 22 - 24

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณ ในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตาราง 2 แสดงระดับชั้น ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 3 มาตรฐาน พ 3.2

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. อธิบายความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬา จนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี 2. ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัด ความสนใจอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งมีการประเมินการเล่นของตนและผู้อื่น 3. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น 4. วางแผนการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือกและนำไปใช้ในการเล่นอย่างเป็นระบบ	1. ความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬา จนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี 1. การออกกำลังกาย เช่น การบริหารแบบต่างๆ เต้นแอโรบิก โยคะ รำมวยจีน 2. การเล่นกีฬาไทย และกีฬาสากลทั้งประเภทบุคคลและทีม 3. การประเมินการเล่นกีฬาของตนเองและผู้อื่น 1. กฎ กติกา การเล่นเกมและการแข่งขันกีฬาที่เลือกเล่น 1. รูปแบบ วิธีการรุกและป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือก

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. ร่วมมือในการเล่นกีฬาและการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน	1. การเล่น การแข่งขันกีฬา และการทำงานเป็นทีม
	6. วิเคราะห์เปรียบเทียบและยอมรับความแตกต่างระหว่างวิธีการเล่นกีฬาของตนเองกับผู้อื่น	1. การยอมรับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเล่นกีฬา
ม.2	1. อธิบายสาเหตุการเปลี่ยนแปลงทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาที่เกิดจากการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นประจำจนเป็นวิถีชีวิต	1. สาเหตุการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จากการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอจนเป็นวิถีชีวิต
	2. เลือกเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย เล่นกีฬาตามความถนัดและความสนใจ พร้อมทั้งวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง	2. การสร้างวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ 1. การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาไทย กีฬาสากลทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม 2. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา
	3. มีวินัย ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา และข้อตกลงในการเล่นกีฬาที่เลือก	1. วินัยในการฝึก และการเล่นกีฬา ตามกฎ กติกา และข้อตกลง
	4. วางแผนการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือกและนำไปใช้ในการเล่นอย่างเหมาะสมกับทีม	1. รูปแบบ กลวิธีการรุก การป้องกันในการเล่นกีฬาเป็นทีม 2. ประโยชน์ของการเล่นและการทำงานเป็นทีม 3. หลักการให้ความร่วมมือในการเล่น การแข่งขันกีฬาและการทำงานเป็นทีม

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. นำผลการปฏิบัติในการเล่นกีฬามาสรุปเป็นวิธีที่เหมาะสมกับตนเองด้วยความมุ่งมั่น	1. การพัฒนาวิธีเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับตนเอง - การเลือกวิธีเล่น - การแก้ไขข้อบกพร่อง - การเพิ่มทักษะ 2. การสร้างแรงจูงใจและการสร้างความมุ่งมั่นในการเล่นและแข่งขันกีฬา
ม.3	1. มีมารยาทในการเล่นและดูกีฬาด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา 2. ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ และนำแนวคิดหลักการจากการเล่นไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนด้วยความภาคภูมิใจ 3. ปฏิบัติตนตามกฎ กติกา และข้อตกลงในการเล่นตามชนิดกีฬาที่เลือกและนำแนวคิดที่ได้ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนในสังคม 4. จำแนกกลวิธีการรุก การป้องกัน และใช้ในการเล่นกีฬาที่เลือกและตัดสินใจเลือกวิธีที่เหมาะสมกับทีมไปใช้ได้ตามสถานการณ์ของการเล่น 5. เสนอผลการพัฒนาสุขภาพของตนเอง ที่เกิดจากการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเป็นประจำ	1. มารยาทในการเล่นและการดูกีฬาด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา 1. การออกกำลังกายและเล่นกีฬาประเภทบุคคล และประเภททีม 2. การนำประสบการณ์ แนวคิดจากการออกกำลังกายและเล่นกีฬาไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต 1. กฎ กติกา และข้อตกลงในการเล่นกีฬาที่เลือกเล่น 2. การประยุกต์ประสบการณ์การปฏิบัติตามกฎ กติกา ข้อตกลงในการเล่นกีฬาไปใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนในสังคม 1. วิธีการประยุกต์ใช้กลวิธีการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาได้ตามสถานการณ์ของการเล่น 1. การพัฒนาสุขภาพตนเองที่เกิดจากการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ

จากสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สรุปได้ว่าสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล สามารถพัฒนาทักษะ เพิ่มพูนความสามารถของตน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา โดยอาศัยรูปแบบการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬาและกิจกรรมในชีวิตประจำวัน

ชุดกิจกรรม

ความหมายของชุดกิจกรรม

มีผู้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้หลายลักษณะหลายทฤษฎี ดังนี้

กู๊ด (Good. 1973 : 306) ได้อธิบายถึงชุดกิจกรรมไว้ว่า เป็นโปรแกรมทางการสอนทุกอย่างที่จัดไว้โดยเฉพาะ มีวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการสอน วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการเขียน คู่มือครู เนื้อหาแบบทดสอบ ข้อมูลที่เชื่อถือได้มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนไว้อย่างชัดเจน ชุดกิจกรรมนี้ครูเป็นผู้จัดให้นักเรียนแต่ละคนได้ศึกษาและฝึกฝนตนเอง โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำเท่านั้น

ฮุสตัน (Houston. 1977 : 10 ; อ้างถึงใน วรวิทย์ นิเทศศิลป์. 2551 : 268) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดของประสบการณ์ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนเพื่อสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายเฉพาะซึ่งชุดการสอนอาจมีรูปแบบต่าง ๆ กัน

ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2550 : 50) ให้ความหมายชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรมคือ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยมีครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เช่น ชุดฝึกอบรม หรือชุดการสอนต่าง ๆ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2551 : 14) ให้ความหมายชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อประสมที่ได้จัดระบบการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่อง และวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมมีประสิทธิภาพ

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551 : 269) ให้ความหมายชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง ระบบการผลิตและนำสื่อประสมที่สอดคล้องมาใช้กับวิชาหรือหน่วยหรือหัวเรื่องเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551 : 88) ให้ความหมายชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้แก่นักเรียนได้ทำกิจกรรม เป็นการทบทวนหรือเสริมเพิ่มความรู้ให้แก่แก่นักเรียนหรือให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้หลาย ๆ รูปแบบ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียนได้มีคุณลักษณะตามที่ต้องการ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2551 : 14 - 15) ให้ความหมายชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรมหรือชุดการสอนตรงกับภาษาอังกฤษว่า Instructional Package เป็นสื่อประสมประเภทหนึ่ง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่สอนแม้ชุดการเรียนการสอนจะเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่สำหรับบางคน แต่นักการศึกษาไทยได้มีแนวคิดการทำชุดการเรียนการสอนมาเป็นเวลานานแม้จะยังไม่มีคำว่า “ชุดการเรียนการสอน” ขึ้นมาก็ตามชุดการเรียนการสอนเป็นสื่อประสมที่ได้จัดระบบการผลิต และการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชาหน่วยหัวเรื่องและวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้การเปลี่ยน พฤติกรรมการเรียนมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาความหมายของชุดกิจกรรมสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม เป็นสื่อการสอนที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ประกอบด้วย วัสดุอุปกรณ์หลายชนิด และองค์ประกอบอื่นเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและ ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย ทำให้เกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

หลักการและทฤษฎีการเรียนรู้ ที่เป็นแนวทางการสร้างชุดกิจกรรมมีหลายหลักการ และหลายทฤษฎี ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่าน ได้เสนอหลักการไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2551 : 17) ได้กล่าวถึงแนวคิดที่จะนำไปสู่ระบบการผลิต ชุดกิจกรรม ประกอบด้วยแนวคิด 5 ประการ พอสรุปได้ดังนี้

แนวคิดที่ 1 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล นักศึกษาได้นำหลักจิตวิทยาประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งความแตกต่างระหว่างบุคคลมีหลายด้าน คือ ความสามารถ สติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ สังคม เป็นต้น ในการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล วิธีที่เหมาะสมที่สุด คือ การจัดการสอนรายบุคคลหรือการสอนเอกัตภาพ การศึกษาโดยเสรีการศึกษา ด้วยตนเองซึ่งล้วนเป็นวิธีเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามสติปัญญาความสามารถ และความสนใจ โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

แนวคิดที่ 2 ความพยายามที่จะเปลี่ยนการเรียนการสอนที่ยึด “ครู” เป็นแหล่งความรู้หลัก มาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เรียนด้วยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อการเรียนการสอนจาก แหล่งต่าง ๆ ซึ่งได้จัดให้ตรงกับเนื้อหาประสบการณ์ตามหน่วยวิชาการสอนต่าง ๆ การเรียนด้วยวิธีนี้ ครูจะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นหนึ่งในสามของเนื้อหาทั้งหมด อีกสองส่วนผู้เรียนจะศึกษา ด้วยตัวเองจากสิ่งที่ผู้สอนเตรียมไว้ในรูปแบบชุดกิจกรรม

แนวคิดที่ 3 การใช้โสตทัศนูปกรณ์ในรูปของการจัดระบบสื่อหลายอย่างมาบูรณาการให้เหมาะสม และใช้เป็นแหล่งความรู้สำหรับนักเรียนแทนที่ครูจะเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนตลอดเวลาแนวทางใหม่จึงเป็นการสอนแบบประสมให้เป็นชุดกิจกรรม

แนวคิดที่ 4 ปฏิริยาสัมพันธ์ ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อม ซึ่งเดิมนักเรียนเป็นฝ่ายรับรู้จากครูเท่านั้นนักเรียนจึงขาดทักษะการแสดงออกและการทำงานเป็นกลุ่มแนวโน้มทางอนาคตของการเรียนรู้จึงมีการนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งนำมาสู่การผลิตสื่อออกมาในรูปของชุดกิจกรรม

แนวคิดที่ 5 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้โดยจัดสถานการณ์ออกมาเป็นการสอนแบบโปรแกรม ซึ่งหมายถึงระบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน

1. ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง
2. ได้ทราบว่าการตัดสินใจหรือการปฏิบัติงานของตนถูกหรือผิดอย่างไร
3. ได้รับการเสริมแรงที่ทำให้ผู้เรียนภาคภูมิใจที่ได้ทำถูกคิดถูกอันจะทำให้เกิดการทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกในอนาคต
4. ได้เรียนรู้ไปทีละขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

ทิสนา แคมมณี (2551 : 51) กล่าวว่า ใ้ว่า ต้องยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา โดยให้รายละเอียด ไว้ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด คือสิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วและสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้าม สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัด หรือทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมจะทำได้ไม่ดี
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงถึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึก จึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือ ไม่ยาก ไม่ง่ายจนเกินไป และควรมีหลาย ๆ แบบ
3. การจูงใจนักเรียน โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูด ความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึก และช่วยยั่วยุให้ติดตามต่อไป
4. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่เกิดความเบื่อหน่าย การพัฒนาชุดกิจกรรมเป็นงานที่ละเอียด ต้องอาศัยความรอบคอบ ความเข้าใจ เพื่อให้ได้ชุดกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนอย่างสมบูรณ์

จากแนวคิดเกี่ยวกับหลักการสร้างชุดกิจกรรมนี้ พอสรุปได้ว่า การสร้างชุดกิจกรรมจะต้องคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนที่มีลักษณะแตกต่างระหว่าง

บุคคล เน้นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึก จึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือ ไม่ยาก ไม่ง่ายจนเกินไป และควรมีหลาย ๆ แบบ โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูด ความสนใจ ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่เกิดความเบื่อหน่าย เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของชุดกิจกรรม

นักการศึกษาได้แบ่งชุดกิจกรรมหรือชุดการเรียนไว้ดังนี้

ถาวร ลักษณะ (2547 : 15) แบ่งชุดการสอนหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ชุดการสอนหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคลเป็นชุดการสอนที่นักเรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองตามลำดับขั้นที่ระบุไว้ในชุดการสอน

2. ชุดการสอนหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4 - 6 คน ปฏิบัติกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในชุดการสอน ซึ่งการสอนแบบนี้จะช่วยฝึกให้นักเรียนได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม

3. ชุดการสอนหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบการบรรยายของครู เป็นชุดการสอนที่ครูผู้สอนใช้ประกอบการบรรยายเพื่อปูพื้นฐานความรู้ให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระในเวลาเดียวกัน

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2550 : 52 - 53) ได้แบ่งชุดการสอนหรือชุดกิจกรรมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุดการสอนหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบการบรรยายของครู เป็นชุดการสอนสำหรับนักเรียนกลุ่มใหญ่ หรือเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการปูพื้นฐานให้ทุกคนรับรู้และเข้าใจในเวลาเดียวกัน มุ่งในการขยายเนื้อหาสาระให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้ลดเวลาในการอธิบายของครูผู้สอนให้พุดน้อยลง เพิ่มเวลาให้นักเรียนได้ปฏิบัติมากขึ้น โดยใช้สื่อที่มีอยู่พร้อมในชุดกิจกรรม การเรียนรู้ในการนำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ สิ่งสำคัญคือสื่อที่นำมาใช้จะต้องให้นักเรียนได้เห็นชัดเจนทุกคนและมีโอกาสได้ใช้ครบทุกคนหรือทุกกลุ่ม

2. ชุดการสอนหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมกลุ่มหรือชุดการสอนสำหรับการเรียนเป็นกลุ่มย่อย เป็นชุดการสอนต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ในชุดการสอนแต่ละชุดมุ่งที่จะฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนโดยให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการร่วมกันชุดการสอนชนิดนี้มักใช้ในการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม

3. ชุดการสอนหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคลหรือตามเอกัตภาพ เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล คือนักเรียนจะต้องศึกษาหาความรู้ตามความต้องการและความสนใจของตนเองอาจจะเรียนที่โรงเรียนหรือเรียนที่บ้านก็ได้ จุดประสงค์หลักคือ มุ่งทำความเข้าใจกับเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมและนักเรียนสามารถประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2551 : 7) เสนอแนวคิดในการแบ่งชุดการเรียนการสอน หรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้มี 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ชุดการเรียนการสอนหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบคำบรรยาย เป็นชุดการเรียนการสอนที่มุ่งช่วยขยายเนื้อหาสาระการสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนขึ้น ช่วยให้ผู้สอนพูดน้อยลง และให้สื่อการสอนทำหน้าที่แทนชุดการสอนแบบบรรยายนี้ นิยมใช้กับการฝึกอบรมและการสอนในระดับอุดมศึกษาที่ยังถือว่าการสอนแบบบรรยายยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียน

2. ชุดการเรียนการสอนหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมกลุ่มเช่นในการสอนแบบศูนย์การเรียนการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

3. ชุดการเรียนการสอนหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคล เป็นชุดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองตามความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นการเรียนในโรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้เพื่อให้นักเรียนก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถ ความสนใจและความพร้อมของนักเรียนชุดการเรียนการสอนรายบุคคลอาจออกมาในรูปของหน่วยการสอนย่อย หรือ “โมดูล”

4. ชุดการเรียนการสอนหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทางไกล เป็นชุดการเรียนการสอนที่ผู้สอนกับนักเรียนอยู่ต่างถิ่นต่างเวลากันมุ่งสอนให้นักเรียนศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องมาเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วยสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการสอนเสริมตามศูนย์การศึกษา เช่น ชุดการเรียนการสอนทางไกลมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมหมายถึง สื่อการสอนที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ การเรียนรู้เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลที่นำมาบูรณาการเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ครูบรรลุเป้าหมายของการสอนที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ การจะนำชุดกิจกรรมมาใช้จะต้องมีการศึกษารายละเอียดของประเภทชุดกิจกรรมว่ามีความเหมาะสมกับผู้เรียนระดับใดแต่ละแบบมีวิธีการใช้อย่างไรเพื่อจะเกิดประโยชน์ในการนำไปใช้และมีประสิทธิภาพสูงสุด

องค์ประกอบชุดกิจกรรม

ในการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนนั้น ผู้สร้างจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบของชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบใดบ้าง เพื่อจะได้นำมากำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมที่ต้องการสร้างขึ้น ซึ่งได้มีนักศึกษาลายท่านได้กล่าวถึง องค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2549 : 50 - 51) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของชุดการสอน หรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีดังนี้

1. คู่มือสำหรับผู้สอนและนักเรียนที่ใช้ชุดการสอน
2. คำสั่งเพื่อเป็นแนวทางในการเรียน
3. เนื้อหาบทเรียนที่อยู่ในรูปแบบต่างๆ เช่น เทปชุดการ์ตูน ฯลฯ
4. กิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนได้ทำหรือค้นคว้าต่อจากที่เรียนแล้ว
5. แบบทดสอบสำหรับการประเมินผลเกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียนนั้น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550 : 52) ได้กล่าวถึงชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการได้แก่

1. คู่มือครู เป็นคู่มือหรือแผนการสอนสำหรับผู้สอนใช้ศึกษาและปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดชี้แจงไว้อย่างชัดเจน เช่น การนำเข้าสู่บทเรียน การจัดชั้นเรียน บทบาทนักเรียน เป็นต้น ลักษณะของคู่มืออาจจัดทำเป็นเล่มหรือแผ่นพับก็ได้

2. คำสั่งหรือบัตรงาน เป็นเอกสารที่บอกให้นักเรียนประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้บรรจุอยู่ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ บัตรคำสั่งหรือบัตรงานจะมีครบตามจำนวนกลุ่มหรือจำนวนนักเรียน ซึ่งจะประกอบด้วยคำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา คำสั่งให้นักเรียนประกอบกิจกรรมและการสรุปบทเรียน การจัดทำบัตรคำสั่งหรือบัตรงานส่วนใหญ่นิยมใช้กระดาษแข็งขนาด 6 x 8 นิ้ว

3. เนื้อหาสาระและสื่อการเรียนประเภทต่าง ๆ จัดในรูปของสื่อการสอนที่หลากหลาย อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท

3.1 ประเภทเอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือวารสารบทความใบความรู้ (Fact Sheet) ของเนื้อหาเฉพาะเรื่องบทเรียนโปรแกรม เป็นต้น

3.2 ประเภทโสตทัศนูปกรณ์เช่นรูปภาพแผนภาพแผนภูมิสมุดภาพสไลด์ (Slide) เทปบันทึกเสียง วิดิทัศน์ (Video) ซีดีรอม (CD - Rom) โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เป็นต้น

4. แบบประเมินผล เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดและประเมินความรู้ด้วยตนเองทั้งก่อนเรียน และหลังเรียนอาจจะเป็นแบบทดสอบชนิดจับคู่เลือกตอบหรือกาเครื่องหมายถูกผิดได้

ทิสนา เขมมณี (2551 : 10 - 12) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการจัดทำชุดกิจกรรมดังนี้

1. ชื่อชุดกิจกรรม หมายถึง ชื่อกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์
2. ชื่อหน่วย หมายถึง หัวข้อย่อยที่ประกอบขึ้นเป็นชุดกิจกรรม ส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ในแต่ละชุดกิจกรรม

3. คำชี้แจง สำหรับนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรมหมายถึงข้อแนะนำในการเรียนรู้ด้วยตนเองจากชุดกิจกรรมของนักเรียน

4. สารการเรียนรู้ หมายถึง เนื้อหารายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ในชุดกิจกรรม

5. ตัวบ่งชี้ในการเรียนรู้ หมายถึง การระบุพฤติกรรมการเรียนรู้ของเนื้อหาในหน่วยย่อยของชุดกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด

6. เวลาที่ใช้ หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละหน่วยของชุดกิจกรรม

7. กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วย หมายถึง การกำหนดงานที่จะให้นักเรียนปฏิบัติ

8. สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้กับการเรียนการสอนในชุดกิจกรรม

9. การประเมินผล หมายถึง การทดสอบความสามารถของนักเรียนหลังจากเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ในชุดกิจกรรม

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551 : 275) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

1. มีรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนในการใช้ชุดการสอนสิ่งที่จะต้องเตรียมตลอดจนกระบวนการของการเรียนการสอน

2. คู่มือการเรียนรู้สำหรับนักเรียนประกอบด้วยคำแนะนำในการเรียนคำสั่งกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติตลอดจนการเรียนการสอน

3. เนื้อหาและสื่อการสอนแบบประสมกิจกรรมการเรียนการสอนวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์ของเนื้อหาในแต่ละตอน

4. นักเรียนเป็นผู้กระทำการกิจกรรมด้วยตนเองและเรียนรู้ได้ตามความสามารถความสนใจหรือความต้องการของตนเอง

5. ช่วยแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนครูและคุณภาพการเรียนรู้ได้

6. ให้ความสะดวกแก่ครูผู้สอนและช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการสอนของตนเอง

จากการที่มึนักรักศึกษาหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุดกิจกรรม สรุปได้ว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกันมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญคือชื่อกิจกรรม คำชี้แจง จุดประสงค์ของกิจกรรม เวลาที่ใช้ แบบทดสอบก่อนเรียน วัสดุอุปกรณ์ เนื้อหา กิจกรรม คำถามท้ายกิจกรรม คำเฉลยท้ายกิจกรรม และความรู้เพิ่มเติมสำหรับครู สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมฝึกทักษะกีฬา ดังนี้

1. ชื่อชุดกิจกรรม

2. คำชี้แจงสำหรับนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรมหมายถึงข้อแนะนำในการเรียนรู้ด้วยตนเองจากชุดกิจกรรมของนักเรียน

3. คู่มือครูและคู่มือนักเรียน

4. จุดประสงค์ของกิจกรรม เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนศึกษาชุดกิจกรรมแล้ว

5. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่บอกเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการทำกิจกรรม

6. เนื้อหาบทเรียนที่อยู่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น รูปภาพ ชุดการ์ตูน ฯลฯ

7. สื่อและอุปกรณ์ เป็นส่วนที่ระบุในกิจกรรมนั้นว่ามีวัสดุ - อุปกรณ์ อะไรบ้าง

8. กิจกรรมฝึกทักษะ เป็นส่วนที่กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติ

9. การประเมินผล เป็นส่วนที่ระบุให้นักเรียนได้ประเมินความรู้ความสามารถและพฤติกรรมของตนจากการที่ได้ปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม

การสร้างชุดกิจกรรมที่ดีต้องมีขั้นตอนการสร้างที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมและสื่อให้เหมาะสม ซึ่งมีนักการศึกษากล่าวถึงขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม ดังนี้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2539 : 119) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการผลิตชุดกิจกรรมว่ามี 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหา หมายถึง การจำแนกเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยย่อยลงไปจนถึงหน่วยระดับบทเรียน ซึ่งเป็นหน่วยที่ใช้สอนได้แต่ละครั้ง สิ่งที่ต้องทำในการวิเคราะห์เนื้อหา คือ

1. กำหนดหน่วย หมายถึง การนำวิชาหรือหน่วยการสอนมากำหนดหน่วยระดับบทเรียน
2. กำหนดเรื่อง หมายถึง การนำแต่ละหน่วยมากำหนดหัวเรื่องย่อยลงไปอีก
3. กำหนดมโนคติหรือความคิดรวบยอด หมายถึง การกำหนดข้อความที่เป็นแก่นหรือเป้าหมายที่สรุปรวบยอดเนื้อหาสาระให้ตรงกับหัวเรื่อง

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสอน

การวางแผนการสอน เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเมื่อครูเริ่มสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม จะต้องทำอะไรบ้างตามลำดับก่อนหลัง ได้แก่

1. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

ขั้นตอนที่ 3 ผลิตสื่อการสอน

เป็นการผลิตสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้โดยเลือกผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้วก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ ใส่กล่องที่เตรียมไว้ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 4 ทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

เป็นการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรม ด้วยการนำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้แล้วปรับปรุงให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550 : 53 - 55) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมไว้ 11 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดเรื่องเพื่อทำชุดการสอน อาจจะกำหนดตามหลักสูตรหรือกำหนดเรื่องให้มีขึ้นมาก็ได้ การจัดแบ่งเรื่องย่อยจะขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาวิชาและลักษณะของการใช้ชุดการสอนนั้น ๆ การแบ่งเนื้อเรื่องเพื่อชุดการสอนในแต่ละระดับไม่เหมือนกัน

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหา และประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือจะทำบูรณาการแบบสหวิทยาการได้ตามความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 จัดหน่วยการสอน จะแบ่งเป็นกี่หน่วยในหน่วยหนึ่ง ๆ จะใช้เวลาเท่าใด ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยและระดับนักเรียน

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดหัวเรื่อง จัดแบ่งหน่วยการสอนเป็นหัวข้อย่อย ๆ เพื่อความสะดวกแก่การเรียนรู้ ซึ่งแต่ละหน่วยควรประกอบด้วยหัวข้อย่อยหรือประสบการณ์ประมาณ 4 - 6 ข้อ

ขั้นตอนที่ 5 กำหนดความคิดรวบยอดหรือหลักการ ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดหรือสามารถสรุปหลักการแนวคิดอะไร

ขั้นตอนที่ 6 กำหนดจุดประสงค์การสอน หมายถึงจุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้งการกำหนดเกณฑ์ การตัดสินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไว้ให้ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 7 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการเลือกและผลิตสื่อการสอนกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่นักเรียนปฏิบัติ เช่น การอ่าน การทำกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง การทดลอง การเล่นเกม การแสดงความคิดเห็น การทดสอบ การตอบคำถาม การเขียนภาพ เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 8 กำหนดแบบประเมินผล ต้องออกแบบประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้การสอบแบบอิงเกณฑ์ (การวัดผลที่ยึดเกณฑ์หรือเงื่อนไข) ที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ โดยไม่มีการนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้วนักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด

ขั้นตอนที่ 9 เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ผู้สอนใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนในแต่ละหัวเรื่องเรียบร้อยแล้วควรจัดสื่อการสอนเหล่านั้นแยกออกเป็นหมวดหมู่ในกล่อง/แฟ้มที่เตรียมไว้ก่อนนำไปหาประสิทธิภาพ เพื่อหาความตรงความเที่ยงก่อนนำไปใช้เราเรียกสื่อการสอนแบบนี้ว่า “ชุดกิจกรรมการเรียนรู้” โดยปกติรูปแบบ

ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรมีขนาดมาตรฐานเพื่อความสะดวกในการใช้และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการเก็บรักษาโดยพิจารณาในด้านต่าง ๆ เช่น การใช้ประโยชน์ ความประหยัด ความคงทนถาวร ความน่าสนใจ ความทันสมัย ทันเหตุการณ์ ความสวยงาม เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 10 สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนพร้อมทั้งเฉลย การสร้างข้อสอบเพื่อทดสอบก่อนและหลังเรียน ควรสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดให้เกิดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นสำคัญ ข้อสอบไม่ควรมากเกินไปแต่ควรเน้นรอบความรู้สำคัญในประเด็นหลักมากกว่ารายละเอียดปลีกย่อย หรือถามเพื่อความจำเพียงอย่างเดียว และเมื่อสร้างเสร็จแล้วควรทำเฉลยไว้ให้พร้อมก่อนส่งไปหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 11 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เมื่อสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ต้องนำชุดการเรียนรู้นั้น ๆ ไปทดสอบโดยวิธีการต่าง ๆ ก่อนนำไปใช้จริง เช่น ทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุม และความตรงเนื้อหา เป็นต้น

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551 : 272) ได้นำเสนอหลักการสร้างชุดกิจกรรมไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดหน่วยการสอนโดยการแบ่งเนื้อหาวิชาที่ครูจะถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งครั้ง

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดหัวเรื่องในการสอนแต่ละหน่วยผู้สอนจะให้ประสบการณ์อะไรบ้างกับนักเรียนกำหนดออกมาประมาณ 4 - 6 หัวข้อ

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดมโนทัศน์และหลักการให้สอดคล้องกับหัวเรื่องและสรุปรวมแนวคิดสาระหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน

ขั้นตอนที่ 5 กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่องควรกำหนดเป็นจุดประสงค์ทั่วไปแล้วเปลี่ยนแปลงเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

ขั้นตอนที่ 6 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากที่ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนแล้วนักเรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้หรือไม่

ขั้นตอนที่ 7 กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากที่ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนแล้วนักเรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้หรือไม่

ขั้นตอนที่ 8 เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการใช้ซึ่งถือว่าเป็นสื่อการสอน ควรจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก่อนที่นำไปทดลองและหาประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 9 หาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อทราบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพผู้สร้างจะต้องกำหนดเกณฑ์ล่วงหน้าโดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนบรรลุผล

ขั้นตอนที่ 10 การใช้ชุดกิจกรรมชุดการสอนที่ได้รับการปรับปรุง และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สามารถนำไปสอนนักเรียนตามประเภทของชุดการสอนและตามระดับการศึกษา ซึ่งในการนำชุดกิจกรรมไปใช้มีขั้นตอน คือ

1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน
2. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
3. ขึ้นประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน (ขึ้นสอน)
4. ขึ้นสรุปผลการสอนเพื่อสรุปมโนทัศน์และหลักการที่สำคัญ
5. ทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อดูพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไป

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าในการสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับสิ่งเร้าและการตอบสนอง กำหนดสาระสำคัญและจุดมุ่งหมายของสาระการเรียนรู้ มีรูปแบบที่หลากหลาย จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก คำสั่งชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย เหมาะสมกับเวลา วัยและความสามารถ ผู้วิจัยได้เลือกขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมของชัยงค์ พรหมวงศ์ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้าง 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสอน ขั้นตอนที่ 3 ผลิตสื่อการสอน และขั้นตอนที่ 4 ทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในการวิจัยครั้งนี้

การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ชัยงค์ พรหมวงศ์ (2545 : 494) ได้กล่าวถึง ความจำเป็นของการทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม สำหรับหน่วยงานผลิตชุดกิจกรรม เป็นการประกันคุณภาพของชุดกิจกรรมว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่ทดสอบประสิทธิภาพ และผลผลิตออกมาใช้ประโยชน์ได้ไม่ดีก็ต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา แรงงาน และเงินทอง ดังนั้นการทดสอบประสิทธิภาพ มีขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขึ้นหาประสิทธิภาพ 1 : 1 (แบบเดี่ยว) เป็นการทดลองกับผู้เรียนครั้งละ 1 คน

โดยทดลอง 3 ครั้งกับเด็กอ่อน เด็กปานกลาง และเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้อาจได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก

2. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 10 (แบบกลุ่ม) เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6 - 10 คน โดยแต่ละผู้เรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงในคราวนี้จะเน้นของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้น

3. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 100 (ภาคสนาม) เป็นการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 30 - 40 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หลังการทดลองคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงแก้ไข ผลลัพธ์ที่ได้ควรจะใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ต่ำกว่าเกณฑ์ได้ไม่เกิน 2.5%

วาโร เฟิงส์วาร์ด (2546 : 42 - 45) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ประกันประสิทธิภาพว่าหมายถึงระดับประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตพอใจว่า ถ้าหากนวัตกรรมมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้ว ก็มีคุณค่านำไปใช้ได้ และมีคุณค่าแก่การลงทุนผลิตออกมา กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior หรือ E_1) คือ ประเมินผลต่อเนื่อง ประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ พฤติกรรมนี้เรียกว่า “กระบวนการ” ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม และรายบุคคล ซึ่งได้แก่ งานที่ได้รับมอบหมายและกิจกรรมอื่นที่ผู้อื่นได้กำหนดไว้

2. การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior หรือ E_2) คือ ประเมินผลลัพธ์ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการทดสอบหลังเรียน

การกำหนดค่าการหาประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งการที่กำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 มีค่าเท่าใดนั้น ผู้ที่สอนเป็นผู้พิจารณา โดยเนื้อหาที่เป็นความรู้อาจจะตั้งค่าไว้เป็น 80/80, 85/85 และ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น ซึ่งเมื่อผลิตนวัตกรรมเสร็จแล้ว จะต้องนำนวัตกรรมไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. 1 : 1 (หรือแบบเดี่ยว) คือการทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเก่ง โดยทดลองกับเด็กอ่อนก่อน ทำการปรับปรุงแล้วนำไปทดลองกับเด็กปานกลาง แล้วจึงนำไปทดลองกับเด็กเก่ง

2. 1 : 10 (หรือแบบกลุ่ม) คือทดลองกับผู้เรียน 6 - 10 คน แต่ละผู้เรียนทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุง ซึ่งในแต่ละครั้งคะแนนจะเพิ่มขึ้นเกือบเท่าเกณฑ์ หรือห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือค่า E_1/E_2 ประมาณ 70/70

3. 1 : 100 (หรือภาคสนาม) คือทดลองกับผู้เรียน 40 - 100 คน คณะผู้เรียนทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุง ซึ่งในครั้งนี้อผลที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบนวัตกรรมแล้ว ให้เทียบกับค่า เพื่อดูว่าเรายอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ ซึ่งการยอมรับประสิทธิภาพของนวัตกรรมมี 3 ระดับ

3.1 สูงกว่าเกณฑ์ เมื่ออนวัตกรรมของประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

3.2 เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมเท่ากับหรือสูงกว่าที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

3.3 ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าคลองจังหวัดจันทบุรีไว้ คือ 80/80 (E_1 / E_2)

ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2539 : 120) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรม ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้อ่านถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน ซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง เช่น การทำงานของเครื่องจักรกล อวัยวะภายในร่างกาย การเจริญเติบโตของสัตว์ชั้นต่ำ
2. ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดกิจกรรมจะเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเอง
3. เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
4. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดกิจกรรมผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ หยิบใช้ได้ทันที โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมตัวล่วงหน้า
5. ทำให้การเรียนของนักเรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ครู ชุดกิจกรรมสามารถทำให้นักเรียนเรียนได้ตลอดเวลา ไม่ว่าครูผู้สอนจะมีสภาพหรือขัดข้องทางอารมณ์มากน้อยเพียงใด
6. ทำให้การเรียนของนักเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกของครูผู้สอน เนื่องจากชุดกิจกรรมทำให้หน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครู แม้ครูจะพูดหรือสอนไม่เก่ง นักเรียนก็สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากชุดการเรียนที่ผ่านการหาประสิทธิภาพมาแล้ว
7. ช่วยให้ครูวัดผลการเรียนรู้ได้ตรงตามความมุ่งหมาย

8. ช่วยสร้างการเรียนรู้แบบต่อเนื่องหรือการศึกษานอกระบบ เพราะชุดกิจกรรมสามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ทุกสถานที่ และทุกเวลา

9. แก้ไขปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะชุดกิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ตามเวลาและ โอกาสที่เอื้ออำนวยแก่ผู้เรียน

สมจิต วสรณ์ไพบุลย์ (2546 : 39) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรม ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย และความสามารถ
2. ช่วยแก้ปัญหาคำถามข้อสงสัย
3. ใช้สอนซ่อมเสริมให้นักเรียนที่ยังเรียนไม่ทัน
4. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการฝึก
5. ช่วยไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียนที่ครูต้องทบทวนซ้ำซาก
6. สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่จำเป็นต้องเรียนให้พร้อมกัน
7. นักเรียนฝึกไม่มีผู้เยาะเย้ย
8. นักเรียนไม่ต้องคอยฟังการสอนของครู
9. ช่วยลดภาระการสอนของครู
10. ช่วยประหยัดรายจ่าย อุปกรณ์ที่มีนักเรียนจำนวนมาก
11. นักเรียนจะเรียนเมื่อไรก็ได้
12. การเรียนไม่จำกัดเวลาและสถานที่
13. ส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียน

ถวัลย์ มาศจรัส (2550 : 21) กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมไว้ว่า

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ที่พัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้วยการฝึกปฏิบัติ
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะด้านต่าง ๆ เสริมทักษะให้คงทนและทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายที่จะเรียนแล้วยังช่วยให้ครูได้มองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอน ทั้งยังช่วยอำนวยความสะดวกให้กับครูซึ่งเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนในปัจจุบัน

รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย

ในการสอนทักษะปฏิบัตินั้นครูต้องเป็นผู้ที่ขับเคลื่อนกิจกรรม หรือกระบวนการเรียน การสอนให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์และบรรลุเป้าหมายในการเรียน ซึ่งครูนั้นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสอนหรือรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติเป็นอย่างดี ซึ่งนักการศึกษาได้เสนอการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะพิสัย ไว้ดังนี้

ศรีมงคล เทพเรณู (2548 : 35) กล่าวว่า การนำทักษะใด ๆ มาใช้สำหรับการสอนจะต้องเป็นกระบวนการโดยมีขั้นตอนของการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวิเคราะห์ทักษะ เน้นแยกแยะรายละเอียดของเนื้อหาที่จะนำทักษะเข้าสอดแทรก ขณะสอน ซึ่งการแยกแยะรายละเอียดอาจทำได้ เช่น การเล่าเรื่องประกอบบทเรียน ผู้สอนจะต้องแยกทักษะที่จะฝึก

ขั้นที่ 2 ขั้นตรวจสอบความสามารถเบื้องต้นเกี่ยวกับทักษะที่ผู้สอน ควรมีการเลือก ทดสอบปฏิบัติเบื้องต้นก่อนว่า ผู้เรียนมีทักษะมาก - น้อยเพียงใดยังขาดอะไร

ขั้นที่ 3 ขั้นลงมือฝึกทักษะ คือ ขั้นที่ผู้สอนลงมือปฏิบัติ แต่ละทักษะในหน่วยย่อย ๆ จนครบบริบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นอธิบายและขึ้นสาธิตให้กับผู้เรียน เป็นขั้นแสดงตัวอย่างและสาธิตให้ผู้เรียนดู เช่น สไลด์ ภาพยนตร์ ฯลฯ

แกรริสัน (Garrison. 1972 : 348 - 350 ; อ้างถึงใน อภรณ์ ใจเที่ยง. 2550 : 67) ได้อธิบายถึงลักษณะการกระทำที่แสดงถึงการมีทักษะไว้ว่า จะต้องประกอบด้วย ทักษะ 2 ประการ ได้แก่

1. ความแม่นยำและความรวดเร็วในการกระทำ (Accuracy and Speed) เช่น พนักงาน พิมพ์ดีด พิมพ์ดีดได้เร็ว กดแป้นพิมพ์ไม่ผิดที่ พิมพ์ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว พฤติกรรมใดกระทำไป ได้ด้วยความรวดเร็วถูกต้อง แม่นยำ ย่อมแสดงถึงการมีทักษะในการกระทำนั้น

2. ความสอดคล้องผสมผสานกัน (Co - ordination) อย่างเหมาะสมของกล้ามเนื้อต่าง ๆ ย่อมจะปรากฏในการกระทำที่มีทักษะการทำงานประสานกันของกล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ เช่น การเตะตะกร้อ ตาต้องดู หูฟังเสียง เท้าวิ่ง ศีรษะโหม่งลูก หรือการเล่นดนตรี คนเป่าแตร อวัยวะต้อง ประสานสอดคล้องกัน ตาหูโน้ต หูฟังจังหวะ ปากเป่า มือขยับ จมูกหายใจได้จังหวะ

ดีเซคโก (De Cecco. 1974 : 272 - 279 ; อ้างถึงใน อภรณ์ ใจเที่ยง. 2550 : 68) ได้เสนอ ขั้นตอนการสอนทักษะไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. วิเคราะห์ทักษะที่จะสอน เป็นขั้นแรกของการสอนทักษะ โดยที่ผู้สอนจะต้อง วิเคราะห์งานที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติก่อนว่า งานนั้นประกอบด้วยทักษะย่อยอะไรบ้าง เช่น สอนการ

คัดลายมือ จะประกอบด้วยทักษะย่อย ได้แก่ ท่างั่ง การจับดินสอ การวางมือ การวางสมุด ทักษะย่อยเหล่านี้ต้องอาศัยกลไกส่วนใดในร่างกายและจะฝึกได้โดยวิธีใดเป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องวิเคราะห์

2. ประเมินความสามารถเบื้องต้นของผู้เรียนว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานเพียงพอที่จะเรียนทักษะใหม่หรือไม่ ถ้ายังขาดความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียนทักษะนั้นก็ต้องเรียนเสริมให้มีพื้นฐานความรู้เพียงพอเสียก่อน เช่น การเรียนคัดลายมือ ผู้เรียนควรมีความรู้พื้นฐานเรื่องตัวอักษร พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ สามารถอ่านคำได้ เขียนคำได้ สะกดคำได้ จึงจะเรียนคัดไทยได้อย่างมีความหมาย

3. จัดขั้นตอนการฝึกให้เป็นไปตามลำดับขั้นจากง่ายไปยาก จากทักษะพื้นฐานไปสู่ทักษะที่มีความสลับซับซ้อน จัดให้มีการฝึกทักษะย่อยเสียก่อน แล้วฝึกรวมทั้งหมด เช่น ควรได้ฝึกคัดตัวอักษรทีละตัว จากตัวอักษรที่คัดง่ายไปยาก แล้วจึงคัดเป็นคำ และเป็นประโยคในท้ายที่สุด

4. สาริตและอธิบายแนะนำ เป็นขั้นให้ผู้เรียนได้เห็นลำดับขั้นตอนการปฏิบัติจากตัวอย่างที่ผู้สอนสาริตให้ดู หรือจากภาพยนตร์ จากวีดิทัศน์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นรายละเอียด การปฏิบัติในขั้นตอนต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน การใช้ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์มีคุณค่าอย่างยิ่ง ในขั้นแรกกับขั้นสุดท้ายของการเรียน เพราะในขั้นสุดท้ายอาจให้ผู้เรียนได้พิจารณารายละเอียดจากภาพยนตร์อีกครั้งหนึ่ง

5. จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง โดยคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

5.1 ความต่อเนื่อง จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะที่เรียนตามลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่องกัน

5.2 การฝึกหัดให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ เน้นทักษะย่อยที่สำคัญ ปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่เกิดในการฝึกนี้ต้องจัดแบ่งเวลาฝึก เวลาพักให้เหมาะสม

5.3 การให้แรงเสริม โดยให้ผู้เรียนได้รู้ผลของการฝึกปฏิบัติ (Feedback) ซึ่งมี 2 ทาง คือ การรู้ผลจากภายนอก (Extrinsic Feedback) คือ จากคำบอกกล่าวของครูว่าดีหรือบกพร่องอย่างไร ควรแก้ไขอย่างไร พอผู้เรียนเกิดความก้าวหน้าไปถึงขั้นที่จะเพิ่มพูนความชำนาญเขาจะรู้ได้ โดยการสังเกตด้วยตนเอง เป็นการรู้ผลจากภายในตนเอง (Intrinsic Feedback)

สนธยา สีละมอด (2551 : 117 - 179) ได้แนะนำวิธีการสอนทักษะ เพื่อให้การปฏิบัติทักษะมีประสิทธิภาพ โดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การแนะนำทักษะ (Introduction) การแนะนำทักษะอย่างตั้งใจ ทั้งท่าทางและคำพูด การใช้คำพูดที่ชัดเจนและภาษาที่นักกีฬาสามารถเข้าใจได้ง่าย ใช้เวลาสั้นกระชับได้ใจความ ไม่มากกว่า 2 นาที หลีกเลี่ยงถ้อยคำที่ทำให้นักกีฬาไม่สบายใจ วิธีการที่น่ารำคาญและภาษาที่ไม่สุภาพ เพราะจะทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้เป็นไปในทางที่ไม่ดี วิธีการ 3 ประการต่อไปนี้

1.1 การกระทำที่ทำให้นักกีฬาภายในทีมมีความตั้งใจ เช่น การใช้สัญญาณท่าทาง ตำแหน่งการยืน ถ้าเป็นนักกีฬาบางคนไม่ให้ความสนใจ ผู้ฝึกสอนควรใช้การมอง เดินเข้าไปหา และถามชื่อและเหตุผลของการเข้าร่วมอย่างสุภาพ แต่ถ้าการปฏิบัติดังกล่าวไม่ได้ผล ให้แยกนักกีฬาดังกล่าวออกไปยังบริเวณที่ไม่สามารถรบกวนการสอนได้ และหาโอกาสพูดกับนักกีฬาภายหลังการสอนขณะปฏิบัติหรือหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกซ้อม

1.2 การจัดให้นักกีฬาทุกคนสามารถมองเห็นและได้ยิน เมื่อผู้ฝึกสอนพูด นักกีฬาต้องแน่ใจเสมอว่าสามารถจัดให้นักกีฬาเห็นและได้ยิน นักกีฬานั่งหลังให้กับพระอาทิตย์ และสิ่งที่จะชวนให้นักกีฬาสนใจ และควรเป็นสถานที่ที่ไม่มีเสียงรบกวน และถ้าไม่จำเป็นไม่ควรจัดนักกีฬายืนอยู่รอบ ๆ หรือจับกลุ่มห้อมล้อม เพราะจะเป็นการยากที่ผู้ฝึกสอนจะควบคุมนักกีฬาที่ยืนอยู่ด้านหลังให้มีความตั้งใจได้ตลอดเวลา

1.3 การบอกชื่อทักษะและเหตุผลในการเรียนรู้ทักษะ การบอกชื่อทักษะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้ นักกีฬาจำได้ แต่สำหรับเหตุของการเรียนรู้ทักษะบางครั้งก็ไม่จำเป็นต้องอธิบายอย่างแจ่มแจ้ง โดยเฉพาะนักกีฬาที่มีประสบการณ์น้อย แต่สำหรับนักกีฬาความเข้าใจว่าทำไมเขาต้องเรียนรู้ทักษะ และทำอะไรถึงจะได้รับ จะมีส่วนช่วยให้นักกีฬามีจิตที่อยากที่จะเรียนรู้ทักษะและยังคงช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนเพราะนักกีฬาจะรู้ว่าทำไมเขาต้องเรียนรู้

ขั้นที่ 2 การอธิบายและสาธิตทักษะ (Explain and Demonstrate) การอธิบายและสาธิตเป็นแนวทางเบื้องต้นในการที่จะช่วยให้นักกีฬามีการวางแผนในใจ ทักษะควรจะถูกสาธิตโดยบางคนที่สามารถที่จะปฏิบัติทักษะได้อย่างคล่องแคล่ว และเป็นผู้ที่นักกีฬาให้ความนับถือว่ามีความสามารถทางกีฬาอย่างไรก็ตาม ถ้าผู้ฝึกสอนไม่สามารถแสดงทักษะได้เป็นอย่างดี ผู้ฝึกสอนมีทางเลือก ดังต่อไปนี้

2.1 ปฏิบัติทักษะจนกระทั่งสามารถสาธิตได้อย่างถูกต้อง

2.2 เลือกนักกีฬา ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน หรือเพื่อนที่มีความสามารถที่จะสาธิตทักษะได้เป็นคนสาธิต

2.3 นำภาพหรือวิดีโอมาใช้ในการสาธิต

ขั้นที่ 3 การฝึกปฏิบัติทักษะ (Practice) นักกีฬาควรเริ่มต้นการฝึกปฏิบัติทักษะทันทีที่การอธิบายและสาธิตจบลง ในขั้นของการฝึกปฏิบัติทักษะ ผู้ฝึกสอนจะต้องพิจารณาว่าทักษะมีความยากหรือง่าย และจะใช้วิธีการอย่างไรที่จะทำให้ นักกีฬาได้รับทักษะนั้น ๆ บางทักษะที่มีความง่ายผู้ฝึกสอนอาจจะให้นักกีฬาปฏิบัติตลอดทั้งทักษะ (Whole) บางทักษะที่มีความซับซ้อนอาจต้องมีการตัดทอนทักษะออกเป็นส่วนย่อย (Part)

ขั้นที่ 4 แก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง (Correction) การปฏิบัติเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้การเรียนรู้มีความถูกต้อง สำหรับการฝึกปฏิบัติให้ได้ผล ผู้ฝึกสอนต้องให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อผิดพลาดของนักศึกษาสองอย่าง คือ หนึ่งทำอย่างไรถึงจะปฏิบัติได้อย่างสมบูรณ์ เปรียบเทียบกับการปฏิบัติที่ต้องการ ลองทำอย่างไรถึงจะเปลี่ยนข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้องใกล้เคียงกับการปฏิบัติที่ต้องการ

ทิสนา แคมมณี (2554 : 34 - 39) ได้กล่าวถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนา ด้านทักษะพิสัย เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการ วิธีการที่แตกต่างไป จากการพัฒนาทางด้าน จิตพิสัยหรือพุทธิพิสัย รูปแบบที่สามารถช่วยผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านทักษะพิสัยทางด้านนี้ ที่สำคัญ ๆ ซึ่งจะนำเสนอต่อไปนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน (Simpson) ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนพัฒนาการปฏิบัติหรือทำงานที่ต้องอาศัยการเคลื่อนไหว หรือการประสานของกล้ามเนื้อทั้งหลายได้อย่างดี ตามขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.1 ขั้นการเรียนรู้ สังเกตการทำงาน รับรู้การกระทำ
- 1.2 ขั้นการเตรียมความพร้อม ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ให้พร้อมต่อการเคลื่อนไหว หรือแสดงทักษะ
- 1.3 ขั้นการตอบสนองภายใต้การควบคุม อาจให้เลียนแบบหรือลองผิดลองถูก จนสามารถตอบสนองได้ถูกต้อง
- 1.4 ขั้นลงมือกระทำจนเป็นกลไกที่ทำได้เอง ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติ และเกิดความเชื่อมั่นในการทำสิ่งนั้น ๆ
- 1.5 ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ ผู้เรียนได้ฝึกฝน จนทำได้อย่างคล่องแคล่ว ชำนาญ เป็นไปโดยอัตโนมัติ และด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง
- 1.6 ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติของตนให้ดียิ่งขึ้น และประยุกต์ใช้ทักษะในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 1.7 ขั้นการริเริ่ม หลังจากสามารถปฏิบัติอย่างชำนาญ และสามารถประยุกต์ในสถานการณ์หลากหลาย จะเกิดความคิดริเริ่มใหม่ ๆ ทำให้ปรับการปฏิบัติไปตามที่ตนต้องการ

2. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow)

การพัฒนาทักษะปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนที่ซับซ้อนน้อยไปสู่ซับซ้อนมาก 5 ขั้นตอน คือ

2.1 ขั้นการเลียนแบบ ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ทำได้ รับรู้สังเกต เห็นว่ามีขั้นตอนอะไรบ้างแม้จะไม่ละเอียดครบถ้วน

2.2 ขั้นการลงมือทำตามสั่ง ทำตามโดยไม่มีแบบให้เห็น ทำให้ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ อาจค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดเรียนรู้ และการปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

2.3 ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนทำได้ถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีต้นแบบหรือคำสั่ง ทำได้อย่างถูกต้องแม่นยำตรง พอดี สมบูรณ์แบบ

2.4 ขั้นการแสดงออก ผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกฝนมากขึ้น จนกระทั่งสามารถทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่น และด้วยความมั่นใจ

2.5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ทำอย่างสบาย ๆ อัตโนมัติ ไม่ต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษ จึงต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลายจนชำนาญ

3. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies)

ทักษะปฏิบัติส่วนใหญ่ จะประกอบด้วย ทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ ได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้เรียนรู้ได้ดีและรวดเร็วขึ้น 5 ขั้นตอนคือ

3.1 ขั้นสาธิตการกระทำ ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนจบ อย่างเป็นปกติตามธรรมชาติ ไม่ช้า - เร็วเกินไป นักเรียนควรได้รับคำแนะนำให้สังเกตจุดสำคัญที่ควรเอาใจใส่เป็นพิเศษ

3.2 ขั้นสาธิตทักษะย่อย และให้ผู้เรียนปฏิบัติสังเกต และทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ

3.3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย โดยไม่มีการสาธิตหรือแบบอย่างให้ดู มีผู้สอนคอยชี้แนะ ช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ แล้วเริ่มทักษะย่อยใหม่

3.4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว อาจได้รับคำแนะนำเทคนิควิธีการที่มีประโยชน์เพิ่มเติม เช่น ทำได้ประณีต สวยงามขึ้น รวดเร็วขึ้น ง่ายขึ้น ปลอดภัยขึ้น

3.5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ต่อเนื่องจนจบ ฝึกปฏิบัติจนชำนาญ สามารถปฏิบัติทักษะได้สมบูรณ์อย่างสม่ำเสมอ

จากการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย สรุปได้ว่าเป็นรูปแบบที่ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำหรือการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการวิธีการที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูในการเลือกรูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน สอดคล้องวัตถุประสงค์การสอน เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน จำนวนผู้เรียน เวลาเรียนและสื่อการสอนที่ใช้ โดยอาจมีการเลือกใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานกันก็ได้ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้จัดทำชุดกิจกรรมฝึกทักษะกีฬาแสนดีบอล รูปแบบ

การเรียนการสอนแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่มีกิจกรรมได้ปฏิบัติอย่างหลากหลาย ให้โอกาสผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

วัตถุประสงค์

รูปแบบนี้มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก

กระบวนการเรียนการสอนตามแนวทักษะปฏิบัติของเดวิส

เดฟ (Dave. 1970 : 50 - 56) ได้ศึกษางานงานของเดวิสและสรุปผลการศึกษาและการอบรมด้านทักษะปฏิบัติออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การคัดลอกเลียนแบบการกระทำ (Imitation Copy Action) สังเกตและเลียนแบบครูผู้สอนหรือครูฝึก ดูและกระทำซ้ำกระบวนการหรือคัดลอกกิจกรรม ให้ทำตามเลียนแบบ ทำซ้ำหรือปฏิบัติตาม
2. การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง (Manipulation) ตามกิจกรรมหรือจำลองกิจกรรมการเรียนการสอนหรือความจำจากงาน จากการเรียนการสอนที่เป็นลายลักษณ์อักษรหรือด้วยวาจา
3. การปฏิบัติให้ถูกต้องอย่างอิสระ (Precision) ให้ปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมจนเกิดความชำนาญและมีคุณภาพสูงโดยไม่ต้องให้ความช่วยเหลือหรือการเรียนการสอน
4. การฝึกปฏิบัติด้วยความมั่นใจ (Articulation) ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะอย่างต่อเนื่องในแต่ละส่วนย่อยเหล่านี้ จนกว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ทักษะย่อยได้ดีและผู้สอนจะให้เทคนิคการปฏิบัติงานให้รวดเร็วมีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. ปฏิบัติได้อย่างเป็นธรรมชาติโดยอัตโนมัติ (Naturalization) ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

เดวิส (Davies. 1971 : 198 - 202) ได้เสนอรายละเอียดการสอนเนื้อหาของทักษะการปฏิบัติว่า โครงสร้างที่อยู่ยากในการสอนเนื้อหาทักษะปฏิบัติของงานส่วนใหญ่ประกอบด้วยสัญญาณความเชื่อมโยงและการเลือกปฏิบัติที่หลากหลายและกลยุทธ์การอภิปรายแสดงความคิดเห็นในส่วนสุดท้ายเป็นความเกี่ยวข้องและมีความหมายน่าจะเป็นความแตกต่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดระหว่างการเรียนการสอนความรู้และการสอนทักษะปฏิบัติเป็นส่วนที่สร้างความห่างจากความต้องการของครูแท้จริงแล้วนี่เป็นหนึ่งในเหตุผลสำหรับการใช้งานที่เพิ่มขึ้นของอุปกรณ์การฝึกอบรมและการจำลองในพื้นที่

ของทักษะทางร่างกายมีส่วนช่วยจะทำให้ครูและนักเรียนที่จะใช้เวลาการเรียนการสอนได้อย่างเกิดผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพการสอนเนื้อหาทักษะปฏิบัติของงานต่าง ๆ ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการทำให้ผู้เรียนจะทำสิ่งใดได้และหมายความว่าครูจะต้องรับผิดชอบทำตามตัวอย่างการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ครูหรือผู้สอนสาธิตการปฏิบัติงานให้ผู้เรียนเห็นการปฏิบัติงานโดยภาพรวมตั้งแต่ต้นจนจบ โดยการสาธิตการปฏิบัติงานครูควรสาธิตอย่างช้า ๆ ตามลำดับ
2. ครูหรือผู้สอนแบ่งทักษะการปฏิบัติงานทั้งหมดออกเป็นทักษะย่อยหรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตการปฏิบัติงานแต่ละส่วนย่อย ๆ ให้ผู้เรียนสังเกตและปฏิบัติตามไปที่ละส่วนย่อยอย่างช้า ๆ
3. ครูหรือผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยแต่ละส่วนโดยไม่มีการสาธิตให้ดู เมื่อผู้เรียนติดขัด ครูผู้สอนควรให้คำชี้แนะจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วครูหรือผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ทำแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกส่วน
4. ครูหรือผู้สอนอนุญาตให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อยอย่างต่อเนื่องในแต่ละส่วนย่อย เหล่านี้จนกว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ทักษะย่อยได้ดีและครูหรือผู้สอนจะให้เทคนิคการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นรวดเร็วมีความประณีตมากขึ้น
5. ครูหรือผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยอย่างต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ

เดวิส (Davies, 1971 : 50 - 56 ; อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี, 2553 : 25) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้นมี 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนได้ดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบของทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะเป็นลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไปปกติ ก่อนการสาธิตครูควรแนะนำให้ผู้เรียนสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในขณะที่สังเกต

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้วผู้สอนควรวิเคราะห์ทักษะย่อยๆหรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อยๆและสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปที่ละส่วนอย่างช้า ๆ

ขั้นที่ตอน 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดูหากติดขัดจุดใดผู้สอนควรให้คำชี้แนะและช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้

เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไปและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้เช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นใช้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้นเช่นทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้นทำได้ง่ายขึ้นหรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้วจึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกัน ตั้งแต่ต้นจนจบและฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้งต่อเนื่องกันหลายเที่ยวจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เริ่มจากครูจะเป็นผู้สาธิตการปฏิบัติก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือปฏิบัติแล้วปล่อยให้ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ไม่มีการสาธิตให้ดูเป็นตัวอย่าง เมื่อครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนปฏิบัติได้แล้ว จึงสอนเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้การปฏิบัตินั้นรวดเร็วและมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น เมื่อนักเรียนฝึกทักษะย่อยต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบย่อยของทักษะทั้งหมดแล้ว จึงนำทักษะเหล่านั้นมาสู่การปฏิบัติที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ เป็นการเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองทางกลไก ตั้งแต่ 2 คู่ ขึ้นไป โดยมีการตอบสนองเกิดขึ้นจากสิ่งเร้าและการตอบสนองเป็นคู่ ๆ ต่อไป

ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับผู้ที่จะเล่นแฮนด์บอล การที่จะเข้าร่วมเล่นแฮนด์บอลเป็นชุดหรือเป็นทีมได้นั้น จะต้องมีการฝึกทักษะขั้นพื้นฐานส่วนบุคคลให้เกิดความชำนาญเสียก่อน เพราะทักษะส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะเข้าร่วมเล่นเป็นทีม ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า ความสามารถส่วนบุคคลเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความสามารถของทีม ความว่องไวและความสัมพันธ์ที่ดีในทีม ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลที่จำเป็นต่อการเล่นแบ่งออกเป็นหลาย ๆ อย่าง ดังมีผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาแฮนด์บอลหลายท่านได้กล่าวถึงทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลไว้ดังต่อไปนี้

จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2543 : 8 - 11) ได้กล่าวถึงทักษะกีฬาพื้นฐานในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลไว้ว่า การรับและส่งลูกถือว่าเป็นหลักเบื้องต้นที่สำคัญที่จะต้องฝึกหัดก่อนอื่น ถ้าผู้เล่นมีความชำนาญและความแม่นยำในการรับและการส่งแล้ว ความสำเร็จและความสะดวกในการเล่นทีมก็จะมามากขึ้น

พันธศักดิ์ วอนวงษ์ และSKY SPORTS TEAM (2550 : 106 - 139) กล่าวถึงทักษะกีฬาแฮนด์บอลซึ่งเป็นทักษะส่วนบุคคลประกอบด้วยทักษะขั้นพื้นฐาน คือ การทรงตัว การครอบครองลูกบอล การรับ-ส่งลูกบอล การเลี้ยงลูกบอล การหมุนตัว การยิงประตู การเป็นผู้รักษาประตู

เสรี สุวรรณภักดี และณรงค์ อารมณรัตน์ (2551 : 12 - 30) ได้กล่าวว่า ทักษะเบื้องต้นของการเล่นกีฬาแฮนด์บอลประกอบด้วย ทักษะการครอบครองลูกแฮนด์บอล ทักษะการส่งลูกแฮนด์บอล การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล การยิงประตูและการเป็นผู้รักษาประตู

จะเห็นได้ว่าทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลที่สำคัญ และเป็นพื้นฐานของการเล่นกีฬาแฮนด์บอล คือ การส่ง-รับลูกแฮนด์บอล การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และการยิงประตู ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานส่วนบุคคลที่จะต้องฝึกให้เกิดความชำนาญ

การส่ง - รับลูกแฮนด์บอล

การส่งลูกแฮนด์บอล

จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2543 : 9) ได้กล่าวถึง การส่งลูกแฮนด์บอลไว้ว่า หลักสำคัญในการส่งลูกบอลที่ว่า ผู้ส่งสามารถส่งไปยังผู้รับได้แม่นยำ เป้าหมายในการส่งไปคือการส่งลูกสองมือระดับอก เป็นการส่งลูกบอลที่ใช้กันมาก เพราะเป็นวิธีการส่งที่ง่ายทั้งผู้ส่งและผู้รับ เป็นการส่งลูกในระยะสั้นที่มีความแน่นอน ซึ่งถือเป็นระยะที่ผู้รับจะรับได้ดีที่สุด การส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “การขว้างลูกบอล” เป็นการส่งที่เหมาะสมสำหรับการส่งในระยะไกล ๆ คล้ายการขว้างลูกเบสบอล เป็นวิธีที่ใช้มากในการเล่นแฮนด์บอล

พันธศักดิ์ วอนวงษ์ และSKY SPORTS TEAM (2550 : 117) ได้กล่าวถึง การส่งลูกบอลประกอบด้วยหลักการดังนี้

1. ผู้รับ - ผู้ส่งจะต้องส่งไปยังผู้รับอย่างแม่นยำ เป้าหมายในการส่งคือระดับอกของผู้รับ ซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายที่จะทำให้ผู้รับ รับได้ง่ายที่สุด
2. ทิศทางส่งลูกไปข้างหน้า ทางซ้าย ทางขวา หรือย้อนหลัง ไปยังตำแหน่งที่ผู้รับยืนอยู่ การหลอกเพื่อส่งลูกเป็นสิ่งที่ทำให้คู่ต่อสู้หลงทาง
3. ความเร็วต้องมีการกระชากหรือคาดคะเนระยะทางระหว่างผู้ส่งและผู้รับ เพื่อที่จะได้ส่งลูกออกไปได้ตามแรงที่เหมาะสม

การส่งลูกบอลในลักษณะต่าง ๆ

1. การยืนส่งลูกบอล

1.1 ส่งด้วยมือเดียว

1.2 ส่งด้วยสองมือ

2. การกระโดดส่งบอล

2.1 ส่งด้วยมือเดียว

2.2 ส่งด้วยสองมือ

เสรี สุวรรณภักดี และณรงค์ อารมณรัตน์ (2551 : 15 - 17) ได้กล่าวว่าการส่งลูกแฮนด์บอล มีด้วยกันหลายวิธี แต่การส่งลูกแฮนด์บอลในระดับหน้าอกของผู้รับ ถือว่าเป็นระดับที่สำคัญมากที่สุด การส่งลูกแฮนด์บอลนั้นอาจส่งได้ทั้งลูกสั้นและลูกยาว การส่งลูกสั้นใช้มากกว่า มีความแม่นยำและได้ประโยชน์มากที่สุด ส่วนการส่งลูกยาวทำให้ขาดความแม่นยำ และคู่ต่อสู้อาจตัดลูกได้ง่าย การส่งลูกแฮนด์บอลอาจส่งได้ทั้งมือเดียวและสองมือ

ทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลมีดังนี้

1. การส่งลูกสองมือระดับอก
2. การส่งลูกสองมือเหนือศีรษะ
3. การส่งลูกกระดอน
4. การส่งลูกมือเดียวเหนือไหล่
5. การส่งลูกมือเดียวด้านข้าง
6. การส่งลูกยาวหรือขว้างลูก
7. การส่งลูกมือเดียวระดับต่ำ

การรับลูกแฮนด์บอล

จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2543 : 9) ได้กล่าวไว้ว่า การรับลูกบอล เป็นทักษะสำคัญอีกประการหนึ่งของทีมฝ่ายรุก ผู้ที่จะรับลูกบอลให้ได้ดีนั้นจะต้องรู้จักวิธีจับนิ้วมือ ในการรับลูกบอลไม่ว่าจะเป็นการส่งของเพื่อนร่วมทีมเดียวกัน หรือการตัดเอาลูกจากคู่แข่งชน หรือการกระโดดเพื่อแย่งลูก หรือลูกบอลจะมาในลักษณะใดก็ตาม ผู้รับควรรับด้วยมือทั้งสองเสมอ

พันธุ์ศักดิ์ วอนวงษ์ และ SKY SPORTS TEAM (2550 : 112) ได้กล่าวถึงการรับลูกบอล ว่าเป็นทักษะที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ผู้ที่จะรับลูกบอลได้ดีนั้น จะต้องมีการฝึกและเรียนรู้วิธีการ ปฏิบัติการจัดนิ้วมือในการรับลูกบอลไม่ว่าลูกบอลจะมาในลักษณะใดก็สามารถรับได้หมดด้วยมือทั้งสองข้าง

หลักการรับลูกแฮนด์บอล

1. ในขณะที่รับลูกบอลสายตามองดูลูกบอลเสมอ ไม่ควรมองดูตัวผู้ส่งลูก
2. ตำแหน่งการทรงตัวสุดท้ายต้องอยู่ในตำแหน่งการทรงตัวที่มั่นคงพร้อมที่จะใช้การ

เคลื่อนไหวในการรุกได้ทุกทิศทาง

3. ใช้มือในการจับลูก ควรใช้ทั้งสองมือ อย่าจับลูกบอลด้วยอุ้งมือเพราะอาจจะทำให้ลูกบอลมีการกระดอนออกมาได้

4. ความเร็วของลูกบอล ความสูงและความเร็วของผู้รับลูกบอลต้องมีความสัมพันธ์กัน

5. อย่าขึ้นรอรับลูกบอลเฉย ๆ ต้องวิ่งเข้าหาลูกบอล ถ้าลูกบอลลอยมาสูงก็ต้องกระโดดขึ้นรับต้องเหยียดแขนออกไปให้สูงสุดพอดีกับลูกที่ลอยมา นิ้วกางออกอย่าให้ลูกบอลถูกอุ้งมือ เมื่อจับลูกบอลได้แล้วต้องดึงลูกบอลให้ลงมาครอบครอง

การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2543 : 10) ได้กล่าวถึงการเลี้ยงลูกบอลว่าในกีฬาแฮนด์บอลถือว่า มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากีฬาบาสเกตบอล วิธีการเลี้ยงเหมือนกัน แต่ฝึกกันตรงที่ว่าลูกแฮนด์บอลเล็กกว่าลูกบาสเกตบอล โอกาสที่ใช้ในการเลี้ยงลูกบอลเป็นส่วนมากก็ได้แก่ การเลี้ยงลูกบอลหลบหลีกคู่ต่อสู้ การเลี้ยงเฉี่ยวเข้ายิงประตู การเลี้ยงเมื่อรับลูกได้และไม่มีผู้ป้องกัน และการเลี้ยงลูกเพื่อรอโอกาสส่งไปให้พวกเดียวกัน การเลี้ยงลูกบอลในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล มีการเลี้ยงลูกได้ 2 วิธีคือ

1. การเลี้ยงลูกต่ำใช้ในโอกาสที่ต้องการเปลี่ยนทิศทางโดยเร็ว หรือหลบหลีกคู่ต่อสู้ในกรณีที่ผู้ป้องกันเข้ามาป้องกันอย่างใกล้ชิด

2. การเลี้ยงลูกสูงใช้ในโอกาสที่ต้องการนำลูกบอลไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งไม่มีฝ่ายตรงข้ามเข้าขวางหน้าหรือเข้าประชิดตัว ไม่มีสาเหตุที่ต้องทำให้เปลี่ยนทิศทางหรือหลบหลีก

พันธ์ศักดิ์ วอนวงษ์ และ SKY SPORTS TEAM (2550 : 133) ได้กล่าวถึง การเลี้ยงลูกบอลไว้ว่า ในขณะที่ยืนหรือเคลื่อนที่พยายามบังคับลูกบอลให้กระทบพื้น หรือกลิ้งไปบนพื้นด้วยอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย ผู้เล่นจะก้าวที่ก้าวก็ได้ในระหว่างที่กำลังเลี้ยงลูกบอลอยู่

เสรี สุวรรณภักดี และณรงค์ อารมณรัตน์ (2551 : 26 - 27) ได้กล่าวว่าการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลคือ การใช้ปลายนิ้วบังคับลูกหรือกดลูกลงสู่พื้นให้ลูกกระดอนขึ้นมาในขณะที่เคลื่อนที่ไปข้างหน้าข้างหลัง ด้านข้าง โดยกางนิ้วทุกนิ้วออก หน้าแข้งห้ามเอียงมองลูกแฮนด์บอลด้วยหางตา การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลนั้นก็มีความสำคัญและการเลี้ยงก็ยากกว่า บาสเกตบอลเพราะลูกเล็กกว่า

การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลมี 2 วิธีคือ

1. การเลี้ยงลูกต่ำ
2. การเลี้ยงลูกสูง

การยิงประตู

จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2543 : 10 - 11) ได้กล่าวถึง การยิงประตูไว้ว่า การยิงประตูถือเป็นหัวใจในการเล่นเพราะทีมใดที่ยิงประตูได้แม่นยำกว่า แม้ว่าทักษะอื่นจะอ่อนไปบ้าง ก็ยังมีหนทางที่จะประสพชัยชนะได้ การขว้างลูกบอลจากมือเดียวเหนือไหล่เข้าประตูด้วยความมั่นใจ ด้วยความหวังและมีความแม่นยำสูงเพียงใด ย่อมหมายถึงความหวังแห่งชัยชนะผู้เล่นทุกคนจะต้องฝึกฝนวิธียิงประตูแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำตามลำดับ

ความง่ายไปหายากดังนี้คือการยืนขว้างอยู่กับที่ การวิ่งขว้าง ในการเล่นแฮนด์บอลนั้น อนุญาตให้ผู้เล่นก้าวไปได้ 3 ก้าวในขณะที่ทำการครอบครองลูกบอล ในการยิงประตูแบบวิ่งขว้าง เราจึงใช้การก้าววิ่งไป 3 ก้าวแล้วจึงขว้างลูกบอลเข้าประตู เพราะการก้าว 3 ก้าวจะทำให้ผู้ขว้างเข้าไปใกล้จุดหมายยิ่งขึ้นการกระโดดขว้าง เป็นท่าหรือลักษณะที่ผู้เล่นส่วนมากใช้อยู่เสมอ ในขณะที่ผู้ขว้างมีคู่ต่อสู้เข้าทำการป้องกันชิดตัวและอยู่ใกล้เส้นเขตประตู การวิ่งกระโดดขว้างและการล้มตัวขว้าง

พันธุศักดิ์ วอนวงษ์ และ SKY SPORTS TEAM (2550 : 138) ได้กล่าวถึงการยิงประตูว่า การเข้าทำประตูฝ่ายตรงข้าม มีวิธีการและทักษะแตกต่างกัน ทั้งนี้การเลือกนำไปใช้ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์และการตัดสินใจของผู้เล่น จึงแยกออกได้ดังนี้

1. การยืนยิงประตูผู้ยิงไม่ต้องกระโดดลอยตัวไปข้างหน้า ใช้การยืนบนพื้นแล้วขว้างลูกให้เป็นเส้นตรงเข้าประตู การยืนยิงประตูในบางครั้งอาจโยกตัวหลอกหลอกล่อนยิงประตูได้
2. การกระโดดยิงประตู โดยทั่วไปแล้วใช้การก้าว 3 ก้าว และกระโดดยิงประตูผู้ปฏิบัติจะเคลื่อนที่เป็นเส้นตรง 3 ก้าว หากไม่มีฝ่ายตรงข้ามมาป้องกันในช่วงที่รับลูกที่ส่งมาอย่างรวดเร็วก็สามารถที่จะกระโดดยิงประตูได้ การเคลื่อนที่ 3 ก้าว ส่วนใหญ่จะเป็นไปในรูปของการเคลื่อนที่แบบซิกแซก เพื่อหลบหลีกฝ่ายป้องกันที่คอยตั้งรับอยู่

เสรี สุวรรณภักดี และณรงค์ อารมณรัตน์ (2551 : 27 - 29) ได้กล่าวถึงการยิงประตูไว้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการเล่นกีฬาแฮนด์บอลโดยเฉพาะฝ่ายรุก การยิงประตูแต่ละครั้งต้องปฏิบัติอย่างรอบคอบและได้ผลที่แน่นอน เพราะถ้าหากยิงประตูพลาดไม่ได้ผลแล้ว ฝ่ายรุกจะเสียโอกาสและกลับเป็นฝ่ายเสียเปรียบเป็นฝ่ายรับได้ในทันที ทีมใดที่มีลักษณะในการยิงประตูได้แม่นยำหนักแน่นรุนแรง และสามารถยิงประตูได้ทุกจังหวะมักจะประสบความสำเร็จ

การยิงลูกแฮนด์บอลไปยังประตูมีหลายวิธี ดังนี้

1. การยืนยิงประตูแฮนด์บอลอยู่กับที่
2. การวิ่งกระโดดยิงประตูแฮนด์บอล
3. การยิงประตูแฮนด์บอลด้านข้าง
4. การพุ่งตัวยิงประตูแฮนด์บอล
5. การล้มตัวยิงประตูแฮนด์บอล

แบบทดสอบทักษะกีฬา

การวัดทักษะทางกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนทางพลศึกษาเพราะทักษะกีฬานั้นต้องอาศัยการประสานงานของอวัยวะในร่างกาย และใช้การเคลื่อนไหวเป็นสื่อ กีฬาแต่ละประเภท

ย่อมมีทักษะที่แตกต่างกัน ดังนั้นแบบทดสอบทักษะกีฬาแต่ละประเภทจะต้องทำอย่างระมัดระวัง มีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อที่จะได้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ครอนบาช (Cronbach. 1970 : 26) กล่าวว่าแบบทดสอบหมายถึงวิธีการที่มีระบบสำหรับเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

จอห์นสัน และเนลสัน (Johnson and Nelson. 1974 : 43) ได้กล่าวว่าครูผู้สอนนั้นจะต้องมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องการวัดผลและประเมินผลซึ่งจะต้องมีความสามารถ ดังต่อไปนี้

1. เลือกเครื่องมือที่มีความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงรวมทั้งความเข้าใจในเทคนิคการวัดผลและแหล่งที่มาของความรู้จะช่วยในการดำเนินงาน
2. เลือกวิธีการเก็บข้อมูลให้มีความเที่ยงตรงมีความเชื่อมั่นและประหยัดเวลา
3. การเลือกวิธีวัดผลและการประเมินผลแบบทดสอบ
4. สามารถแปลผลแบบทดสอบให้ผู้เรียนผู้ปกครองและผู้บริหารทราบได้
5. สามารถสร้างแบบทดสอบอย่างมีความหมายและมีจุดมุ่งหมาย
6. มีความรู้ทางสถิติสามารถแปลผลที่ได้จากการทดสอบได้อย่างถูกต้อง
7. สามารถสร้างแบบทดสอบขึ้นเองโดยไม่เน้นทางด้านปฏิบัติแต่เพียงอย่างเดียวแต่อาจสร้างแบบทดสอบที่วัดความรู้ก็ได้

ประเภทของแบบทดสอบทักษะกีฬา

แบบทดสอบทักษะกีฬาที่ใช้อยู่นี้มีอยู่หลายชนิดซึ่งจะต้องพิจารณาถึงลักษณะของกีฬานั้น ๆ ว่าควรจะใช้แบบทดสอบทักษะชนิดใดจึงจะเหมาะสม

วิริยา บุญชัย (2549 : 8 - 9) กล่าวว่า แบบทดสอบในการวัดผลการศึกษาหรือพลศึกษานั้นสามารถแยกออกได้ 2 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองเป็นแบบทดสอบที่พบอยู่โดยทั่ว ๆ ไปซึ่งครูจะสร้างขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียนของตนเอง แบบทดสอบจะมีลักษณะดังนี้
 - 1.1 เหมาะสมกับหน่วยการสอนที่ครูกำหนดเนื้อหาและความยากง่ายไว้
 - 1.2 การสร้างแบบทดสอบนั้นวิธีการสร้างเครื่องมือ และการให้คะแนนขึ้นอยู่กับ การกำหนดของครูเอง โดยอาศัยความเที่ยงตรงจากหลักสูตรเป็นเกณฑ์
 - 1.3 แบบทดสอบอาจจะไม่เป็นไปตามคะแนนมาตรฐานของส่วนการศึกษานั้น ๆ แต่เป็นคะแนนที่ครูรวบรวมไว้ตลอดทั้งปี และสร้างคะแนนมาตรฐานขึ้นใช้เอง
 - 1.4 เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นได้เร็ว ดังนั้นวิธีการอาจจะไม่ดีเท่ากับแบบทดสอบมาตรฐาน
 - 1.5 ไม่เหมาะกับการนำไปใช้สำหรับครูคนอื่น ๆ เหมาะสำหรับใช้ในส่วนการศึกษา หรือท้องถิ่นนั้น ๆ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มีวิธีการและเครื่องมือและการให้คะแนนคงที่ ทำให้ใช้ข้อสอบนี้ทดสอบในต่างสถานที่ และต่างเวลาได้ การสร้างแบบทดสอบมาตรฐานนั้น มีค่าใช้จ่ายต้องออกข้อสอบหลาย ๆ ข้อ และทำการทดสอบกับคนเป็นจำนวนมาก นำข้อทดสอบกลับมาวิเคราะห์เลือกเฉพาะข้อสอบที่มีคุณภาพดีไว้ แบบทดสอบมาตรฐานนั้นนอกจากจะมีวิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนนคงที่แล้วยังต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อมั่น (Reliability) และมีเกณฑ์ปกติ (Norm)

จากประเภทของแบบทดสอบทักษะกีฬาดังกล่าว แบบทดสอบทักษะกีฬาที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวัดและประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง เป็นแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล ของอิพร ภักดีศิริวงษ์ (2546 : 86 - 87) ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่ (Passing and Recovering the Ball While Moving Skill Test)
2. แบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ (Handball Throwing Skill Test)
3. แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล (Control Dribbling Skill Test)
4. แบบทดสอบทักษะการยิงประตู (Shooting Skill Test)

สรุปได้ว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้ง 4 รายการ เป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อถือได้ (Reliability) ความเป็นปรนัย (Objectivity) และมีเกณฑ์ (Criterion) สามารถนำไปใช้ในการวัดและประเมินผลทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลงได้

ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา

เมเยอร์ และบลิช (Meyers and Blesh, 1962 : 181 - 182) ได้กล่าวว่า การทดสอบทักษะจะให้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ดังนี้คือ

1. เป็นเครื่องมือพิจารณาถึงความบกพร่องของทักษะกีฬานั้น ๆ
2. เป็นเครื่องมือเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนและการนำไปใช้ในการเล่นหรือการแข่งขัน
3. เป็นสิ่งช่วยปรับปรุงการเรียนการสอนทางทักษะกีฬา
4. เป็นแนวทางในการให้คะแนนและวิธีการประเมินผลของครู
5. เป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการฝึกซ้อมมากขึ้น

วินิต กองบุญเทียน (2536 : 3 - 4) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการวัด การทดสอบ และการประเมินผลจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ดังนี้คือ

1. สามารถนำไปจัดหรือแบ่งกลุ่มนักเรียน หรือเท่ากันอยู่กลุ่มเดียวกัน ทำให้สะดวกต่อการจัดให้ผู้เรียนมีทักษะ หรือสมรรถภาพของร่างกายคล้ายหรือเท่ากันอยู่กลุ่มเดียวกัน ทำให้สะดวกต่อการจัดกิจกรรมหรือจัดเนื้อหาวิชาในการเรียนการสอน
2. ทำให้ผู้สอนทราบถึงพัฒนาการทางด้านทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนหรือผู้ฝึกจากขบวนการเรียนการสอนมาน้อยเพียงใด
3. เป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนหรือผู้ฝึกมีความตั้งใจในการเรียนหรือการฝึก
4. เพื่อทราบจุดอ่อน หรือข้อดีของผู้เรียนผู้ฝึกซึ่งจะนำไปปรับปรุง หรือแก้ไขเพื่อให้ผู้เรียนผู้ฝึกมีพัฒนาการขึ้น
5. สามารถใช้เกรด คะแนนรางวัลแก่ผู้เรียน หรือผู้ฝึกกิจกรรมทางพลศึกษาได้ถูกต้อง
6. การทดสอบจะช่วยให้การเรียนรู้ในทางพลศึกษา
7. การทดสอบและการประเมินผลสามารถเลือกนักกีฬาหรือทีมกีฬาได้อย่างมีคุณภาพ
8. สามารถประเมินผลประสิทธิภาพของครูว่าดีเลวอย่างไร จะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร
9. สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบได้
10. ทำให้ทราบถึงผู้เรียนหรือผู้ฝึกที่มีพรสวรรค์ซึ่งจะช่วยให้การสนับสนุนต่อไป

จากประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬาดังที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าแบบทดสอบทักษะกีฬามีประโยชน์ คือทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าของนักเรียนแต่ละคน ใช้เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียน และคัดเลือกนักกีฬา เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สำหรับการให้คะแนนหรือเกรด และทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพในการสอนของครู

ความพึงพอใจ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้นนักเรียนจะต้องมีความพึงพอใจกับรูปแบบหรือวิธีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและลักษณะของความพึงพอใจในการเรียนมีหลายรูปแบบ เช่น พึงพอใจในตัวผู้สอน พึงพอใจสื่อหรือนวัตกรรม พึงพอใจเทคนิควิธีการสอน เป็นต้น และได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนรู้ไว้มากมายดังนี้

ความหมายของความพึงพอใจ

กู๊ด (Good. 1973 : 161) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงสภาพหรือระดับความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 793) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายคำว่า พึงพอใจว่า เหมาะ พอดี ชอบใจ

อารี พันธมณี (2546 : 43) ได้ให้ความหมายของคำว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่สามารถส่งผลให้การทำกิจกรรมหรืองานนั้น ๆ ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการได้

ประสาธ อิศรปริดา (2547 : 300) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง พลังที่เกิดจากพลังทางจิต ซึ่งเป็นภาวะภายในที่กระตุ้นพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์หรือเป้าหมายที่ต้องการ

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ์ (2549 : 189) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นสภาพความรู้สึกที่มีความสุข สดชื่น เป็นภาวะทางอารมณ์เชิงบวกที่บุคคลแสดงออกเมื่อได้รับผลสำเร็จ ทั้งปริมาณ และคุณภาพ ตามจุดมุ่งหมาย ตามความต้องการ ความพึงพอใจจึงเป็นผลของความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง โดยมีการจูงใจ (Motivation) หรือสิ่งจูงใจ (Motivators) เป็นตัวเหตุ

ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2549 : 38) ได้กล่าวถึงความหมายความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบของบุคคลแต่ละคนที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นความรู้สึกที่อาจดำรงอยู่ได้นานพอสมควรและอาจมากหรือน้อยก็ได้

เชลชี (Shelly. 1975 : 126 ; อ้างถึงใน สมควร เจริญชนะ. 2551 : 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นและจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความรู้สึกนี้ จะส่งผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวก

จากการศึกษาความหมายความพึงพอใจที่มีผู้ให้ความหมายไว้พอสรุปได้ว่าความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกพอใจ หรือทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬา แอโรบิค โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

จากความหมายของความพึงพอใจซึ่งมีความเห็นว่าเมื่อมนุษย์ได้รับตามที่ต้องการย่อมจะเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นจะขอกล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีความพึงพอใจดังต่อไปนี้

สก็อต (Scott. 1970 : 124 ; อ้างถึงใน สุกสิริ โสมาเกต. 2544 : 49) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติมีลักษณะ ดังนี้

1. งานควรมีความสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัวงานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างแรงจูงใจภายในเป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะดังนี้
 - 3.1 คนทำงานควรมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
 - 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
 - 3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

เมื่อนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้กับกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเรียนตามความสนใจและมีโอกาสร่วมกันตั้งจุดประสงค์หรือความมุ่งหมายในการทำกิจกรรมได้เลือกวิธีแสวงหาความรู้ด้วยวิธีที่ผู้เรียนถนัดและสามารถค้นหาคำตอบได้

มาสโลว์ (Maslow, 1970 : 69 - 80 ; อ้างถึงใน นงเยาว์ ศรีประคู้. 2546 : 53) นับว่าเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า “มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุดเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งความต้องการสิ่งอื่นๆก็จะเกิดขึ้นมาอีกความต้องการของคนเราอาจจะซ้ำซ้อนกันความต้องการอย่างหนึ่งอาจยังไม่ทันหมดไปความต้องการอีกอย่างหนึ่งอาจเกิดขึ้นได้” ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อาศัย ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความมั่นคงในชีวิตทั้งที่เป็นปัจจุบันและในอนาคตความเจริญก้าวหน้าอบอุ่นใจ
3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social Needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิกต้องการความเป็นมิตรความรักจากเพื่อนร่วมงาน
4. ความต้องการมีฐานะ (Esteem Needs) มีความอยากเด่นในสังคมมีชื่อเสียงอยากให้นุคคลยกย่องสรรเสริญตนเองอยากมีความเป็นอิสระเสรี
5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self - actualization Needs) เป็นความต้องการในระดับสูงอยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต

เฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg, 1959 : 113 - 115 ; อ้างถึงใน นงเยาว์ ศรีประคู้. 2546 : 52) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุทำให้เกิดความพึงพอใจเรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะของอาชีพสภาพการทำงาน เป็นต้น

ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนซึ่งในสภาพปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้ การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานมีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะคือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ไม่ได้รับการตอบสนอง (สมยศ นาวิการ. 2525 :155 ; อ้างถึงใน นงเยาว์ ศรีประดู่. 2546 : 54)

2. ผลการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงาน จะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจผลการปฏิบัติงาน ย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) (สมยศ นาวิการ. 2525 : 119 ; อ้างถึงใน นงเยาว์ ศรีประดู่. 2546 : 54)

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งทางด้านวิธีการสื่ออุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจ ให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนจนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน โดยมีผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกให้ผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้น เมื่อชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยาก หรือการได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพึงพอใจ

สรุปได้ว่าความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก คือเมื่อผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน จะเกิดผลดีต่อการเรียนซึ่งทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ และสิ่งที่ครูควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอน หรือการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน

การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนจะเกิดผลได้หรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงหลาย ๆ ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ระดับความรู้สึกรู้สึกของผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงแบบวัดความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งเป็นมาตราวัด 5 ขั้น โดยการกำหนดค่าระดับ เช่น เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือในลักษณะอื่น ๆ ที่มี 5 ระดับ โดยแต่ละขั้นตอนเป็นการบอกน้ำหนักการประเมินของข้อความต่าง ๆ ที่ได้กำหนดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นออกมา ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้ (กรมวิชาการ. 2545 : 61)

1. รวบรวมข้อความที่ต้องการให้แสดงความคิดเห็น
 2. กำหนดประเด็น และสร้างคำถาม โดยการใช้ภาษาที่ชัดเจนไม่กำกวม
 3. ตรวจสอบข้อความในคำถาม ให้สอดคล้องกับแนวทางการตอบ เช่น เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือชอบ เป็นต้น
 4. นำแบบวัดที่สร้างไปทดลองขึ้นต้น เพื่อความชัดเจนของข้อความ
 5. กำหนดค่าของน้ำหนักคะแนนตัวเลือกในแต่ละข้อ เช่น 5 - 1 หรือ 4 - 0 เป็นต้น
- การวัดความพึงพอใจ โดยการกำหนดค่าระดับแต่ละขั้นเป็นการบอกน้ำหนักการประเมินข้อความต่าง ๆ ที่กำหนดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นออกมา

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2549 : 181) ได้กล่าวว่า ในการวัดความพึงพอใจเราสามารถวัดได้โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า แบบวัด คำว่าแบบวัดนี้เป็นคำกลางใช้แทนความหมายของเครื่องมือรวบรวมข้อมูลทั่วไป ทั้งแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินค่า แบบทดสอบวัดความรู้ วัดความถนัดและวัดพฤติกรรม ดังนั้นในการวัดความพึงพอใจเราจึงสามารถสร้างแบบสอบถาม ความพึงพอใจของผู้ตอบได้โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีสนับสนุน แบบวัดความพึงพอใจจึงจะมีคุณภาพ สามารถวัดได้ตรงกับความจริงของผู้วิจัย การวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่นการบริหาร การควบคุมงานเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้
3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

สมนึก ภัททวิชนี (2549 : 41) มาตรฐานประมาณค่าเป็นเครื่องมือที่ครูใช้ประเมินนักเรียน และนักเรียนใช้ในการประเมินหรือพิจารณาตนเองหรือสิ่งอื่น ๆ ใช้ทั้งในการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมทักษะต่าง ๆ และพฤติกรรมด้านจิตพิสัย เช่น เจตคติ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ความสนใจ มุ่งให้ผู้ตอบประเมินข้อความที่ถามออกมาเป็นระดับเพียงคำตอบเดียวจากมาตรฐานประมาณค่าที่มีระดับความเข้มตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป

จะเห็นได้ว่าการวัดความพึงพอใจนั้นเป็นการวัดที่ต้องการจะรู้สภาพความรู้สึกหรือทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่จะใช้วัดมีหลายลักษณะแต่ที่นิยมได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม การเลือกใช้แบบใดควรพิจารณาที่วัตถุประสงค์การวัดเป็นหลัก แล้วดูว่าแบบใดจะได้ผลตรงตามที่ต้องการหรือตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เพื่อส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้

วิธีเขียนข้อความความพึงพอใจ

สมนึก ภัททวิชนี (2549 : 37) ได้กล่าวถึงแบบสอบถามว่า แบบสอบถามเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่นิยมใช้กันมาก โดยเฉพาะการเก็บข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะเป็นวิธีการที่สะดวกที่สุดและสามารถใช้วัดได้อย่างกว้างขวาง ทั้งข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในอดีต ปัจจุบัน และการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต แบบสอบถามส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของคำถามเป็นชุด ๆ เพื่อวัดสิ่งที่ต้องการวัด โดยมีคำถามเป็นตัวกระตุ้นแรงเราให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาถือว่าเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้วัดทางด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

โครงสร้างของแบบสอบถาม

แบบสอบถามหลายชนิด แต่ไม่ว่าจะเป็นแบบสอบถามชนิดใดจะมีโครงสร้างหรือส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน

1. คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม ส่วนแรกของการสอบถามจะเป็นคำชี้แจง โดยระบุจุดมุ่งหมายและความสำคัญที่ให้อบบแบบสอบถาม คำอธิบายลักษณะของแบบสอบถามและวิธีตอบพร้อมยกตัวอย่างประกอบ และตอนสุดท้ายของคำชี้แจงควรกล่าวว่า ขอขอบคุณล่วงหน้าพร้อมระบุชื่อเจ้าของแบบสอบถามทุกครั้ง

2. สถานภาพทั่วไป ในส่วนนี้จะป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ เช่น อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา

3. ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะวัด ซึ่งอาจแยกเป็นพฤติกรรมย่อย ๆ แล้วสร้างข้อคำถามวัดพฤติกรรมย่อยนั้น ๆ ในส่วนนี้อาจจะเป็นแบบสอบถามชนิดรูปแบบเดียวหรือหลายรูปแบบก็ได้

หลักในการสร้างแบบสอบถามมีดังนี้

1. ระบุจุดมุ่งหมายของแบบสอบถาม ผู้สร้างแบบสอบถามต้องระบุจุดมุ่งหมาย ของแบบสอบถามให้ชัดเจนว่าจะนำแบบสอบถามไปใช้ในเรื่องใด เช่น เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลของการวิจัย หรือใช้เป็นเครื่องมือประเมิน
2. กำหนดประเด็นหลัก หรือพฤติกรรมหลักที่จะวัดให้ครอบคลุมว่าจะมีประเด็นอะไรบ้าง ซึ่งสิ่งที่จะช่วยให้ผู้สร้างสามารถกำหนดประเด็นหลักได้ถูกต้อง ครอบคลุมนั้นผู้สร้างจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในสาระ หรือทฤษฎี หรือโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการวัดแล้วจำแนกออกเป็นประเด็นย่อย ๆ
3. กำหนดชนิด หรือรูปแบบของแบบสอบถาม โดยเลือกให้เหมาะกับเรื่องที่จะวัด และลักษณะของกลุ่มผู้ตอบ
4. กำหนดข้อคำถาม โดยอาจจะกำหนดในเบื้องต้นว่าการสอบถามมีความยาว มากน้อยเพียงใด และคลุมประเด็นหลัก ประเด็นย่อยอย่างไรบ้าง โดยกำหนดสัดส่วน น้ำหนักของแต่ละประเด็น ซึ่งขึ้นอยู่กับแบบสอบถามว่ามีจุดเน้นในเรื่องอะไร มากน้อยเพียงใด แบบสอบถามควรมีจำนวนพอเหมาะไม่มากหรือน้อยจนเกินไป
5. สร้างข้อคำถามตามจุดมุ่งหมาย ชนิดหรือรูปแบบจำนวนข้อในประเด็นต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ตามโครงสร้างของแบบสอบถาม
6. ตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกตรวจสอบ โดยผู้สร้างแบบสอบถามเอง เป็นการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงคำถามตลอดจนเรียงลำดับข้อความจนเป็นที่พอใจ ตอนที่สอง ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการ
7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ ควรนำไปทดลองกับกลุ่มที่มีลักษณะเหมือน หรือใกล้เคียงกับกลุ่มที่จะไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริงเพียงจำนวนหนึ่ง
8. วิเคราะห์แบบสอบถาม โดยนำผลจากการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพ และปรับปรุงแบบสอบถามในส่วนที่ยังบกพร่อง ซึ่งในขั้นนี้หากแบบสอบถามยังไม่มีคุณภาพเมื่อปรับปรุงแล้วควรนำมาทดลอง วิเคราะห์ และปรับปรุง จนกระทั่งได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพจึงนำไปใช้จริง

ชาวลิต ชูกำแพง (2551 : 25 - 26) ได้กล่าวถึง วิธีเขียนข้อความแบบการวัดความพึงพอใจ (Attitude Scale) ว่าจะประกอบด้วย ข้อคำถามโดยทำหน้าที่เป็นตัวเร้าให้บุคคลแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกออกมา การวัดความพึงพอใจจะได้ผลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อความที่ใช้ถาม การเขียนข้อความเพื่อวัดความพึงพอใจจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องพิจารณาโดยยึดหลักต่อไปนี้

1. ใช้ข้อความที่กล่าวถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นปัจจุบัน
2. หลีกเลี่ยงข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงทำให้ไม่ทราบความรู้สึกหรือความคิดเห็นของบุคคล
3. ข้อความที่ใช้ต้องสามารถเดาความหมายได้คือสามารถบอกทิศทางหรือความคิดเห็นของบุคคลได้
4. ข้อความนั้นต้องมีความเป็นปรนัยคือมีความชัดเจนมีความหมายแน่นอนไม่ใช้ภาษาวกวนหรือคลุมเครือ
5. ข้อความหนึ่ง ๆ ควรถามแสดงความคิดเห็นเพียงอย่างเดียว เช่น ไม่ควรให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นโดยใช้ข้อความว่า “การสอนแบบบรรยายทำให้เสียเวลามาก” “ได้ผลการเรียนไม่ดี” ควรแยกข้อความนี้ออกเป็นหลาย ๆ ข้อความ เช่น
 - 5.1 การสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย
 - 5.2 การสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
6. ข้อความที่ใช้ควรมีลักษณะกลาง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำบางคำ เช่น เสมอทั้งหมด ไม่เคยเลย เท่านั้น เพียงเล็กน้อย
7. หลีกเลี่ยงข้อความที่ไม่อาจแสดงความคิดเห็นได้หรือข้อความที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะพิจารณา เช่น ข้อความที่กล่าวออกนอกเรื่องที่จะศึกษา

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งหากผู้เรียนได้รับการตอบสนองตามความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจก็จะส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

มีคส์ (Meeks. 1972 : 4995 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบวิธีสอนแบบใช้ชุดการสอนกับวิธีสอนแบบธรรมดา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ชุดการสอนสำหรับสอนนักศึกษา ครู และวิธีการสอนแบบธรรมดา ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าสอนด้วยวิธีธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นของทุกคนในกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดการสอน ผลการวิเคราะห์นี้พบว่าทุกคนมีการพัฒนาทางทัศนคติที่ดีต่อการสอนด้วยชุดการสอนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

โคลแมน (Coleman. 1987 : 15 - 24) สร้างแบบเรียนประกอบการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี โดยแบบเรียนที่ใช้

กำหนดให้ผู้เรียนทำงานเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเรื่องราวเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ที่ผู้เรียนจะต้องประสบเมื่อจบการศึกษา ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนที่ใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ และให้ความร่วมมือในการเรียนเป็นอย่างดี

โอเวน (Owen. 2002 : 563 - A) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ เพื่อศึกษานักศึกษาครูจำนวน 2 คนสามารถเชื่อมโยงช่องว่างระหว่างสิ่งที่พวกเขาได้รับการสอนในรายวิชาอุดมศึกษากับสิ่งที่เขาได้สังเกตจากการปฏิบัติจริงในห้องเรียนระดับประถมศึกษาโดยใช้การปฏิรูปที่อาศัย แนวความคิดเชิงพัฒนาการมาประยุกต์ใช้กับการสอนแบบโครงงานการเก็บข้อมูลใช้การสัมภาษณ์ การสังเกต และการศึกษาเอกสาร ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาผู้มีความคิดเชิงบวกต่อการวิจัยและทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาเพิ่มมากขึ้น แต่ปัญหาที่พบได้แก่ เวลาการเขียนแผนการสอนการขาดต้นแบบให้ศึกษาและการฝึกสอนเป็นทีม 3 คน อย่างไรก็ตามการกำหนดกรอบการปฏิบัติงานในการนำทฤษฎีมาใช้มีส่วนช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้ทฤษฎีได้อย่างเหมาะสม

เฟอร์โร (Ferrone. 2003 : 1188 - A) ได้ออกแบบการวิจัยประเมินเพื่อปรับปรุงสำหรับนักศึกษาวิชาชีพวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 เพื่อประเมินประสิทธิผลของทักษะปฏิบัติในสภาพแวดล้อมหลังปฏิบัติการที่กำหนดไว้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานทั้งวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อประเมินทักษะปฏิบัติของนักศึกษาและความสอดคล้องระหว่างผู้ตอบ โดยอาศัยการรับรู้ของแต่ละคน และคณะครูเกี่ยวกับประสิทธิผลของทีมในด้านคณะกรรมการรับรองวิศวกรรมและเทคโนโลยี 3 ด้านคือ ทักษะการสื่อสารทักษะการออกแบบและการทำงานเป็นทีม ผลการศึกษาพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีทักษะการเรียนรู้ที่น้อยกว่าที่นักศึกษารับรู้มีความต้องการที่จะ 1) ปรับปรุงทักษะการปฏิบัติที่ไม่เป็นเทคนิค เช่น การทำงานเป็นทีมระหว่างนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 2) นูรณาการผลการสะท้อนกลับเข้าไปในกระบวนการเรียน 3) ทำให้กระบวนการประเมินเข้มแข็งด้วยการใช้แผนติดตามที่เป้าหมายโดยเฉพาะที่ความบกพร่องของทักษะปฏิบัติ และ 4) นูรณาการเครื่องมือประเมินและการปฏิบัติเข้ากับการพัฒนาหลักสูตรที่กำลังดำเนินอยู่

งานวิจัยในประเทศ

อิทธิพร ภักดีศิริวงษ์ (2546 : 70 - 91) ได้วิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแสนด์บอลสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแสนด์บอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาแสนด์บอล

ที่สร้างขึ้นอยู่ในเกณฑ์ระดับดีทุกรายการ ความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬา แอ่นด์บอลเกือบทุกรายการอยู่ในเกณฑ์ระดับดี และดีมาก

วริวรรณ โขนงนุช (2551 : 73 - 117) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียน ลายสังคโลก โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองเชลียง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยมีความมุ่งหมาย เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมเรื่องการเขียนลายสังคโลก ผลการวิจัยพบว่า ชุด กิจกรรมเรื่อง การเขียนลายสังคโลก โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวม มีประสิทธิภาพ 82.38/87.50 และนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ศักดิ์ดา พิมพ์แก้ว (2552 : 35 - 78) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างชุดกิจกรรมกลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษาเรื่อง ครอบครัวยุคใหม่และเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อออกแบบและพัฒนาชุดกิจกรรมกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ครอบครัวยุคใหม่และเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมกลุ่ม สาระสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ครอบครัวยุคใหม่และเพศศึกษา มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.98 มีประสิทธิภาพเฉลี่ย 83.70/81.81 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม อยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัลลพ เกิดผล (2553 : 63 - 88) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะกีฬา ฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบทักษะกีฬาฟุตบอล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยชุดกิจกรรมฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ ระหว่างร้อยละ 80.25 - 85.15 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ระหว่างร้อยละ 81.25 - 87.50 นักเรียนใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในทักษะฟุตบอลสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุภาพ ไพรเวทย์ (2554 : 52 - 62) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดของเดวิส สารานุกรมศิลป์ เรื่อง เชิงภูมิบ้านพี่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีความมุ่งหมาย เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สารานุกรมศิลป์ เรื่อง เชิงภูมิบ้านพี่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัด การเรียนรู้ เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสสารานุกรมศิลป์ เรื่อง

เชิงภูมิบ้านพี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อศึกษาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สารานุกรมศิลป์ เรื่อง เชิงภูมิบ้านพี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $85.013/82.30$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.6701 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 67.01 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการอ่านผ่านเกณฑ์ทุกคน

อนงค์ ทิวะสิงห์ (2554 : 94 -106) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวของเดวิส ที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของนักเรียน เรื่อง การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ ในภาชนะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวของเดวิส เรื่อง การปลูกไม้ดอกไม้ประดับในภาชนะ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวของเดวิส ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวของเดวิส ที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของนักเรียน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $89.94/88.93$ มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7753 นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับดี และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวของเดวิส โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ณาดยา ตัดสายชล (2555 : 69 - 96) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับนิทานเสริมทักษะการอ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของนิทานเสริมทักษะการอ่านตามเกณฑ์ $80/80$ เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับนิทานเสริมทักษะการอ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำ โดยประเมินจากการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นิทานเสริมทักษะการอ่าน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $80.90/83.33$ ความสามารถในการอ่านสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับนิทานเสริมทักษะการอ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำ ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 อยู่ในระดับมากที่สุด

จากผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมอีกอย่างหนึ่งที่ครูผู้สอนสร้างขึ้น

ที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ และทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งชุดกิจกรรมประกอบด้วยเทคนิค รูปแบบการเรียนการสอนหลายรูปแบบ มีเนื้อหา และกิจกรรม หลากหลายที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน สำหรับชุดกิจกรรมฝึกทักษะ นักเรียนส่วนใหญ่ ชอบเพราะแบบฝึกทักษะทำให้เข้าใจง่าย สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน ทำให้เกิด ความสนุกสนาน นักเรียนมีความกระตือรือร้น และเห็นความสำคัญของการฝึกทักษะปฏิบัติ ที่เป็นขั้นตอน ดังนั้นทำให้ผู้วิจัยได้แนวทางในการออกแบบและสร้างชุดกิจกรรมการฝึกทักษะ พื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อที่จะช่วยให้การจัด กิจกรรมการเรียนรู้อบรมผลตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ต่อไป

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การวางแผนการทดลอง
4. การดำเนินการทดลอง
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 79 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้หลักการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้วิธีจับสลาก เนื่องจากโรงเรียนมัธยมท่าแคลง เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ชั้นละ 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีสมรรถภาพทางกายคล้ายกัน โดยการนำนักเรียนทั้งหมดมาเรียงหมายเลขลำดับ ตั้งแต่หมายเลข 1 - 79 แล้วทำการจับสลากทีละคน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่

1. ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 3 กิจกรรม ประกอบด้วย

1.1 กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล

1.2 กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

1.3 กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะการยิงประตู

2. แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล ประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่

2.2 แบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่

2.3 แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

2.4 แบบทดสอบทักษะการยิงประตู

โดยนำแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของอหิพร ภักดีศิริวงษ์ จากงานวิจัยการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี

ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมแบบต่าง ๆ และได้ยึดแนวทางการสร้างชุดกิจกรรมของชัยงค์ พรหมวงศ์ (2539 : 119) มี 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ วิเคราะห์สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดเพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหา ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
1. ทักษะ เบื้องต้นกีฬา แฮนด์บอล	พ 3.1 ม.1/1เพิ่มพูนความสามารถ ของตน ตามหลักการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะ พื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนา ทักษะการเล่นกีฬา ม.1/2 เล่นกีฬาไทยและกีฬา สากลประเภทบุคคลและทีม โดยใช้ทักษะพื้นฐาน ตามชนิดกีฬา อย่างละ 1 ชนิด ม.2/2 เล่นกีฬาไทยและกีฬา สากลทั้งประเภทบุคคลและทีม ได้อย่างละ 1 ชนิด ม.3/1 เล่นกีฬาไทยและกีฬา สากลได้อย่างละ 1 ชนิดโดยใช้ เทคนิคที่เหมาะสมกับตนเอง และทีม ม.3/2 นำหลักการ ความรู้และ ทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬาไปใช้ สร้างเสริมสุขภาพ อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ	1. การส่ง และรับ ลูกแฮนด์บอล	1. นักเรียนอธิบายขั้นตอน การฝึกทักษะการส่งและรับ ลูกแฮนด์บอลสองมือระดับ อกและสองมือเหนือศีรษะได้ 2. นักเรียนสามารถปฏิบัติ ทักษะการส่งและรับ ลูกแฮนด์บอลสองมือระดับ อก และสองมือเหนือศีรษะ ได้ 3. นักเรียนสามารถส่งและ รับลูกแฮนด์บอลสองมือ ระดับอกและสองมือ เหนือศีรษะได้อย่างแม่นยำ 4. นักเรียนสามารถส่งและ รับลูกแฮนด์บอลสองมือ ระดับอกในขณะเคลื่อนที่ได้ 5. นักเรียนอธิบายขั้นตอน การฝึกทักษะการส่งลูก แฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่ และแบบพลิกมือส่งได้ 6. นักเรียนสามารถปฏิบัติ ทักษะการส่งลูกแฮนด์บอล มือเดียวเหนือไหล่และแบบ พลิกมือส่งได้ 7. นักเรียนสามารถส่ง ลูกแฮนด์บอลมือเดียว เหนือไหล่และแบบพลิกมือ ส่งได้อย่างแม่นยำ

ตาราง 3 (ต่อ)

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
พ 3.2 ม.1/2 ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งมีการประเมินการเล่นของตนเองและผู้อื่น ม.1/5 ร่วมมือในการเล่นกีฬาและการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน ม.2/5 นำผลการปฏิบัติในการเล่นกีฬามาสรุปเป็นวิธีที่เหมาะสมกับตนเองด้วยความมุ่งมั่น ม.3/3 ปฏิบัติตนตามกฎ กติกา และข้อตกลงในการเล่นตามชนิดกีฬาที่เลือกและนำแนวคิดที่ได้ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนในสังคม	2. การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล	1. นักเรียนอธิบายขั้นตอนการฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำมือเดียวและสองมือสลับกันได้ 2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำมือเดียวและสองมือสลับกันได้ 3. นักเรียนสามารถเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว 4. นักเรียนสามารถครอบครองลูกแฮนด์บอลในขณะเคลื่อนที่ได้ 5. นักเรียนอธิบายขั้นตอนการฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูงมือเดียวและสองมือสลับกันได้ 6. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูงมือเดียวและสองมือสลับกันได้ 7. นักเรียนสามารถเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูงได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว	

ตาราง 3 (ต่อ)

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
		3. การยิงประตู่	1. นักเรียนอธิบายลักษณะการยืนยิงประตู่อยู่กับที่มือเดียวเหนือไหล่และแบบเหวี่ยงระดับต่ำได้ 2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการยืนยิงประตู่อยู่กับที่มือเดียวเหนือไหล่และแบบเหวี่ยงระดับต่ำได้ 3. นักเรียนสามารถยิงประตู่อยู่กับที่มือเดียวเหนือไหล่และแบบเหวี่ยงระดับต่ำได้อย่างแม่นยำรวดเร็ว 4. นักเรียนอธิบายลักษณะการกระโดดยิงประตู่แนวคิ่งด้วยเท้าเดียวและการวิ่งกระโดดยิงประตู่ได้ 5. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการกระโดดยิงประตู่แนวคิ่งด้วยเท้าเดียวและการวิ่งกระโดดยิงประตู่ได้อย่างถูกต้อง 6. นักเรียนสามารถกระโดดยิงประตู่แนวคิ่งด้วยเท้าเดียวและการวิ่งกระโดดยิงประตู่ได้แม่นยำ

2) กำหนดกิจกรรมและเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยจัดทำชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ทั้งหมด 3 กิจกรรม ใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง และทดสอบหลังการฝึกกิจกรรม ทั้ง 3 กิจกรรม ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวม 3 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาในการทดสอบทักษะกีฬาก่อนการฝึกและหลังการฝึก ดังนี้

ทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนการฝึก

2 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล

(5 ชั่วโมง)

1.1 แบบฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือ

2 ชั่วโมง

1.2 แบบฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียว

2 ชั่วโมง

● ทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออกกระทบ

ฝ่าผนัง และแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่

1 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

(5 ชั่วโมง)

2.1 แบบฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำ

2 ชั่วโมง

2.2 แบบฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูง

2 ชั่วโมง

● ทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลอ้อมหลัก

1 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะการยิงประตู

(5 ชั่วโมง)

3.1 แบบฝึกการยืนยิงประตูแฮนด์บอลอยู่กับที่

2 ชั่วโมง

3.2 แบบฝึกการกระโดดยิงประตูแฮนด์บอล

2 ชั่วโมง

● ทดสอบทักษะการยิงประตู

1 ชั่วโมง

ทดสอบทักษะหลังการฝึก

2 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหา ทั้ง 3 กิจกรรม ที่นำมาสร้างชุดกิจกรรมการฝึกทักษะเบื้องต้นกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

2) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3) กำหนดวิธีวัดผลและประเมินผลสำหรับชุดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

4) จัดทำคู่มือครูโดยผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อให้ครูผู้สอนนำชุดกิจกรรมนี้ไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งคู่มือครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย

เอกสารที่ครูต้องตรวจให้ครบในแต่ละชุดกิจกรรม สิ่งที่ครูต้องเตรียม ใบความรู้ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนการฝึก และหลังการฝึก

ขั้นตอนที่ 3 การผลิตสื่อการสอน ผู้วิจัยดำเนินการผลิตสื่อการสอนดังนี้

1) สื่อการสอนสำหรับชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ประกอบด้วย ใบกิจกรรม ใบความรู้ แบบฝึกทักษะ

2) นำส่วนประกอบต่าง ๆ ที่จัดสร้างขึ้น ประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน สื่อการสอนจัดเตรียมบรรจุไว้ในกล่อง

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ มีขั้นตอนดังนี้

1) นำชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรีที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อปรับปรุงแก้ไข

2) นำชุดกิจกรรมที่แก้ไขไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้ตรวจสอบความเหมาะสม และความสอดคล้องของชุดกิจกรรม โดยพิจารณาองค์ประกอบของชุดกิจกรรมกำหนดความเหมาะสมเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ (ชานินทร์ ศิลปจารุ. 2548 : 77)

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

นำผลรวมคะแนนทั้งหมดมาแปลผลจากเกณฑ์ที่กำหนดเกณฑ์การพิจารณาคุณภาพของชุดกิจกรรมกำหนดเกณฑ์ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3) นำแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรม มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยพิจารณาความเหมาะสมจากค่าเฉลี่ยที่มีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 เมื่อเทียบเกณฑ์การประเมินผลแล้วมีระดับความเหมาะสมมากที่สุด

4) นำชุดกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2 นำชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแกลง จังหวัดจันทบุรี ที่ผ่านการประเมินและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพ 80/80 โดยอ้างอิงสูตรจากชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545 : 494) ดังนี้

1.2.1 ทดลองครั้งที่ 1 ทดสอบประสิทธิภาพรายบุคคล (1 : 1) โดยนำชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่สร้างขึ้นครั้งแรกไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคิซมณูวิทยา จำนวน 3 คน โดยทดลองกับนักเรียนที่มีสมรรถภาพทางกายปานกลางก่อน แล้วทำการปรับปรุง จากนั้นไปทดลองกับนักเรียนที่มีสมรรถภาพดี แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนสมรรถภาพดีมาก เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเวลา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ปรากฏว่า ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียน การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพ 80.00/85.00

1.2.2 ทดลองครั้งที่ 2 ทดสอบประสิทธิภาพกับกลุ่มเล็ก (1 : 9) โดยนำชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคิซมณูวิทยา จำนวน 9 คน ที่ละสมรรถภาพทางกายปานกลาง ดี ดีมาก แล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ แก้ไขปรับปรุง เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ตามเกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่า ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพ 81.11/86.11

1.2.3 ทดลองครั้งที่ 3 ทดสอบประสิทธิภาพกับกลุ่มขนาดใหญ่ (1 : 40) โดยนำชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดสอบหาประสิทธิภาพกับนักเรียนกลุ่มขนาดใหญ่ โรงเรียนคิซมณูวิทยา จำนวน 40 คน ที่ละสมรรถภาพทางกายปานกลาง ดี ดีมาก ที่ยังไม่เคยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อหา

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส นำมาปรับปรุงและแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ปรากฏว่าชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพ 81.25/84.50

2. แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของอิพร ภักดีศิริวงษ์ (2546 : 105 - 107) มาใช้เป็นเครื่องมือใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝาผนังขณะเคลื่อนที่ (Passing and Recovering the Ball While Moving Skill Test) เพื่อทดสอบทักษะในการส่งและรับลูกบอลที่แม่นยำในขณะเคลื่อนที่มีค่าความเที่ยงตรง (Validity) เท่ากับ 0.71 ความเชื่อถือ (Reliability) ชายเท่ากับ 0.85 หญิงเท่ากับ 0.84 มีค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ชายเท่ากับ 0.97 หญิงเท่ากับ 0.97

2.2 แบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ (Handball Throwing Skill Test) เพื่อทดสอบความแม่นยำในการขว้างลูกบอลแบบมือเดียวเหนือไหล่มีค่าความเที่ยงตรง (Validity) เท่ากับ 0.71 ความเชื่อถือ (Reliability) ชายเท่ากับ 0.87 หญิงเท่ากับ 0.80 มีค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ชายเท่ากับ 0.96 หญิงเท่ากับ 0.95

2.3 แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล (Control Dribbling Skill Test) เพื่อทดสอบการครอบครองบอลในขณะเคลื่อนที่มีค่าความเที่ยงตรง (Validity) เท่ากับ 0.71 ความเชื่อถือ (Reliability) ชายเท่ากับ 0.87 หญิงเท่ากับ 0.80 มีค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ชายเท่ากับ 1.00 หญิงเท่ากับ 0.98

2.4 แบบทดสอบทักษะการยิงประตู (Shooting Skill Test) เพื่อทดสอบความแม่นยำและความรวดเร็วในการยิงประตูมีค่าความเที่ยงตรง (Validity) เท่ากับ 0.71 ความเชื่อถือ (Reliability) ชายเท่ากับ 0.91 หญิงเท่ากับ 0.82 มีค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ชายเท่ากับ 0.98 หญิงเท่ากับ 0.97

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ใน 4 ด้านได้แก่

1) ด้านสาระการเรียนรู้ 2) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ และ 4) ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีการของลิเคิร์ต (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2552 : 105 - 106) จำนวน 20 ข้อ โดยกำหนดระดับความพึงพอใจดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์และแปลค่าเฉลี่ยดังนี้ระดับคะแนนเฉลี่ยแปลความหมาย

- 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสม อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะและให้แก้ไขโดยควรสร้างข้อคำถามให้ชัดเจนและตรงตามพฤติกรรมที่ต้องการชี้วัดในนิยามศัพท์ จึงได้ปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสอบถาม พบว่า แบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.20 - 5.00 ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21

3.5 นำข้อคำถามที่ผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาทบทวนความถูกต้องและเหมาะสมอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out) ผลปรากฏว่า ข้อคำถามแบบสอบถามความพึงพอใจ มีความเหมาะสมมากที่สุด

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคิซมณูวิทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน 45 คน เพื่อหาผลการทดลองของแบบประเมินความพึงพอใจ

3.7 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ มาหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผลปรากฏว่ามีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.72

การวางแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One Group ซึ่งผู้วิจัยใช้ Pretest Midtest and Posttest Design ของบุญส่ง โกสะ (บุญส่ง โกสะ, 2542, ไม่ปรากฏเลขหน้า; อ้างถึงใน วรพล ทาราสี, 2547 : 30) โดยมีแผนการทดลอง ดังตาราง 4

ตาราง 4 แบบแผนการทดลอง

Pretest	Treatment	Midtest	Treatment	Midtest	Treatment	Midtest	Posttest
O1	X ₁	T1	X ₂	T2	X ₃	T3	O2
O1	แทน	การทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนการฝึก (Pretest) ชุดกิจกรรม					
O2	แทน	การทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลหลังการฝึก (Posttest) ชุดกิจกรรมเสร็จสิ้น					
X ₁	แทน	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล กิจกรรมที่ 1					
X ₂	แทน	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล กิจกรรมที่ 2					
X ₃	แทน	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล กิจกรรมที่ 3					
T1	แทน	การทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลหลังการฝึกกิจกรรมที่ 1					
T2	แทน	การทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลหลังการฝึกกิจกรรมที่ 2					
T3	แทน	การทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลหลังการฝึกกิจกรรมที่ 3					

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 40 คน เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
2. ทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนการฝึกด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล จำนวน 4 รายการ ประกอบด้วย แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนัง ขณะเคลื่อนที่ แบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และแบบทดสอบทักษะการยิงประตู
3. ดำเนินการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง และทดสอบหลังการฝึกกิจกรรม ทั้ง 3 กิจกรรม ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวม 3 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 15 ชั่วโมงโดยผู้วิจัยดำเนินการสอนเอง
4. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองทำการทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลหลังการฝึก หลังจากเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเสร็จสิ้นแล้วทั้ง 3 กิจกรรมโดยใช้แบบทดสอบทักษะชุดเดียวกันกับก่อนการฝึก
5. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ

ตาราง 5 แสดงระยะเวลาการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี

วัน /เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรมที่	เนื้อหา	เวลา ชั่วโมง
12 พฤศจิกายน 2556	13.45 - 15.45 น.	ปฐมนิเทศชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ และทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล ก่อนการฝึก		

ตาราง 5 (ต่อ)

วัน / เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรมที่	เนื้อหา	เวลา ชั่วโมง
19 พฤศจิกายน 2556	13.45 - 15.45 น.	กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่ง และรับลูกแฮนด์บอล	1. แบบฝึกทักษะการส่งและรับ ลูกแฮนด์บอลสองมือ	2
26 พฤศจิกายน 2556	13.45 - 15.45 น.	กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่ง และรับลูกแฮนด์บอล	2. แบบฝึกทักษะการส่ง ลูกแฮนด์บอลมือเดียว	2
28 พฤศจิกายน 2556	14.45 - 15.45 น.	กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่ง และรับลูกแฮนด์บอล	● ทดสอบทักษะการส่งและรับ ลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก กระแทกฝ่าผนัง และแบบทดสอบ ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอล มือเดียวเหนือไหล่	1
3 ธันวาคม 2556	13.45 - 15.45 น.	กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเลี้ยง ลูกแฮนด์บอล	1. แบบฝึกทักษะการเลี้ยง ลูกแฮนด์บอลระดับต่ำ	2
17 ธันวาคม 2556	13.45 - 15.45 น.	กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเลี้ยง ลูกแฮนด์บอล	2. แบบฝึกทักษะการเลี้ยง ลูกแฮนด์บอลระดับสูง	2
19 ธันวาคม 2556	14.45 - 15.45 น.	กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเลี้ยง ลูกแฮนด์บอล	● ทดสอบทักษะการเลี้ยง ลูกแฮนด์บอลอ้อมหลัก	1
24 ธันวาคม 2556	13.45 - 15.45 น.	กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะ การยิงประตู	1. แบบฝึกการยืนยิงประตู แฮนด์บอลอยู่กับที่	2

ตาราง 5 (ต่อ)

วัน / เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรมที่	เนื้อหา	เวลา ชั่วโมง
7 มกราคม 2557	13.45 - 15.45 น.	กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะ การยิงประตู	2. แบบฝึกการกระโดดยิงประตู แฮนด์บอล	2
9 มกราคม 2557	14.45 - 15.45 น.	กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะ การยิงประตู	● ทดสอบทักษะการยิงประตู	1
14 มกราคม 2557	13.45 - 14.45 น.		ทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล หลังการฝึกโดยใช้แบบทดสอบ เดียวกันกับแบบทดสอบทักษะกีฬา แฮนด์บอลก่อนการฝึก	
รวม				15

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนการฝึก ด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล
จำนวน 4 รายการ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้
รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จำนวน 3 กิจกรรม รวม 6 สัปดาห์ และทดสอบทักษะ
กีฬาแฮนด์บอลหลังฝึกทุกกิจกรรม ให้คะแนนการทดสอบและนำผลที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ย
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

3. ทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลหลังการฝึกด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล
ซึ่งเป็นแบบทดสอบเดียวกันกับแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนการฝึก และสอบถาม
ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึก
ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

4. ให้คะแนนการทดสอบหลังการฝึก และนำผลที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของการทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส แต่ละคนมาลงคะแนนในตารางสรุปตามระดับความพึงพอใจของนักเรียนจนครบทุกคนแล้ว หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามในรายชื่อ รายด้าน และภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมมาได้มาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าศาลง จังหวัดจันทบุรี ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด. 2551 : 98 - 99)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน คะแนนรวมจากการทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลทุกกิจกรรม
 A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลทุกกิจกรรมรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$\text{และ } E_2 = \frac{\frac{\sum y}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum y$ แทน คะแนนรวมจากการทดสอบทักษะหลังการฝึกหลังเสร็จสิ้นการฝึกทุกชุดกิจกรรม
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบทักษะหลังการฝึก
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉ้ง จังหวัดจันทบุรีก่อนและหลังการฝึก ดำเนินการโดยใช้สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานใช้ (t-test Dependent) (บุญชม ศรีสะอาด. 2551 : 69)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{n \sum D^2 - (\sum D)^2}} \quad df = n - 1$$

(n - 1)

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากตารางการแจกแจงปกติ เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

เกณฑ์การประเมิน

มากที่สุด ระดับ คะแนน 5 คะแนน

มาก ระดับ คะแนน 4 คะแนน

ปานกลาง ระดับ คะแนน 3 คะแนน

น้อย ระดับ คะแนน 2 คะแนน

น้อยที่สุด ระดับ คะแนน 1 คะแนน

การแปลผลคะแนน

คะแนน 4.51 - 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนน 3.51 - 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก

คะแนน 2.51 - 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

คะแนน 1.51 - 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

คะแนน 1.00 - 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2552 : 23 - 24)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

- ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2552 : 29 - 30)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2552 : 46)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X แทน คะแนนแต่ละตัว
N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

$\sum$ แทน ผลรวม

- หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจตามวิธีของ Cronbach โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (สมนึก ภัททิยชนี. 2549 : 225)

$$\alpha = \left[\frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right) \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าที (t-test)
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการของชุดกิจกรรม
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของชุดกิจกรรม
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอเป็นตอนๆ ดังนี้
ตอนที่ 1 การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี

ผู้วิจัยได้พัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนของชัยงค์ พรหมวงศ์ (2539 : 119) 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาของการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ดังนี้

1. การส่งและรับลูกแฮนด์บอล
2. การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล
3. การยิงประตู

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสอน คือเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ในชุดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติในแต่ละกิจกรรม ให้นักเรียนปฏิบัติครอบคลุมทั้ง 5 ขั้นตอนตามลำดับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ ซึ่งแต่ละกิจกรรมใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 5 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 3 การผลิตสื่อการสอน ในกิจกรรมทั้ง 3 กิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญของแต่ละชุด คือ คำชี้แจง คู่มือครู คู่มือนักเรียน ใบกิจกรรม ใบความรู้ แบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรม ผู้วิจัยนำชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยไปทดลองใช้กับนักเรียน ซึ่งการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. สำหรับการทดสอบหาประสิทธิภาพรายบุคคล โดยนำชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่สร้างขึ้นครั้งแรกไปใช้กับนักเรียน จำนวน 3 คน ที่ละสมรรถภาพทางกายปานกลาง ดี ดีมาก ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยการทดลองรายบุคคล (1 : 1)

ผลการทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬา				
แฮนด์บอลระหว่างการใช้ชุดกิจกรรม	20	16.00	1.00	80.00
คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬา				
แฮนด์บอลหลังการใช้ชุดกิจกรรม	20	16.67	0.57	85.00

จากตาราง 6 แสดงว่า ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี จากการทดลองแบบรายบุคคล (1 : 1) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.00/85.00

2. สำหรับการทดสอบหาประสิทธิภาพกับกลุ่มเล็กโดยนำชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่ผ่านการปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับนักเรียน จำนวน 9 คน ที่ละสมรรถภาพทางกายปานกลาง ดี ดีมาก แล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ แก้ไข ปรับปรุง ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยการทดลองแบบกลุ่มเล็ก (1 : 9)

ผลการทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬา				
แฮนด์บอลระหว่างการใช้ชุดกิจกรรม	20	16.22	1.39	81.11
คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬา				
แฮนด์บอลหลังการใช้ชุดกิจกรรม	20	17.22	1.32	86.11

จากตาราง 7 แสดงว่า ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี จากการทดลองแบบกลุ่มเล็ก (1 : 9) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.11/86.11

3. สำหรับการทดสอบหาประสิทธิภาพกับกลุ่มใหญ่โดยนำชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดสอบหาประสิทธิภาพกับนักเรียนกลุ่มขนาดใหญ่ จำนวน 40 คน ที่ละสมรรถภาพทางกายปานกลาง ดี ดีมากที่ยังไม่เคยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส แล้วนำไปปรับปรุง แก้ไข ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยการทดลองแบบกลุ่มขนาดใหญ่ (1 : 40)

ผลการทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลระหว่างการใช้ชุดกิจกรรม	20	16.40	2.19	81.25
คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังการใช้ชุดกิจกรรม	20	16.90	1.72	84.50

จากตาราง 8 แสดงว่า ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉ้ง จังหวัดจันทบุรี จากการทดลองแบบกลุ่มขนาดใหญ่ (1 : 40) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.25/84.50

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬา แอนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉ่ง จังหวัดจันทบุรี ตามเกณฑ์ 80/80 ดังแสดงในตาราง 9 - 11

ตาราง 9 คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแอนด์บอลระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะ พื้นฐานกีฬาแอนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉ่ง จังหวัดจันทบุรี

กิจกรรมที่	คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแอนด์บอล			
	ระหว่างการใช้ชุดกิจกรรม			
	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
1	10	8.05	1.28	80.50
2	5	4.25	0.80	85.00
3	5	4.20	0.75	84.00
รวม	20	16.50	2.48	82.50

จากตาราง 9 แสดงว่า คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแอนด์บอลระหว่างการใช้ ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแอนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉ่ง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 3 กิจกรรม โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 16.50 คิดเป็นร้อยละ 82.50 เมื่อพิจารณาผลการทดสอบทักษะ กิจกรรมที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 8.05 คิดเป็นร้อยละ 80.50 กิจกรรมที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.25 คิดเป็นร้อยละ 85.00 และกิจกรรมที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 4.20 คิดเป็นร้อยละ 84.00

ตาราง 10 คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี

กิจกรรมที่	คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังการใช้ชุดกิจกรรม			
	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
1	10	8.20	1.01	82.00
2	5	4.40	0.74	88.00
3	5	4.35	0.77	87.00
รวม	20	16.95	1.81	84.75

จากตาราง 10 แสดงว่า คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี จำนวน 3 กิจกรรม โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 16.95 คิดเป็นร้อยละ 84.75 เมื่อพิจารณาผลการทดสอบทักษะกิจกรรมที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 8.20 คิดเป็นร้อยละ 82.00 กิจกรรมที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.40 คิดเป็นร้อยละ 88.00 และกิจกรรมที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 4.35 คิดเป็นร้อยละ 87.00

ตาราง 11 ค่าประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี ทั้ง 3 กิจกรรม

ผลการทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลระหว่างการใช้ชุดกิจกรรม	20	16.50	2.48	82.50
คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังการใช้ชุดกิจกรรม	20	16.95	1.81	84.75

จากตาราง 11 แสดงว่า ประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี มีประสิทธิภาพระหว่างเรียน/หลังเรียน เท่ากับ 82.50/84.75

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 การเปรียบเทียบคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี

ผลการฝึก	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t
ทดสอบก่อนการฝึก	40	20	8.30	1.88	-3.43**
ทดสอบหลังการฝึก	40	20	16.95	1.81	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ

n = 40				
ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสาระการเรียนรู้				
1.	เนื้อหามีความเหมาะสมกับการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล	4.37	0.86	มาก
2.	เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4.40	0.70	มาก
3.	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา	4.18	1.01	มาก
4.	เนื้อหาในชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.32	0.65	มาก
5.	หลังจากการฝึกทักษะโดยใช้ชุดกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนชอบกีฬาแฮนด์บอล	3.98	0.83	มาก
รวม		4.25	0.46	มาก
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้				
6.	กิจกรรมการฝึกทักษะที่ปฏิบัติจริง ช่วยพัฒนาทักษะให้สูงขึ้น	4.52	0.67	มากที่สุด
7.	แบบฝึกทักษะแต่ละแบบฝึกมีกิจกรรมให้ฝึกอย่างเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน	4.27	0.71	มาก
8.	ครูเอาใจใส่ ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดในการทำกิจกรรม	4.17	0.84	มาก
9.	นักเรียนฝึกทักษะด้วยความตั้งใจและสนุกสนาน	4.35	0.73	มาก
10.	กิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.43	0.81	มาก
รวม		4.35	0.61	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

n = 40				
ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้				
11.	นักเรียนมีความพึงพอใจที่จัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เพื่อใช้ในการฝึกทักษะกีฬาด้วยตนเอง	4.33	0.69	มาก
12.	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนเรียนรู้ และฝึกทักษะร่วมกันมากขึ้น	4.08	0.76	มาก
13.	แหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียน	4.13	0.85	มาก
14.	มีภาพประกอบชัดเจนเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรม ที่ฝึก	4.15	0.66	มาก
15.	สื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนมีอย่างเพียงพอ	4.20	0.79	มาก
รวม		4.17	0.63	มาก
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้				
16.	กิจกรรมการวัดผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.85	มาก
17.	กิจกรรมการวัดผลวัดทักษะที่ต้องการวัดจริง ๆ	4.27	0.93	มาก
18.	กิจกรรมการวัดผลช่วยพัฒนาทักษะของนักเรียน	4.08	0.97	มาก
19.	คะแนนที่ได้ตรงกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.13	0.99	มาก
20.	นักเรียนภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง	4.13	0.93	มาก
รวม		4.18	0.68	มาก
รวมทั้งหมด		4.30	0.57	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐาน กีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ลำดับที่ 2 คือ ด้านสาระการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 ลำดับที่ 3 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 และลำดับที่ 4 คือ ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

0.63 และเมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ลำดับที่ 1 ข้อ 1 กิจกรรมการฝึกทักษะที่ปฏิบัติจริง ช่วยพัฒนาทักษะให้สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ลำดับที่ 2 ข้อ 2 กิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะเหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 และลำดับที่ 3 ข้อ 7 เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี ซึ่งสามารถสรุปอภิปรายผล พร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนก่อนการฝึกและหลังการฝึกด้วยชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. การกำหนดประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 79 คน
2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้วิธีจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแค จังหวัดจันทบุรี จำนวน 3 กิจกรรม ประกอบด้วย

1.1 กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล

1.2 กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

1.3 กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะการยิงประตู

2. แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล ประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่

2.2 แบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่

2.3 แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

2.4 แบบทดสอบทักษะการยิงประตู

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของอชิพร ภักดีศิริวงษ์ จากงานวิจัย เรื่อง การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองจตุรจินดา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนการฝึก ด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล จำนวน 4 รายการ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

2. จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จำนวน 3 กิจกรรม รวม 6 สัปดาห์ และทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลหลังฝึกทุกกิจกรรมให้คะแนนการทดสอบและนำผลที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

3. ทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลหลังการฝึก ด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล ซึ่งเป็นแบบทดสอบเดียวกันกับแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนการฝึก ใช้เวลา 2 ชั่วโมง และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

4. ให้คะแนนการทดสอบหลังการฝึก และนำผลที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสแต่ละคนมาลงคะแนนในตารางสรุปตามระดับความพึงพอใจของนักเรียนจนครบทุกคนแล้วหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามในรายข้อรายด้านและภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2

2. เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากคะแนนสอบก่อนและหลังการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยใช้สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานใช้ (t - test Dependent)

3. นำผลจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับคุณภาพมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมตามของชัยงค์ พรหมวงศ์ 4 ขั้นตอน คือ

1.1 การวิเคราะห์เนื้อหา

1.2 การวางแผนการสอน

1.3 ผลิตสื่อการสอน

1.4 ทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ได้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 3 กิจกรรม ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล

กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะการยิงประตู

ชุดกิจกรรมทั้ง 3 กิจกรรมที่ได้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.50/84.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนหลังการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีค่าเฉลี่ย 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.50/84.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 อาจเนื่องมาจากชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ดำเนินการพัฒนาชุดกิจกรรมตามขั้นตอนซึ่งสอดคล้องกับชัยงค์ พรหมวงศ์ (2539 : 119) กล่าวว่า ขั้นตอนในการผลิตชุดกิจกรรมว่ามี 4 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์เนื้อหา การวางแผนการสอน ผลิตสื่อการสอน และทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้นำทักษะกีฬาแฮนด์บอล คือ การรับ-ส่งลูกแฮนด์บอล การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และการยิงประตูที่เป็นทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการเรียนการสอนของเดวิส เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ร่วมกับชุดกิจกรรม ในขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ผู้วิจัยก็จะสาธิตให้นักเรียนเห็นภาพรวมตั้งแต่ต้นจนจบ โดยแยกทักษะออกเป็นขั้นตอน

ให้นักเรียนดู ในที่ 2 ขึ้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย โดยการที่ผู้วิจัยสาธิตและอธิบายอย่างช้า ๆ ให้นักเรียนสังเกตและเรียนรู้ขั้นตอนของการฝึกทักษะตามลำดับ หลังจากนั้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติทักษะที่ละขั้นตอนตามผู้วิจัย ในขั้นที่ 3 ขึ้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย โดยไม่มีการสาธิต ผู้วิจัยให้ผู้เรียนฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลจากชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และเดี่ยว ผู้วิจัยจะเดินดูทักษะของผู้เรียนเป็นรายกลุ่ม ในขั้นที่ 4 ขึ้นให้เทคนิควิธีการ ในขั้นนี้หลังจากผู้วิจัยเดินดู สังเกตทักษะของผู้เรียนแล้วผู้วิจัยก็จะบอกเทคนิคของทักษะพื้นฐานนั้น ๆ ให้นักเรียนดูในขั้นที่ 5 ขึ้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ โดยจะให้ผู้เรียนฝึกหลาย ๆ ครั้ง ตั้งแต่ต้นจนจบ ฝึกซ้ำ ๆ จนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างสมบูรณ์ ในขั้นที่ 5 นี้ผู้เรียน 80% ปฏิบัติทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลได้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของวรัววรรณ โชนงนุช (2551 : 114 - 115) ที่ได้ทดลองใช้ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนลายสังคโลก โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองเชลียง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพ 82.38/87.50 และงานวิจัยของวัลลพ เกิดผล (2553 : 63 - 88) ที่ได้ทดลองใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ ระหว่างร้อยละ 80.25 - 85.15 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ระหว่างร้อยละ 81.25 - 87.50

2. ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนก่อนและหลังการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 47.37 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 84.75 คะแนน มีค่าทดสอบ t -test เท่ากับ -3.43 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเนื่องมาจากชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เมื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล นักเรียนจึงมีทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสูงขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีของแบมมณี (2551 : 321) กล่าวไว้ว่า ขั้นตอนให้ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป คือ ผู้เรียนจำนวนมากได้เรียนรู้เนื้อหาสาระ ได้เห็นการปฏิบัติจริง เกิดการเรียนรู้ โดยการเห็นผลประจักษ์ชัดจากการคิดและการกระทำของตน เรียนรู้หลักการได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์รับประสบการณ์ตรงมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เอาใจเขามาใส่ใจ เราฝึกฝนในการเผชิญและแก้ปัญหา เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ อย่างสนุกสนาน ได้ศึกษาคุณค่า

ด้วยตนเอง จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามสภาพจริง ปฏิบัติจริง นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพิลาภรณ์ วัลคำ (2553 : 101) ที่พบว่า นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนรู้สามารถปฏิบัติ ตามลำดับขั้นตอนของทักษะได้ดีและเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ มารวมเป็นองค์ความรู้ โดยการรวบรวม ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบบันทึก แบบสัมภาษณ์นักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะปฏิบัติดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของดีเซคโก (De Cecco, 1974 : 272 - 279 ; อ้างถึงใน อารมณ์ ใจเที่ยง. 2550 : 68) กล่าวไว้ว่าขั้นตอนการสอนทักษะ โดยเฉพาะจัดขั้นตอนการฝึกให้เป็นไปตาม ลำดับชั้น จากง่ายไปยาก จากทักษะพื้นฐานไปสู่ทักษะที่มีความสลับซับซ้อน จัดให้มีการฝึกทักษะย่อยเสียก่อน แล้วฝึกรวมทั้งหมด เช่น ควรได้ฝึกคัดตัวอักษรทีละตัว จากตัวอักษรที่คัดง่ายไปยาก แล้วจึงคัด เป็นคำ และเป็นประโยคในท้ายที่สุด จากที่ได้กล่าวถึงแต่ละขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส สรุปได้ว่าชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบ การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โรงเรียนมัธยมท่าคลอง จังหวัดจันทบุรี สามารถพัฒนา ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลได้สูงขึ้น

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการใช้ชุด กิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียน การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 เมื่อพิจารณารายการประเมินนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทุกด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ลำดับที่ 2 คือ ด้านสาระการเรียนรู้ ลำดับที่ 3 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ และลำดับที่ 4 คือ ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ ใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิสทุกด้านมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬา แฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส นั้น ไม่ยาก ไม่ง่ายจนเกินไป และมีการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูด ความสนใจ ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่เกิด ความเบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะย่อยของกีฬาแฮนด์บอลได้ นักเรียนจึงมีความ มั่นใจในการเรียนรู้และมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสอดคล้องกับงานวิจัยของวริวรรณ โชนงนุช

(2551 : 68) ที่ได้รับการพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนลายสังคโลก โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองเชลียง อำเภอสรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนลายสังคโลกด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส อยู่ในระดับพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 และสอดคล้องกับศักดิ์ดา พิมพ์แก้ว (2552 : 73) ที่ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ครอบครัวยุคใหม่และเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมในระดับมาก

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นรูปแบบการฝึกทักษะย่อยจากง่ายไปหายาก ตามลำดับ และได้มีโอกาสฝึกซ้ำ ๆ จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะใหญ่ที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะกีฬาแฮนด์บอลสูงขึ้น และยังสามารถนำทักษะที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้ตั้งข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนของเดวิส มีขั้นตอนหลายขั้นตอนต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมค่อนข้างมาก ซึ่งบางครั้งอาจจะทำให้การจัดกิจกรรมไม่สมบูรณ์เพราะเวลาไม่พอ ครูควรแนะนำให้นักเรียนนำชุดกิจกรรมนี้ไปฝึกทักษะเพิ่มเติมนอกเวลา
2. ในการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม ครูควรดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด พัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนให้ถูกต้อง
3. ในการฝึกทักษะครูควรบอกข้อบกพร่องและให้ข้อเสนอแนะในทักษะที่นักเรียนยังทำไม่ได้ ตลอดจนชมเชยให้กำลังใจเมื่อนักเรียนทำได้หรือมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และสามารถปฏิบัติทักษะได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคการเล่นกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อให้นักเรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะกีฬาแฮนด์บอลให้สูงขึ้นต่อไป
2. ควรนำรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสไปทดลองใช้ในรายวิชาพลศึกษาอื่นๆ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.
กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- _____. (2551 ก). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- _____. (2551 ข). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ :
กระทรวงฯ.
- จรินทร์ ชานินันต์ และละเมียด กรุฑพิพัฒน์. (2543). แอนด์บอล. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
ชมรมแอนด์บอลจังหวัดจันทบุรี. (2555). สรุปรายงานประจำปี. จันทบุรี :
คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสาร.
- ชวลิต ชูกำแหง. (2551). การประเมินการเรียนรู้. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2551). ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้
การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2539). ชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วย 8 - 15 ชุดการสอน
ระดับประถมศึกษา. (เอกสารประกอบการสอน). พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2549). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเกี่ยวกับการสอนระดับอนุบาล.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2545). ชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 - 15. (เอกสารการสอน).
พิมพ์ครั้งที่ 20. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). Model การจัดการเรียนรู้ ตามปรัชญาพระราชทานเศรษฐกิจพอเพียง.
กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- ถาวร ลักษณะ. (2547). การพัฒนาชุดการสอนคณิตศาสตร์เรื่องสถิติสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นครสวรรค์ :
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- ทินกร พิริยะชนานุสรณ์. (2552). กิจกรรมพลศึกษา. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
<http://www.learners.in.th/blogs/posts/297054>. 20 เมษายน 2555.

- ทิตนา แยมมณี. (2551). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2553). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2554). **รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธานินทร ศิลปจารุ. (2548). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. กรุงเทพฯ : วีอินเตอร์พรีนซ์.
- นงเยาว์ ศรีประคู่. (2546). **การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาพยนตร์ 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2552). **พื้นฐานการวิจัยการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2549). **การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2551). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2547). **สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา**. มหาสารคาม : คลังนานาวิทยา.
- พันธ์ศักดิ์ วอนวงษ์ และ SKY SPORTS TEAM. (2550). **แฮนด์บอล รวมกฎ กติกา และพื้นฐานการเล่น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์.
- พิมพ์ลาภรณ์ วัลคำ. (2553). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระนาฏศิลป์ เรื่อง เชิงสถานกระดัง** **ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเชียงเพ็ง ตามแนวคิดของเดวิส. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.** (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2551). **การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการสอนหน่วยที่ 8 -15**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2549). **การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย**. อดิเรก : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- _____. (2550). **การสร้างชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้**. อดิเรก : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์.
- วรพล ทาราคี. (2547). **ผลฝึกความแข็งแรงและความอ่อนตัวที่มีต่อความแม่นยำของการตีกอล์ฟ**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (พลศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). **สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : สกายบุ๊คส์.
- วีรวรรณ โขนงนุช. (2551). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนลายสังคโลก โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนเมืองเขลียง อำเภอสรีสาชนาลัย จังหวัดสุโขทัย**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุดรดิตถ์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- วัลลพ เกิดผล. (2553). **การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). กำแพงเพชร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2546). **การวิจัยในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วินิต กองบุญเทียน. (2536). **การทดสอบและการประเมินผลทางการศึกษา**. เชียงใหม่ : ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- วิริยา บุญชัย. (2549). **การทดสอบและการวัดผลทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ศรีมงคล เทพรณู. (2548). **เอกสารคำสอนรายวิชาทักษะและเทคนิคการสอน**. กรุงเทพฯ : สำนักส่งเสริมวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ศักดิ์ดา พิมพ์แก้ว. (2552). **การสร้างชุดกิจกรรมกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ครอบครัวยุคใหม่ และเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุดรดิตถ์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- ศุภศิริ โสมาเกตุ. (2544). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สนธยา สีละมาด. (2551). **หลักของการสอนทักษะกีฬา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมควร เจริญชนะ. (2551). **ความพึงพอใจของประชาชนที่มารับบริการจากกองช่าง สำนักงานเทศบาลนครระยอง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). จันทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

- สมจิต วสธรไพบูลย์. (2546). รายงานการวิจัยและพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยกิจกรรมหลากหลาย. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2549). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สำนักนิตยเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ 9119 เทนนิคพรีนติ้ง.
- สุภาพ ไพรเวทย์. (2554). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สาระนาฏศิลป์
เรื่อง เจริญภูมิบ้านพี่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.
(หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2550). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- เสรี สุวรรณภักดี และณรงค์ อารมณรัตน์. (2551). รวมชุดสาระการเรียนรู้ แอนด์บอล
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6. กรุงเทพฯ : เอ็มพันธ์.
- อชิพร ภักดีศิริวงษ์. (2546). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแอนด์บอลสำหรับนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองจตุรจินดา สังกัดกรมสามัญศึกษา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนงค์ ทิวะสิงห์. (2554). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวของเดวิส ที่มีต่อการเรียนทักษะ
ปฏิบัติของนักเรียน เรื่อง การปลูกไม้ดอกไม้ประดับในภาชนะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อารี พันธมณี. (2546). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ 1999.
- Coleman, H. (1987). "Little tasks make large return : Tasked – based Language Learning in
Large Crowds," **Lancaster Practical Papers in English Language Education**.
7 : 15 - 24.

- Cronbach, L.J. (1970). **Essentials of Psychological Testing**. 3rd ed. New York : Harper and Row, Publishers.
- Dave, R.H. (1970). **Developing and Writing Educational Objectives (Psychomotor Levels)**. Educational Innovators Press.
- Davies, I.K. (1971). **The Management of Learning**. London : McGraw - Hill.
- Ferrone, Jenny Kristina. (2003). "Enabling Performance Skills : Assessment in Engineering Education," **Dissertation Abstracts International**. 64 (04) : 1188-A.
- Good, G. V. (1973). **Dictionary of Education**. 3rd ed. New York : Mc Geaw - Hall.
- Johnson, B L. and J.K. Nelson. (1974). **Praction Measurement for Evaluation in Physical Education**. 2nd ed. Minneapolis, Minnesota : Burgess Publishing Company.
- Meeks, S.E. (1972). "Learning package versus conventional method of instruction," **Dissertation Abstracts International**. 32 (9) : 4995-A.
- Meyers, C.R. and E.T. Blesh. (1962). **Measurement in Physical Education**. New York : The Ronald Press Company.
- Owen, Pamela Mae. (2002). "Bridging Theory and Parctice : Student Teacher Use The Project Approach," **Dissertation Abstracts International**. 63 (02) : 563-A.
- Thomas, K.T., A.M. Lee, J.R., Thomas. (2003). **Physical Education Methods for Elementary Teachers**. 2 nd ed. The United States of America : Human kinetics.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ดร.นริศ สวัสดิ์ อาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. นายวัลลภ คงพุ่ม อาจารย์ สถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตสมุทรสาคร
3. นายเสนอ นวนกระโทก ผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ
จังหวัดจันทบุรี
4. นางสุริศา ริมศิริ ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17
5. นายสัมฤทธิ์ พลอยแหวน ครูชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ผู้ฝึกสอนนักกีฬา แขนด์บอล
จังหวัดจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศร ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.นริศ สวัสดิ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
๒. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

เนื่องด้วย นางสาวสมปรารถนา ทองนาค นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี” โดยมีรองศาสตราจารย์ดารณี นวพันธุ์ เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.เขวเรศ ใจเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

บัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยนนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร ๐-๓๕๔๗-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายวัลลภ คงพุ่ม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
๒. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

เนื่องด้วย นางสาวสมปรารถนา ทองนาค นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี” โดยมีรองศาสตราจารย์ดารณี นวพันธุ์ เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.เยาวศ ใจเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาในการนี้มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดีจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษารว้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

บัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร ๐-๓๕๔๓-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายเสนอ นวนกระโทก

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน
ทักษะปฏิบัติของเดวิส

๒. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียน
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

เนื่องด้วย นางสาวสมปรารถนา ทองนาค นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนา
ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ
ของเดวิส” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี” โดยมี
รองศาสตราจารย์ดารณี นวพันธุ์ เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.เยาวเรศ ใจเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษา
ในการนี้มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี
จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษารวบรวมขึ้น
เพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

บัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร ๐-๓๕๔๓-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวสุริสา ริมศิริ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน
ทักษะปฏิบัติของเดวิส
๒. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียน
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

เนื่องด้วย นางสาวสมปรารถนา ทองนาค นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนา
ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ
ของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี” โดยมี
รองศาสตราจารย์ดารณี นวพันธุ์ เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.เยาวเรศ ใจเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษา
ในการนี้มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี
จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษารวบรวม
เพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

บัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘ รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร ๐-๓๕๔๓-๑๐๖๑

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายสัมฤทธิ์ พลอยแหวน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน
ทักษะปฏิบัติของเดวิส

๒. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียน
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

เนื่องด้วย นางสาวสมปรารถนา ทองนาค นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแฉลบ จังหวัดจันทบุรี” โดยมีรองศาสตราจารย์ดารณี นวพันธุ์ เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.เขวเรศ ใจเย็น เป็นกรรมการที่ปรึกษาในการนี้มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดีจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษารวบรวมขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

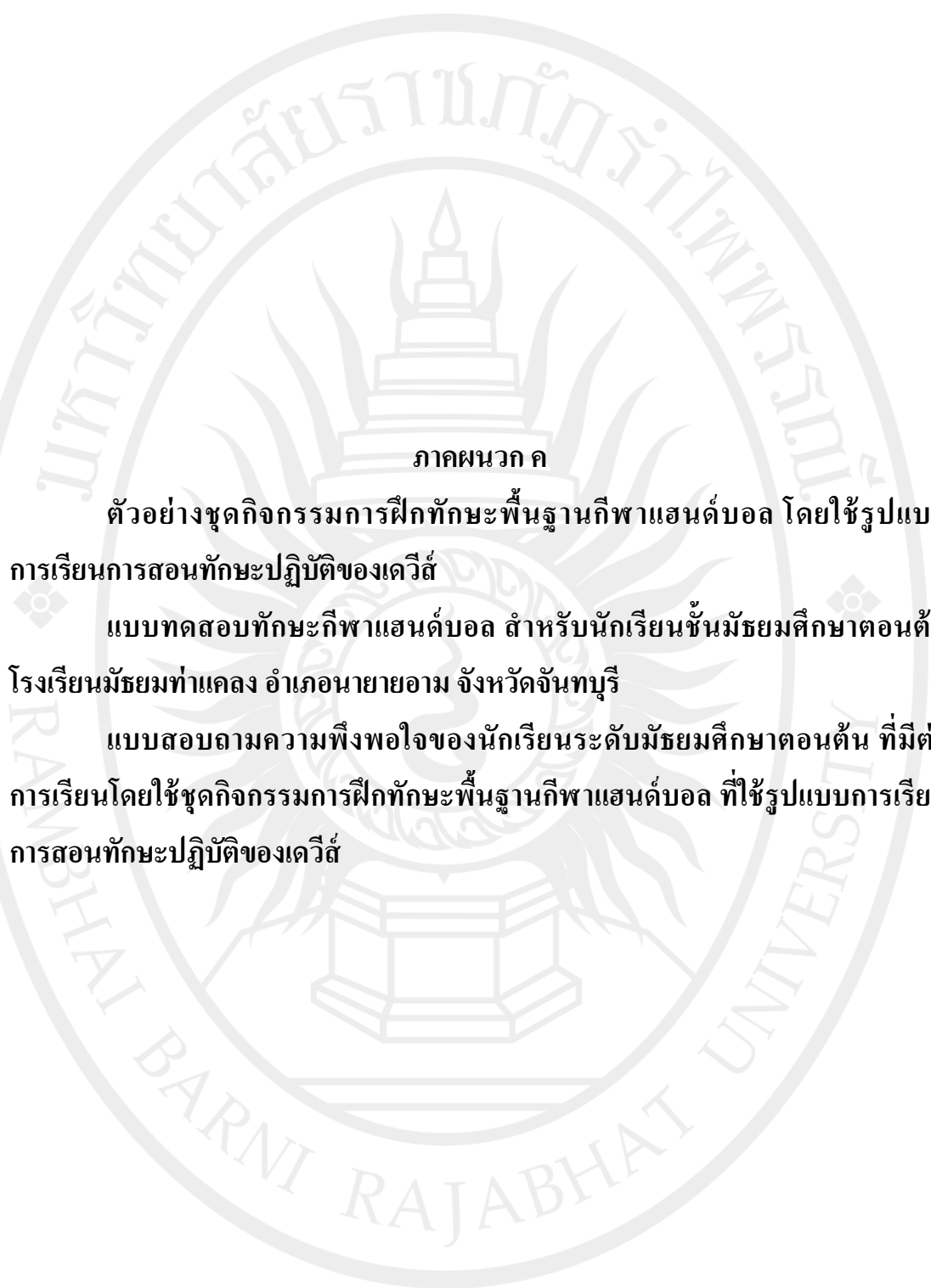
บัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร ๐-๓๕๔๗-๑๐๖๑

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบ
การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนมัธยมท่าแฉลง อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อ
การเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ที่ใช้รูปแบบการเรียน
 การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี

กิจกรรมที่ 1

การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล

จัดทำโดย

นางสาวสมปรรธนา ทองนาค

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนมัธยมท่าแคลง อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี

ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐาน กีฬาแฮนด์บอล

ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะพื้นฐานที่ดีในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นทีมที่สามารถเข้าแข่งขันในระดับต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะนี้ประกอบด้วย กิจกรรมการฝึกทักษะ 3 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล

กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะการยิงประตู

ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง ผู้วิจัยได้กำหนดเวลาในการเรียนรู้ รวม 15 ชั่วโมง ไม่รวมกับเวลาทดสอบทักษะก่อนการฝึกและหลังการฝึก ซึ่งกิจกรรมการฝึกทักษะทั้ง 3 กิจกรรมนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นตอน รายละเอียดตามลำดับดังต่อไปนี้

✿ ปฐมนิเทศชี้แจงการเรียนการสอน และทดสอบทักษะก่อนการฝึก 2 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล

ผู้วิจัยได้กำหนดเวลาฝึก 5 ชั่วโมง มีขั้นตอนการฝึกตามลำดับดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือ 2 ชั่วโมง

แบบฝึกที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก

แบบฝึกที่ 2 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ

2. แบบฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียว 2 ชั่วโมง

แบบฝึกที่ 3 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่

แบบฝึกที่ 4 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง

◎ การทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกกระทบ

ฝ่าผนัง และแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่ 1 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเล็งลูกแฮนด์บอล

ผู้วิจัยได้กำหนดเวลาฝึก 5 ชั่วโมง มีขั้นตอนการฝึกตามลำดับดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเล็งลูกแฮนด์บอลระดับต่ำ 2 ชั่วโมง

แบบฝึกที่ 1 การฝึกทักษะการเล็งลูกแฮนด์บอลระดับต่ำมือเดียว

แบบฝึกที่ 2 การฝึกทักษะการเล็งลูกแฮนด์บอลระดับต่ำแบบสองมือ
สลับกัน

2. แบบฝึกทักษะการเล็งลูกแฮนด์บอลระดับสูง 2 ชั่วโมง

แบบฝึกที่ 3 การฝึกทักษะการเล็งลูกแฮนด์บอลระดับสูงมือเดียว

แบบฝึกที่ 4 การฝึกทักษะการเล็งลูกแฮนด์บอลระดับสูงแบบสองมือ
สลับกัน

- ๓ การทดสอบทักษะการเล็งลูกแฮนด์บอลอ้อมหลัก 1 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะการยิงประตู

ผู้วิจัยได้กำหนดเวลาฝึก 5 ชั่วโมง มีขั้นตอนการฝึกตามลำดับดังนี้

1. แบบฝึกการยืนยิงประตูแฮนด์บอลอยู่กับที่ 2 ชั่วโมง

แบบฝึกที่ 1 การฝึกทักษะการยืนยิงประตูอยู่กับที่แบบมือเดียวเหนือไหล่

แบบฝึกที่ 2 การฝึกทักษะการยืนยิงประตูอยู่กับที่แบบเหวี่ยงระดับต่ำ

2. แบบฝึกการกระโดดยิงประตูแฮนด์บอล 2 ชั่วโมง

แบบฝึกที่ 3 การฝึกทักษะการกระโดดยิงประตูแนวตั้งด้วยเท้าเดียว

แบบฝึกที่ 4 การฝึกทักษะการวิ่งกระโดดยิงประตู

- ๓ การทดสอบทักษะการยิงประตู 1 ชั่วโมง

✿ ทดสอบทักษะหลังการฝึก 2 ชั่วโมง

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้

รูปแบบโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ

ภายในชุดกิจกรรมแต่ละชุด ประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้, คู่มือครู, คู่มือนักเรียน, ใบความรู้, แบบฝึกทักษะ, แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลหลังการฝึก

คู่มือครู

คู่มือครูการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าคลอง จังหวัดจันทบุรี มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล มีเอกสารที่ครูต้องตรวจให้ครบดังนี้
 - 1.1 คู่มือครู
 - 1.2 คู่มือนักเรียน
 - 1.3 ใบกิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล
 - 1.4 แบบฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือ
 - 1.5 ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง การส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออก
 - 1.6 ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ
 - 1.7 แบบฝึกที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออก
 - 1.8 แบบฝึกที่ 2 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ
 - 1.9 แบบฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลมือเดียว
 - 1.10 ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่
 - 1.11 ใบความรู้ที่ 4 เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง
 - 1.12 แบบฝึกที่ 3 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่
 - 1.13 แบบฝึกที่ 4 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง
2. สิ่งที่ต้องเตรียม ครูต้องเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้ครบตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้
 - 2.1 ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง การส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออก
 - 2.2 ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ
 - 2.3 แบบฝึกที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออก
 - 2.4 แบบฝึกที่ 2 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ
 - 2.5 แบบฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลมือเดียว
 - 2.6 ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่
 - 2.7 ใบความรู้ที่ 4 เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง
 - 2.8 แบบฝึกที่ 3 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่

2.9 แบบฝึกที่ 4 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง

2.10 แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกระทบ

ฝ่าผนัง และแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่

2.11 ลูกแฮนด์บอล 20 ลูก

2.12 ตะกร้าใต้ลูกแฮนด์บอล 1 ใบ

2.13 เทปขาวพลาสติกขนาดกว้าง 5 เซนติเมตร

3. ครูผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียดของกิจกรรมที่ 1 ดังนี้

3.1 ศึกษาคู่มือครู

3.2 ศึกษาแบบฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือและมือเดียว จากคู่มือ

นักเรียน

3.3 ศึกษาแบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกระทบ

ฝ่าผนัง และแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่

4. บทบาทของครู

สิ่งที่ครูควรปฏิบัติก่อน และหลัง และขณะที่ใช้ชุดกิจกรรมที่ 1 มีดังนี้

4.1 ครูต้องศึกษาทำความเข้าใจ วิธีการใช้ชุดกิจกรรม ตลอดจนวิธีการจัดการเรียนรู้ รูปแบบของเดวิส และแนวการวัดและประเมินผลของการใช้ชุดกิจกรรมให้ชัดเจนให้เข้าใจ

4.2 ครูต้องค้นคว้าเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

4.3 จัดเตรียมสื่อและจัดอุปกรณ์ที่จำเป็นให้พร้อมก่อนการเรียนการสอนโดยครู ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมอุปกรณ์

4.4 ครูต้องดูแลตรวจสอบสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุดกิจกรรมที่ 1 ให้เรียบร้อย ทั้งก่อนและหลังการใช้ทุกครั้ง

4.5 สาธิตทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลที่กำหนดไว้ในขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ พร้อมกับอธิบายและสาธิตอย่างช้า ๆ ตั้งแต่ขั้นแรกจนเสร็จสิ้นการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ในเรื่องนั้นทุกครั้ง

4.6 ขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูควรให้การดูแลอย่างทั่วถึง ให้คำแนะนำ แก้ไข เมื่อนักเรียนปฏิบัติไม่ได้ และเสริมแรงให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเองมากที่สุด

4.7 ทดสอบหลังการฝึกด้วยแบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือ ระดับอกระทบฝ่าผนัง และแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าหลวง จังหวัดจันทบุรี มีขั้นตอนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนได้ดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบของทักษะ หรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะเป็นลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป ปกติก่อนการสาธิตครูควรแนะนำให้ผู้เรียนสังเกตควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในขณะที่สังเกต

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรวิเคราะห์ทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใดผู้สอนควรให้คำชี้แนะและช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไปและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนได้ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้นทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้วจึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้งต่อเนื่องกันหลายเที่ยว จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

ศึกษาให้เข้าใจก่อนนะคะ

คู่มือนักเรียน

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1. ส่งตัวแทนรับชุดกิจกรรมฯ กิจกรรมที่ 1 แจกให้เพื่อนทุกคนในกลุ่ม
2. ศึกษาคำชี้แจงกิจกรรมที่ 1 ให้เข้าใจ
3. ศึกษาและทำความเข้าใจขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
4. กิจกรรมที่ 1 นี้มุ่งฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล ดังนั้นเมื่อนักเรียนฝึกทักษะกิจกรรมที่ 1 นี้แล้ว นักเรียนสามารถ
 - 4.1 อธิบายขั้นตอนการทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลด้วยสองมือและมือเดียวได้
 - 4.2 ปฏิบัติทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลด้วยสองมือและมือเดียวได้
 - 4.3 ส่งและรับลูกแฮนด์บอลด้วยสองมือและมือเดียวได้อย่างแม่นยำ
 - 4.4 ส่งและรับลูกแฮนด์บอลด้วยสองมือและมือเดียวได้อย่างแม่นยำในขณะที่เคลื่อนที่
5. กิจกรรมที่ 1 มีเนื้อหาดังนี้
 - 5.1 แบบฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลด้วยสองมือ ศึกษาใบความรู้ กิจกรรมฝึกทักษะ และแบบฝึก แล้วปฏิบัติตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ใช้เวลา 2 ชั่วโมง
 - 5.2 แบบฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลด้วยมือเดียว ศึกษาใบความรู้ และกิจกรรมฝึกทักษะ และแบบฝึก แล้วปฏิบัติตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ใช้เวลา 2 ชั่วโมง
6. นักเรียนทำกิจกรรมให้ครบทุกขั้นตอน และรักษาเวลาอย่างเคร่งครัด โดยครูและนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน หากนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัยควรให้คำชี้แนะและช่วยเหลือ
7. เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนทดสอบหลังการฝึกการส่งและรับลูกแฮนด์บอล ด้วยแบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือ ระดับออก กระแทบฝ่าผนัง และแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่

8. บทบาทของนักเรียน

8.1 นักเรียนทำความเข้าใจแบบฝึกต่าง ๆ ในกิจกรรมที่ 1 ให้เข้าใจก่อนที่จะลงมือปฏิบัติกิจกรรม

8.2 การใช้อุปกรณ์และสื่อ นักเรียนต้องใช้อย่างระมัดระวัง

8.3 ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนที่ครูมอบหมายให้ครบถ้วน อย่างตั้งใจ และให้ทันตามกำหนด

8.4 เมื่อมีการทดสอบทักษะนักเรียนควรปฏิบัติอย่างตั้งใจ

8.5 นักเรียนต้องส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ด้วยการช่วยแนะนำให้ความรู้เพื่อนในกรณีที่เพื่อนมีปัญหาในการปฏิบัติกิจกรรม

8.6 ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ในการเรียนทุกครั้งหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม

8.7 หลังจากประกอบกิจกรรมเสร็จสิ้น นักเรียนควรหมั่นฝึกฝนให้เกิดความชำนาญในทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล

ตั้งใจฝึก.....

ทักษะกีฬาแฮนด์บอลให้เต็มที่นะ

กิจกรรมที่ 1

การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือและมือเดียว และสามารถปฏิบัติทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือและมือเดียวได้อย่างถูกต้องแม่นยำ จนเกิดความชำนาญ

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนฝึกทักษะ ตามแบบฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือ และแบบฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียว
2. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้รายละเอียดของเนื้อหาจากใบความรู้ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะจำนวนเวลาที่ใช้ในกิจกรรมที่ 1
3. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะจนเกิดความชำนาญ
4. หากมีข้อสงสัยหรือปัญหาใด ๆ ให้ปรึกษากันภายในกลุ่มก่อน เมื่อไม่ได้จึงขอคำแนะนำจากครูผู้สอน
5. ทดสอบหลังการฝึก เมื่อนักเรียนเรียนกิจกรรมที่ 1 เสร็จสิ้น

เวลาที่ใช้

กำหนดเวลาที่ใช้ 4 ชั่วโมง

พร้อมแล้ว
ไปปฏิบัติกันเลยล่ะ

1. แบบฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือ

สาระสำคัญ

การฝึกเล่นกีฬาแฮนด์บอล การส่งและรับลูกแฮนด์บอลถือว่าเป็นหลักเบื้องต้นที่สำคัญที่จะต้องฝึกหัดก่อนอื่น ถ้าผู้เล่นมีความชำนาญและแม่นยำในการส่งและรับแล้ว ความสำเร็จและความสะดวกในการเล่นทีมก็จะมีมากยิ่งขึ้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกแฮนด์บอลเล็กกว่าและเบาว่าลูกเนตบอลและบาสเกตบอล การส่งและรับจึงยากกว่า และจำเป็นที่จะต้องฝึกหัดรับและส่งให้มีความแม่นยำชำนาญจริง ๆ เป็นอันดับแรกของการฝึกหัด วิธีฝึกหัดในการส่งและรับลูกแฮนด์บอลนั้นมีหลายวิธีด้วยกัน แต่ละวิธีใช้ในโอกาสต่าง ๆ กัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกและสองมือเหนือศีรษะได้
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกและสองมือเหนือศีรษะได้
3. นักเรียนสามารถส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกและสองมือเหนือศีรษะได้อย่างแม่นยำ
4. นักเรียนสามารถส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกในขณะเคลื่อนที่ได้

สื่อการสอน

1. ชุดกิจกรรมฯ กิจกรรมที่ 1
2. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง การส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก
3. ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ
4. แบบฝึกที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก
5. แบบฝึกที่ 2 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ
6. ลูกแฮนด์บอล 20 ลูก
7. สนามแฮนด์บอล
8. ตะกร้าใส่ลูกแฮนด์บอล 1 ใบ
9. เทปขาวพลาสติกขนาดกว้าง 5 เซนติเมตร

เวลาที่ใช้

กำหนดเวลาที่ใช้ 2 ชั่วโมง

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง การส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออก

การส่งลูกแฮนด์บอลมือระดับออก

การส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออกเป็นการส่งลูกแฮนด์บอลที่ใช้กันมาก เพราะเป็นวิธีการส่งที่ง่ายทั้งผู้ส่งและผู้รับ เป็นการส่งลูกในระยะสั้นที่มีความแน่นอน ซึ่งถือเป็นระยะที่ผู้รับจะรับได้ดีที่สุด

มีวิธีปฏิบัติดังนี้

1. ยืนให้เท้าทั้งสองห่างกันพอประมาณ จะยืนเท้าหน้า เท้าตาม หรือยืนเท้าคู่ขนานก็ได้
2. จับลูกแฮนด์บอลด้วยมือทั้งสองอยู่ในระดับอกข้อศอกอยู่ข้างลำตัว
3. การส่งลูกแฮนด์บอลให้โน้มตัวไปข้างหน้าผลักลูกแฮนด์บอลเหยียดแขนไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว
4. การใช้กำลังให้ส่งกำลังจากนิ้วหัวแม่มือผลักลูกแฮนด์บอลออกจากหน้าอกให้ลูกแฮนด์บอลพุ่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว
5. ให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าช่วย เมื่อปล่อยลูกแฮนด์บอลไปแล้วให้ผ่อนแขนทั้งสองตามวิถีทางของลูกแฮนด์บอลไปด้วย

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออก

การรับลูกแฮนด์บอล

การรับลูกแฮนด์บอล เป็นทักษะที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ผู้ที่จะรับลูกแฮนด์บอลได้ดีนั้น จะต้องมีการฝึกและเรียนรู้วิธีการปฏิบัติ การจัดนิ้วมือในรับลูกแฮนด์บอลไม่ว่าลูกแฮนด์บอล จะมา ในลักษณะใดก็สามารถรับได้ด้วยมือทั้งสองข้าง

มีวิธีปฏิบัติดังนี้

1. ในขณะที่รับลูกแฮนด์บอลสายตามองดูลูกแฮนด์บอลเสมอ ไม่ควรมองดูตัวผู้ส่ง
2. ตำแหน่งการทรงตัวสุดท้ายต้องอยู่ในตำแหน่งการทรงตัวที่มั่นคงพร้อมที่จะใช้ การเคลื่อนไหวในการรุกได้ทุกทิศทาง
3. ใช้มือในการจับลูกแฮนด์บอลควรใช้ทั้งสองมืออย่าจับลูกแฮนด์บอลบอลด้วยอุ้งมือ เพราะอาจจะทำให้ลูกแฮนด์บอลมีการกระดอนออกมาได้
4. ความเร็วของลูกแฮนด์บอล ความสูงและความเร็วของผู้รับลูกแฮนด์บอล ต้องมีความสัมพันธ์กัน
5. อย่ายืนรอรับลูกแฮนด์บอลเฉย ๆ ต้องวิ่งเข้าหาลูกแฮนด์บอล ถ้าลูกแฮนด์บอลลอยมา สูงก็ต้องกระโดดขึ้นรับ ต้องเหยียดแขนออกไปให้สูงสุดพอดีกับลูกที่ลอยมา นิ้วกางออกอย่าให้ ลูกแฮนด์บอลถูกอุ้งมือ เมื่อจับลูกแฮนด์บอลได้แล้วต้องดึงลูกแฮนด์บอลให้ลงมาครอบครอง

ภาพประกอบ 3 ทำการรับลูกแฮนด์บอล

ใบความรู้ที่ 2

เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ

การส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ

การส่งลูกแฮนด์บอลลักษณะนี้โดยมากมักเป็นประโยชน์แก่คนที่มรูปร่างสูง การที่จะส่งลูกแฮนด์บอลให้ข้ามศีรษะของกลุ่มต่อสู้ หรือผู้ป้องกันที่เข้ามาป้องกันใกล้ตัวผู้ส่ง การส่งลักษณะนี้จะกระโดดส่งก็ได้เมื่อพบผู้ป้องกันที่ตัวเท่ากัน

มีวิธีปฏิบัติดังนี้

1. ยืนแบบเท้าหน้า เท้าตาม หรือยืนเท้าคู่ขนานก็ได้
2. จับลูกแฮนด์บอลสองมือชูขึ้นเหนือศีรษะ
3. ขณะส่งลูกแฮนด์บอลให้เหวี่ยงมือและแขนไปข้างหลัง บิดข้อมือ หายไปข้างหลัง แล้วตัวบิดข้อมือ และเหวี่ยงแขนไปทิศทางที่จะส่งลูกแฮนด์บอลไป
4. สามารถก้าวเท้าใดเท้าหนึ่งตามไปข้างหน้าเพื่อช่วยการทรงตัว

ภาพประกอบ 4 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ

กิจกรรมฝึกทักษะ

ขั้นตอนการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส นักเรียนและครูร่วมกันฝึกตามขั้นตอน มี 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ (5 - 10 นาที)

1. นักเรียนอบอุ่นร่างกาย

1.1 วิ่งเหยาะ ๆ ประมาณ 3 นาที

1.2 หมุนข้อต่อต่าง ๆ ของร่างกาย

1.2.1 คอ ปฏิบัติโดยเท้าห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ หมุนด้านซ้ายและขวา ด้านละ 20 รอบ โดยขณะหมุนไม่หลับตา

1.2.2 แขน เท้าห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ แขนทั้งสองข้างหมุนไปข้างหน้า และข้างหลังพร้อมกันอย่างละ 20 รอบ

1.2.3 ข้อมือ ใช้มืออีกข้างกำที่แขนระหว่างข้อศอกกับมือของข้างที่จะหมุน โดยกำมือแล้วหมุนไปด้านขวาและด้านซ้ายด้านละ 20 รอบ แล้วเปลี่ยนอีกข้าง ปฏิบัติเช่นเดิม

1.2.4 เอว มือเท้าที่เอวเท้าห่างกันหนึ่งช่วงไหล่ หมุนเอวไปทางด้านซ้ายและขวาด้านละ 20 รอบ

1.2.5 เข่า มือทั้งสองข้างจับที่หัวเข่า เท้าทั้งสองข้างชิดกัน หมุนเข่าไปด้านซ้ายและขวาด้านละ 20 รอบ

1.2.6 ข้อเท้า นั่งเหยียดเท้าที่พื้น ยกเท้าที่จะหมุนมาวางพาดบนหน้าขาของเท้าอีกข้าง ใช้มือจับที่เท้าหมุนไปด้านซ้ายและขวาด้านละ 20 รอบ แล้วเปลี่ยนข้างปฏิบัติเช่นเดิม

1.3 ยืนแยกเท้า ก้มลำตัวลงเข่าตึง เอามือซ้ายแตะที่ปลายเท้าขวาแขนขวาเหยียดไปเหนือศีรษะ ทำสลับซ้าย - ขวา ในลักษณะก้มลำตัว 20 ครั้ง

1.4 กระโดดตบ 20 ครั้ง

2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลว่ามีวิธีการเล่นอย่างไร มีลักษณะการเล่นคล้ายกีฬาประเภทใดบ้าง และนักเรียนเคยเรียนมาบ้างหรือไม่ (ชุดนี้เป็นทักษะเกี่ยวกับการส่งและรับลูกแฮนด์บอล มี 2 กิจกรรม) นักเรียนช่วยกันตอบครูเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อโยงเข้าสู่เรื่องที่จะเรียน

3. ครูอธิบายและสาธิตวิธีการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก และสองมือเหนือศีรษะให้นักเรียนดูทีละขั้นตอนจนจบ ให้นักเรียนสังเกตการสาธิตทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกและสองมือเหนือศีรษะ แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (20 - 25 นาที)

1. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 1 เรื่อง การส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกและใบความรู้ที่ 2 เรื่อง การส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะให้เข้าใจ
2. ครูอธิบายและสาธิตการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกให้นักเรียนดูทีละขั้นตอนอย่างช้า ๆ จากนั้นให้นักเรียนฝึกทักษะตามครูทีละขั้นตอนพร้อมกัน

2.1 ขั้นตอนการยืน (การยืนเตรียมพร้อม)

2.1.1 เท้าทั้งสองยืนห่างประมาณช่วงไหล่ อาจยืนเท้าคู่ขนานหรือเท้าหน้า เท้าตามก็ได้ให้ยกส้นเท้าเล็กน้อยตามธรรมชาติ ในลักษณะพร้อมที่จะเคลื่อนไหวตลอดเวลา

ภาพประกอบ 5 รูปแบบของการยืน

2.2 ขั้นตอนการถือลูกแฮนด์บอล

- 2.2.1 จุดที่มือสัมผัสกับลูกแฮนด์บอลให้นิ้วมือทั้งห้าและส้นมือเป็นจุดสัมผัสลูกแฮนด์บอล อย่าให้อุ้งมือสัมผัสผิวลูกแฮนด์บอลนิ้วทุกนิ้วกางออก
- 2.2.2 ลูกแฮนด์บอลจะอยู่ที่ระดับอกข้อศอกอยู่ข้างลำตัว

ภาพประกอบ 6 รูปแบบการถือลูกแฮนด์บอล

2.3 ขั้นตอนการส่งลูกแฮนด์บอล

2.3.1 จับลูกแฮนด์บอลพร้อมใช้ข้อมือทั้งสองผลักลูกแฮนด์บอลออกจากหน้าอก โดยใช้กำลังส่งจากนิ้วหัวแม่มือทั้งสองท้อง หลัง และไหล่ ให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าช่วยเมื่อปล่อยลูกแฮนด์บอลไปแล้ว

2.3.2 มือและแขนจะต้องเหยียดตามวิถีทางที่ลูกแฮนด์บอลลอยไป

ภาพประกอบ 7 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก

3. ครูอธิบายและสาธิตการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะให้นักเรียนดูทีละขั้นตอนอย่างช้า ๆ จากนั้นให้นักเรียนฝึกทักษะตามครูทีละขั้นตอนพร้อมกัน

3.1 ขั้นตอนของการยืน (การยืนเตรียมพร้อม)

3.2.1 เท้าทั้งสองยืนห่างประมาณช่วงไหล่ อาจยืนเท้าคู่ขนานหรือเท้านำเท้าตามก็ได้ ให้ยกส้นเท้าเล็กน้อยตามธรรมชาติ ในลักษณะพร้อมที่จะเคลื่อนไหวตลอดเวลา (เหมือนกับการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก)

3.2 ขั้นตอนของการถือลูกแฮนด์บอล

3.2.1 ถือลูกแฮนด์บอลอยู่ที่ระดับอก

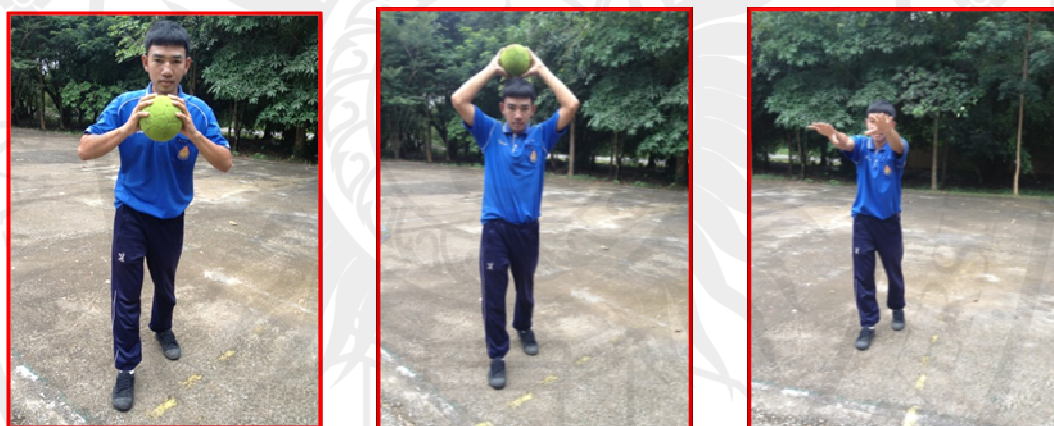
3.3 ขั้นตอนของการส่งลูกแฮนด์บอล

3.3.3 สองแขนงอเล็กน้อย ถือลูกแฮนด์บอลสองมือชูขึ้นเหนือศีรษะ

3.3.4 ขณะส่งลูกแฮนด์บอลให้เหวี่ยงมือและแขนไปข้างหลัง

3.3.5 บิดข้อมือหงายไปข้างหลัง แล้วควัดข้อมือ และเหวี่ยงแขนไปทิศทางที่จะส่งลูกแฮนด์บอลไป

3.3.6 สามารถก้าวเท้าใดเท้าหนึ่งตามไปข้างหน้าเพื่อช่วยการทรงตัว

ภาพประกอบ 8 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ

4. ครูอธิบายและสาธิตการรับลูกแฮนด์บอลให้นักเรียนดูทีละขั้นตอนอย่างช้า ๆ จากนั้นให้นักเรียนฝึก ทักษะตามครูทีละขั้นตอนพร้อมกัน

4.1 ขั้นตอนของการยืน (การยืนเตรียมพร้อม)

4.1.1 ยืนแล้วก้มลำตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย งอเข่า ศีรษะตั้งตรง ตามองไปข้างหน้า

4.1.2 เหยียดแขนไปข้างหน้า งอศอกตามธรรมชาติ แขนท่อนล่างอยู่ด้านหน้ากำมือหลวม ๆ แขนงอ และนิ้วมือกางออก ไม่เกร็ง เท้าทั้งสองยืนห่างประมาณช่วงไหล่ อาจยืนเท้าคู่ขนานหรือเท้านำเท้าตามก็ได้ ให้ยกส้นเท้าเล็กน้อยตามธรรมชาติ ในลักษณะพร้อมที่จะเคลื่อนไหวตลอดเวลา

ภาพประกอบ 9 รูปแบบการยืนรับลูกแฮนด์บอล

4.2 ขั้นตอนการรับลูกแฮนด์บอล

4.2.1 สายตาจ้องดูผู้เล่นที่ครอบครองลูกแฮนด์บอลอยู่ก่อนตลอดเวลา เมื่อเห็นลูกแฮนด์บอลหลุดจากมือผู้เล่นลอยมาใกล้ลำตัว หันหน้าและลำตัวเข้าหาลูกแฮนด์บอล

4.2.2 เหยียดแขนกางฝ่ามือทั้งสองออกมารองรับเมื่อลูกแฮนด์บอลปะทะฝ่ามือให้ผ่อนแรงปะทะ โดยงอข้อศอกเข้าหาและจับลูกแฮนด์บอลไว้บริเวณหน้าอก

ภาพประกอบ 10 รูปแบบการรับลูกแฮนด์บอล

ต้องฝึกทักษะเป็นคู่ๆ รีบไปหาครูเร็ว
แล้วฝึกตามแบบฝึกนะคะ

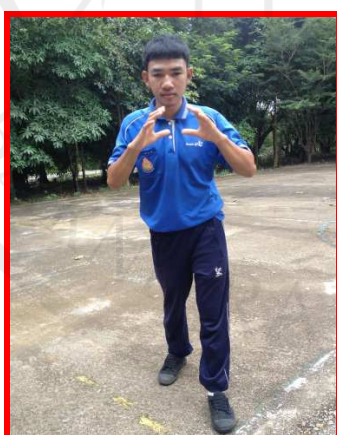
ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (30 - 35 นาที)

นักเรียนทุกคนฝึกทักษะย่อยด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่ควบคุมดูแล และให้คำแนะนำแก่นักเรียน

แบบฝึกที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออก

แบบฝึกที่ 1.1 ฝึกการยื่นส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออก โดยไม่ใช้ลูกแฮนด์บอล

1. ยืนท่าเตรียมพร้อม ลักษณะเท้าหน้าเท้าตาม หรือเท้าคู่ขนานก็ได้
2. ถือลูกแฮนด์บอลด้วยมือทั้งสอง ไว้บริเวณระดับอกข้อศอกอยู่ข้างลำตัวพร้อมกับนับ 1
3. ผลักลูกแฮนด์บอลออกจากหน้าอก ด้วยกำลังของนิ้วมือทั้งสองข้างแขนเหยียดไปตามวิถีของลูกแฮนด์บอลขณะส่งอาจก้าวเท้าใดเท้าหนึ่งตามไปข้างหน้าเพื่อช่วยการทรงตัวหรือเพิ่มแรงในการส่งตัว พร้อมกับนับ 2
4. ปฏิบัติซ้ำ ๆ จนกระทั่งเกิดความชำนาญ

ภาพประกอบ 11 รูปแบบการยื่นส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออก

แบบฝึกที่ 1.2 ฝึกการยืนรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก โดยไม่ใช้ลูกแฮนด์บอล

1. ยืนท่าเตรียมพร้อม ลักษณะเท้าหน้าเท้าตาม หรือเท้าคู่ขนานก็ได้
2. เหยียดแขนออกไปหาลูกแฮนด์บอล ยึดไหล่พร้อมก้นับ 1
3. เมื่อลูกแฮนด์บอลสัมผัสนิ้วตั้งแขนกลับมาพร้อมลูกแฮนด์บอลชิดหน้าอกพร้อมกับ

นับ 2

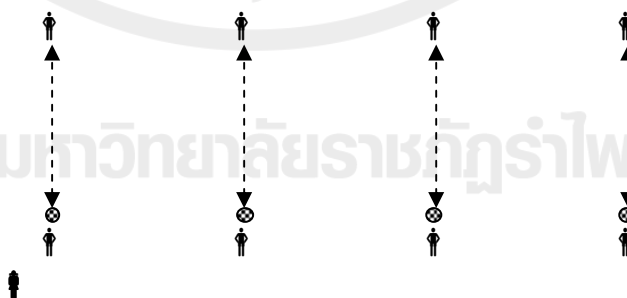
4. ปฏิบัติซ้ำ ๆ จนกระทั่งเกิดความชำนาญ

ภาพประกอบ 12 รูปแบบการยืนรับลูกแฮนด์บอล

แบบฝึกที่ 1.3 ฝึกการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกอยู่กับที่

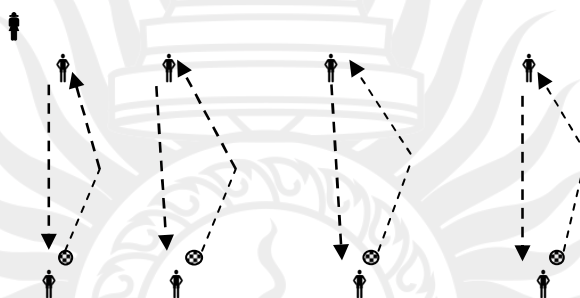
1. นักเรียนจับคู่ 2 คนหันหน้าเข้าหากัน ระยะห่างประมาณ 3 เมตร
2. ให้คนที่ถือลูกแฮนด์บอลส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกโดยบังคับทิศทางให้ลูกแฮนด์บอลกลับไปหาคู่ รับลูกแฮนด์บอลไว้แล้วส่งลูกแฮนด์บอลกลับคืนไป
3. ปฏิบัติเช่นนี้สลับกันหลาย ๆ ครั้ง
4. ปฏิบัติซ้ำ ๆ จนกระทั่งเกิดความแม่นยำ และความชำนาญ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

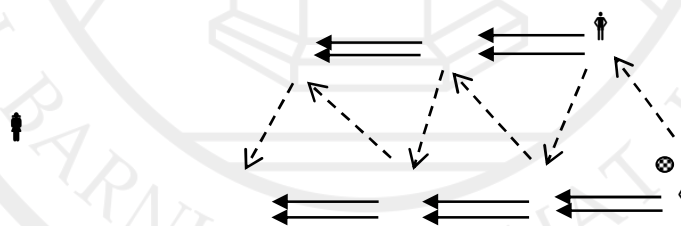
แบบฝึกที่ 1.4 ฝึกการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออกกระดอนพื้น

1. นักเรียนจับคู่ 2 คนหันหน้าเข้าหากันยืนห่างกันประมาณ 5 เมตร
2. ให้นักเรียนคนหนึ่งส่งลูกสองมือระดับออกไปยังคู่ของตน อีกคนหนึ่งให้ส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออกกระดอนพื้นกลับมา (ให้ลูกแฮนด์บอลตกลงพื้นที่จุดจุดหนึ่งที่อยู่ห่างจากผู้คู่ 2 ใน 3 ของระยะทางทั้งหมด)
3. เมื่อปฏิบัติได้แล้วให้เปลี่ยนการส่งลูกแฮนด์บอล
4. ปฏิบัติเช่นนี้สลับกันหลาย ๆ ครั้ง จนเกิดความแม่นยำ และความชำนาญ

แบบฝึกที่ 1.5 การฝึกสองคนสไลด์ส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออก

1. ให้จับคู่ 2 คน ใช้ลูกแฮนด์บอล 1 ลูก
2. ยืนหันหน้าเข้าหากัน ห่างกัน 4 - 5 เมตร ส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับออก ไปพร้อมกับเคลื่อนที่ไปข้าง ๆ ทิศทางเดียวกันโดยวิธีสไลด์

แบบฝึกที่ 2 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ

แบบฝึกที่ 2.1 ฝึกการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะอยู่กับที่ โดยไม่ใช่ลูกแฮนด์บอล

1. ปฏิบัติเช่นเดียวกับแบบฝึกที่ 1.1 แต่เปลี่ยนเป็นการส่งลูกแฮนด์บอลด้วยสองมือเหนือศีรษะแทน

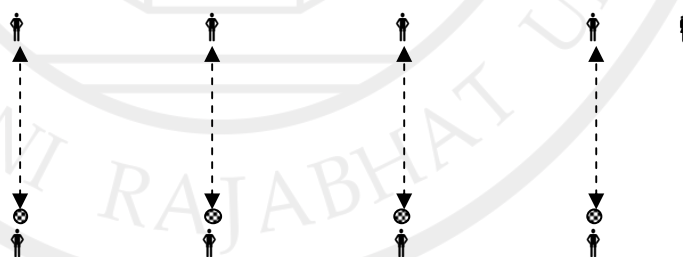
2. เน้นการรับลูกแฮนด์บอลในลักษณะครอบครองลูกแฮนด์บอล ให้ผู้รับดึงลูกแฮนด์บอลลงมาไว้บริเวณหน้าอกก่อนที่จะชูขึ้น เพื่อกลับส่งไปให้คู่ของตนเอง
3. ปฏิบัติเช่นนี้สลับกันหลาย ๆ ครั้งจนชำนาญ

ภาพประกอบ 13 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะอยู่กับที่

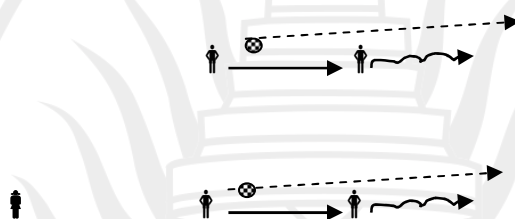
แบบฝึกที่ 2.2 ฝึกการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะอยู่กับที่

1. นักเรียนจับคู่ 2 คน หันหน้าเข้าหากัน ระยะห่างประมาณ 3 เมตร
2. ให้คนที่ถือลูกแฮนด์บอลส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะไปหาคู่ คู่รับลูกแฮนด์บอลไว้แล้วส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะกลับคืนไป
3. ปฏิบัติซ้ำ ๆ จนกระทั่งเกิดความแม่นยำ และความชำนาญ

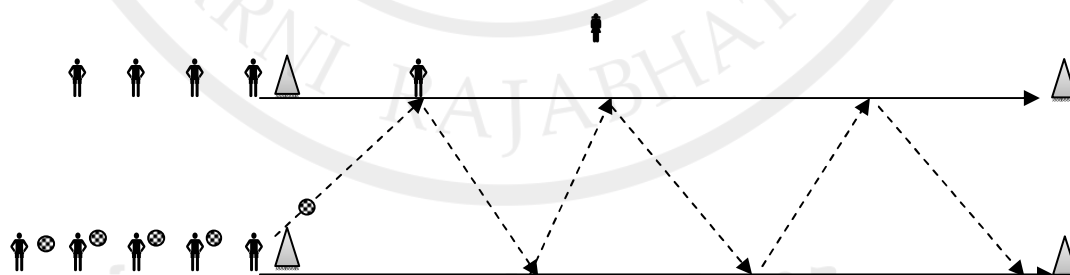
แบบฝึกที่ 2.3 ฝึกการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ แบบเดินหน้า และถอยหลัง

1. นักเรียนจับคู่ 2 คน หันหน้าเข้าหากันมีลูกแฮนด์บอล 1 ลูก
2. ให้คนหนึ่งเคลื่อนไปข้างหน้า อีกคนหนึ่งเคลื่อนถอยหลัง
3. ส่ง - รับลูกแฮนด์บอลไปกลับ โดยสลับการส่งหลาย ๆ แบบ
4. เมื่อเกิดความชำนาญ ให้เพิ่มความเร็วในการวิ่ง โดยการส่งและรับลูกแฮนด์บอล

แบบฝึกที่ 2.4 ฝึกการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ โดยการเคลื่อนที่แบบสลับฟันปลา

1. นักเรียนจัดแถวเป็นหน้ากระดาน 2 แถว หันหน้าเข้าหากัน ห่างกัน 3 - 5 เมตร ให้แถวใดแถวหนึ่งถือลูกแฮนด์บอล
2. เริ่มโดยแถวที่ไม่มีลูกแฮนด์บอลวิ่งไปข้างหน้าประมาณ 2 - 3 ก้าว
3. แถวที่มีลูกแฮนด์บอลส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะกับคนที่วิ่ง เมื่อส่งไปแล้วให้วิ่งไปข้างหน้า 2 - 3 ก้าว
4. คนที่วิ่งรับลูกแฮนด์บอลแล้วส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะกับคนที่วิ่งทำสลับกันไปเรื่อย ๆ จนถึงที่กำหนด อาจใช้ลูกแฮนด์บอลหลายลูกก็ได้
5. ให้นักเรียนสลับกับการส่งลูกสองมือเป็นเหนือศีรษะ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ (3 - 5 นาที)

1. การส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก ต้องใช้ปลายนิ้วมือบังคับลูกแฮนด์บอลอย่าให้อุ้งมือบังคับลูกแฮนด์บอล เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและแม่นยำ
2. เมื่อรับลูกแฮนด์บอลได้แล้วต้องรักษาการทรงตัวให้ดีพร้อมที่จะเคลื่อนที่หรือเล่นลูกแฮนด์บอลต่อไปได้
3. ควรรับลูกแฮนด์บอลด้วยสองมือไม่ควรใช้มือเดียว
4. นักเรียนต้องส่งลูกแฮนด์บอลให้ได้ตรง แม่นยำ มีความเร็วและมีความแรงพอเหมาะกับผู้รับ
5. นักเรียนต้องสามารถส่งลูกแฮนด์บอลได้หลายแบบ
6. ก่อนส่งลูกแฮนด์บอลออกไปต้องสังเกตว่าผู้รับพร้อมจะรับหรือไม่

ให้นักเรียนพักดื่มน้ำ และสนทนากิจกรรมที่ฝึกทักษะที่ผ่านมา

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ (20 - 30 นาที)

1. นักเรียนเล่นเกม “ใครส่งเร็ว” มีวิธีการและกติกาดังนี้
 - 1.1 แบ่งกลุ่มผู้เล่นออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน
 - 1.2 แต่ละกลุ่มเข้าแถวตอนระยะห่างระหว่างแถว 5 เมตร ให้ผู้เล่นที่อยู่หัวแถวถือลูกแฮนด์บอลไว้ เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีดให้ส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกไปยังแถวตรงข้าม แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวตนเอง แล้วคนต่อไปเคลื่อนมาแทนที่คนแรกและเตรียมรับลูกแฮนด์บอลจากแถวตนเองแล้วคนต่อไปเคลื่อนมาแทนที่คนแรก ทำสลับไป ทั้งสองแถว
 - 1.3 แถวใดถ้าทำลูกแฮนด์บอลตกให้เก็บลูกแฮนด์บอลและส่งต่อไปเลย แต่ต้องอยู่ในจุดที่กำหนด ใช้เวลาในการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก 1 นาที
 - 1.4 การส่งจะนับจำนวนครั้งเมื่อลูกแฮนด์บอลหลุดจากมือ และจะนับลูกแฮนด์บอลที่ส่งได้ถูกต้อง คือ สองมือระดับอกเท่านั้น
 - 1.5 กลุ่มใดส่งลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกจำนวนครั้งได้มากกว่าชนะ

2. ให้นักเรียนเล่นเกม “ลูกแฮนด์บอลพลัด” มีวิธีการและกติกาดังนี้

2.1 แบ่งนักเรียนออกเป็นทีม ๆ ละ 6 คน

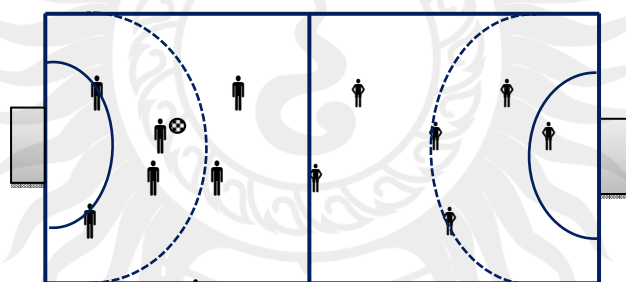
2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ยืนอยู่ที่ใดก็ได้ในแดนของตนเองในสนามแฮนด์บอล

2.3 เริ่มเล่นโดยทีมที่ชนะการเสี่ยง เป็นฝ่ายได้ส่งลูกแฮนด์บอลเริ่มเล่นที่กึ่งกลางสนาม ให้นักเรียนพยายามส่งลูกแฮนด์บอลให้ฝ่ายเดียวกันพาลูกแฮนด์บอลรุกไปยังแดนของฝ่ายตรง

2.4 วิธีการส่งลูกแฮนด์บอลให้ส่งลูกแฮนด์บอลที่ครูกำหนด เช่น สัญญาณนกหวีด 1 ครั้ง แล้วสั่งว่า “สองมือระดับอก” นักเรียนจะต้องส่งลูกสองมือระดับอก สั่ง “สองมือเหนือศีรษะ” นักเรียนจะต้องส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ เป็นต้น

2.5 ถ้านักเรียนส่งลูกแฮนด์บอลด้วยวิธีอื่นจะถือว่าผิดกติกา จะถูกปรับให้ฝ่ายตรงข้าม ข้ามได้ส่งลูกแฮนด์บอลแทนที่จุดเกิดเหตุ อนุญาตให้พาลูกแฮนด์บอลได้ไม่เกิน 3 ก้าว และถือลูกแฮนด์บอลได้ไม่เกิน 3 วินาที แล้วนำไปวางที่ประตูของฝ่ายตรงข้าม

2.6 เมื่อหมดเวลาทีมใดทำคะแนนได้มากกว่าก็จะเป็นทีมที่ชนะ

- = ครู
- = นักเรียน
- = ทิศทางการเคลื่อนที่ไปข้างหน้า
- = ลูกแฮนด์บอล
- = ทิศทางการส่ง
- = ทิศทางการเคลื่อนที่ไปข้างหลัง
- = กรวย

เก่งมากนะคะ เอาล่ะ.....เราไปฝึกทักษะ
การส่งลูกแฮนด์บอลด้วยมือเดียวกันต่อเลย

2. แบบฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียว

สาระสำคัญ

การฝึกเล่นกีฬาแฮนด์บอลการส่งและรับลูกแฮนด์บอล ถือว่าเป็นหลักเบื้องต้นที่สำคัญ ที่จะต้องฝึกหัดก่อนอื่น ถ้าผู้เล่นมีความชำนาญและแม่นยำในการส่งและรับแล้ว ความสำเร็จและความสะดวกในการเล่นทีมก็จะมีมากยิ่งขึ้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกแฮนด์บอลเล็กกว่าและเบากว่า ลูกเนตบอลและบาสเกตบอล การส่งและรับจึงยากกว่าและจำเป็นที่จะต้องฝึกหัดรับและส่ง ให้มีความแม่นยำชำนาญจริง ๆ เป็นอันดับแรกของการฝึกหัด วิธีฝึกหัดในรับและส่งลูกแฮนด์บอล นั้นมีหลายวิธีด้วยกัน แต่ละวิธีใช้ในโอกาสต่าง ๆ กัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายขั้นตอนการฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ และแบบพลิกมือส่งได้
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่และแบบพลิกมือส่งได้
3. นักเรียนสามารถส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่และแบบพลิกมือส่งได้อย่างแม่นยำ

สื่อการสอน

1. ชุดกิจกรรมฯ กิจกรรมที่ 1
2. ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่
3. ใบความรู้ที่ 4 เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง
4. แบบฝึกที่ 3 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่
5. แบบฝึกที่ 4 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง
6. ลูกแฮนด์บอล 20 ลูก
7. สนามแฮนด์บอล
8. ตะกร้าใส่ลูกแฮนด์บอล 1 ใบ
9. เทปขาวพลาสติกกว้าง 5 เซนติเมตร

เวลาที่ใช้

กำหนดเวลาที่ใช้ 2 ชั่วโมง

ใบความรู้ที่ 3

เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือ

ไหล่

การส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่

การส่งลูกแฮนด์บอลแบบนี้อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “การขว้างลูกบอล” เป็นการส่งที่เหมาะสมสำหรับการส่งในระยะไกล ๆ คล้ายการขว้างลูกเบสบอล เป็นวิธีที่ใช้มากที่สุดในการเล่นแฮนด์บอล เพราะลูกแฮนด์บอลเล็ก พอเหมาะกับมือเดียวที่จะใช้การขว้างส่งให้แก่นักเล่นด้วยกัน ถึงแม้ว่าการส่งแบบนี้จะใช้กำลังของการขว้างออกจากมือเพียงข้างเดียว มืออีกข้างหนึ่งจะต้องช่วยประคองลูกแฮนด์บอลจนกว่าจะอยู่ในตำแหน่งที่พร้อมจะขว้างออกไป ทั้งยังต้องช่วยในเรื่องการทรงตัวด้วย

มีวิธีปฏิบัติดังนี้

1. ยืนแบบเท้าหน้า เท้าตาม ถือลูกแฮนด์บอลด้วยมือด้าน ที่ตรงข้ามกันกับเท้าหน้า หรืออาจยืนเท้าคู่ขนานก็ได้
2. ข้อศอกงอทำมุมประมาณ 90 องศา แขนตอนบนขนานกับพื้น หัวไหล่เหยียดออกจากลำตัว (บิดมาทางมือข้างที่จะส่ง)
3. สันมือและนิ้วมือประคองลูกแฮนด์บอล นิ้วมือจะเป็นตัวบังคับทิศทางของลูกแฮนด์บอล
4. เหวี่ยงแขนข้างที่ถือลูกแฮนด์บอลไปข้างหลัง สูงระดับศีรษะและงอข้อศอกก้าวเท้าไปข้างหน้าและงอขาเล็กน้อย
5. เมื่อขว้างลูกแฮนด์บอลให้ส่งแรงจากหัวไหล่ ข้อศอก ปลายแขน และจังหวะสุดท้ายให้สะบัดข้อมือส่งลูกแฮนด์บอลออกไป

ภาพประกอบ 14 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่

ใบความรู้ที่ 4

เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง

การพลิกมือส่ง

การส่งลูกแฮนด์บอลแบบการพลิกมือส่ง เป็นการส่งลูกในระยะใกล้ได้อย่างรวดเร็ว ใช้หลอกต่อฝ่ายตรงข้ามในการส่งได้ดี ดังนั้นจึงจำเป็นที่ผู้เรียนควรฝึก เพื่อให้เกิดความชำนาญ สามารถนำไปใช้ในการเล่น การแข่งขัน ตลอดจนการออกกำลังกายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีวิธีปฏิบัติดังนี้

1. ยืนแบบเท้าหน้า เท้าตาม หรืออาจยืนเท้าคู่ขนานก็ได้
2. ถือลูกแฮนด์บอลให้ชิดลำตัว แขนงอ ลำตัวก้มเล็กน้อย
3. แขนด้านที่ถือลูกแฮนด์บอลเหยียดออก และพลิกมือบิดออกทางด้านข้างลำตัว
4. ลูกแฮนด์บอลต้องอยู่ระดับข้อมือ
5. เท้าด้านเดียวกับมือที่ถือลูกแฮนด์บอล ยกส้นเท้า อึ่งเท้าเป็นจุดหมุนตามแรงในการส่ง

ลูกแฮนด์บอลไปตามทิศทางที่ต้องการ

ภาพประกอบ 15 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง

กิจกรรมฝึกทักษะ

ขั้นตอนการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของครูผู้สอน นักเรียนและครูร่วมกันฝึกตามขั้นตอน มี 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ (5 - 10 นาที)

1. นักเรียนอบอุ่นร่างกาย

1.1 วิ่งรอบสนามแฮนด์บอล 2 รอบ

1.2 ยืดเหยียดกล้ามเนื้อคอ กล้ามเนื้อต้นแขน กล้ามเนื้อต้นขา กล้ามเนื้อไหล่

1.3 ลูก - นั่ง 30 วินาที นับจำนวนครั้ง

1.4 นั่งก้มตัวมือแตะปลายเท้า 15 วินาที

1.5 บริหารส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

1.5.1 บริหารเอวลำตัว - ก้มตัวและพื้นยืนแยกเท้าห่างพอสมควรเท้าช่วงไหล่เหยียดแขนทั้งสองขึ้นตรงแนบหูและก้มหัวขยับแขนไปข้างหน้าและพื้นเท้าทั้งสองยืนตรงไม่ย่อเข่า นับ 5 นาที และยืดตัวขึ้นทำ 5 ครั้ง

1.5.2 บริหารขาและสะโพก - โดยการเตะเท้าสูงยืนลักษณะทรงตัวเตะเท้าซ้ายขึ้นตรง ๆ ให้สูงที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ โดยใช้มือขวาเป็นแนวระดับการเตะทำข้างละ 10 ครั้ง

1.5.3 บริหารข้อต่อหัวไหล่ - หมุนแขนไปด้านหน้าและหลังเป็นวงกลม 10 ครั้ง

1.6 กระโดดเอาเข่าแตะ โดยการยืนท่าทรงตัวพร้อมกับกระโดดขึ้นให้เข่าทั้งสองแตะหน้าอกทำประมาณ 10 ครั้ง

1.7 กระโดดตบ 20 ครั้ง

2. ครูอธิบายและสาธิตการส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ และการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง ทีละขั้นตอนให้นักเรียนดู ให้นักเรียนสังเกตการสาธิตทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ และการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (20 - 25 นาที)

1. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 1 เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ และใบความรู้ที่ 2 เรื่อง การส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง ให้เข้าใจ

2. ครูอธิบายและสาธิตการส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ให้นักเรียนดูทีละขั้นตอนอย่างช้า ๆ จากนั้น ให้นักเรียนฝึกทักษะตามครูทีละขั้นตอนพร้อมกัน

2.1 ขั้นตอนของการยืน (การยืนเตรียมพร้อม)

2.2.1 ยืนแบบเท้าหน้า เท้าตาม หรืออาจยืนเท้าคู่ขนานก็ได้

2.2 ขั้นตอนการถือลูกแฮนด์บอล

2.2.1 ถ้านักเรียนยืนแบบเท้าหน้า เท้าตาม ให้ถือลูกแฮนด์บอลด้วยมือด้านที่ตรงข้ามกันกับเท้าหน้า

2.2.2 ข้อศอกงอทำมุมประมาณ 90 องศา แขนตอนบนขนานกับพื้น หัวไหล่เหยียดออกจากลำตัว

2.2.3 ถือลูกแฮนด์บอลเป็นลักษณะหงายมือ

ภาพประกอบ 16 รูปแบบการยืนและการถือลูกแฮนด์บอล

2.3 ขั้นตอนการส่งลูกแฮนด์บอล

2.3.1 เหวี่ยงแขนข้างที่จับลูกแฮนด์บอลไปข้างหลังสูงระดับศีรษะ

2.3.2 งอข้อศอก ก้าวเท้าไปข้างหน้าและงอขาเล็กน้อย

2.3.3 ขว้างลูกแฮนด์บอลให้ส่งแรงจากหัวไหล่ ข้อศอก ปลายแขน

2.3.4 จังหวะสุดท้ายให้สะบัดข้อมือส่งลูกแฮนด์บอลออกไป

ภาพประกอบ 17 รูปแบบการส่งลูกมือเดียวเหนือไหล่

3. ครูอธิบายและสาธิตการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่งให้นักเรียนดูทีละขั้นตอนอย่างช้า ๆ จากนั้นให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทักษะตามครูทีละขั้นตอนพร้อมกัน

3.1 ขั้นตอนของการขึ้น (การเตรียมพร้อม)

3.1.1 ยืนแบบเท้าหน้า เท้าตาม หรืออาจยืนเท้าคู่ขนานก็ได้

3.1.2 ถือลูกแฮนด์บอลด้วยมือเดียวด้วยมือข้างที่ถนัด

3.2 ขั้นตอนการพลิกมือ

3.2.1 ถือลูกแฮนด์บอลด้วยมือข้างที่ถนัดให้ชิดลำตัว แขนงอ กางนิ้วมือออกเพื่อช่วยในการตัวออกแรง ลูกแฮนด์บอลต้องอยู่ระดับข้อมือ

3.2.2 แขนด้านที่ถือลูกแฮนด์บอลเหยียดออก และพลิกมือบิดออกทางด้านข้างลำตัว

ภาพประกอบ 18 รูปแบบการพลิกมือส่ง

3.3 ขั้นตอนการส่งลูกแฮนด์บอล

3.3.1 ยืนถือลูกแฮนด์บอลในแบบเตรียมพร้อม

3.3.2 ก่อนทำการส่งให้ยกลูกแฮนด์บอลขึ้นเหนือระดับเอวด้วยมือข้างที่ถนัด ให้ชิดลำตัว แขนงอ

3.3.3 เหวี่ยงแขนด้านที่ถือลูกแฮนด์บอลเหยียดออกไปทางขวามือพร้อมกับพลิกมือบิดออกทางด้านข้างลำตัว

3.3.4 ยกสันเท้า ผลักลูกแฮนด์บอลไปหาผู้รับด้วยกำลังจากแขนและข้อมือ แล้วเหยียดแขนตามทิศทางของลูกแฮนด์บอลที่ส่งไปด้วย

ภาพประกอบ 19 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (30 - 35 นาที)

นักเรียนทุกคนฝึกทักษะย่อยด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่ควบคุมดูแล และให้คำแนะนำแก่นักเรียน

แบบฝึกที่ 3 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่

แบบฝึกที่ 3.1 ฝึกการส่งลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่โดยไม่ใช้ลูกแฮนด์บอล

1. ถ้านักเรียนยืนแบบเท้าหน้า เท้าตาม ให้ถือลูกแฮนด์บอลด้วยมือด้านที่ตรงข้ามกันกับเท้าหน้า
2. ข้อศอกงอทำมุมประมาณ 90 องศา แขนตอนบนขนานกับพื้น หัวไหล่เหยียดออกจากลำตัวถือลูกแฮนด์บอลเป็นลักษณะหงายมือ
3. เหวี่ยงแขนข้างที่จับลูกแฮนด์บอลไปข้างหลังสูงระดับศีรษะ งอข้อศอก ก้าวเท้าไปข้างหน้าและงอขาเล็กน้อยขว้างลูกแฮนด์บอลให้ส่งแรงจากหัวไหล่ ข้อศอก ปลายแขนจังหวะสุดท้ายให้สะบัดข้อมือส่งลูกแฮนด์บอลออกไป
4. ปฏิบัติซ้ำ ๆ จนกระทั่งเกิดความชำนาญ

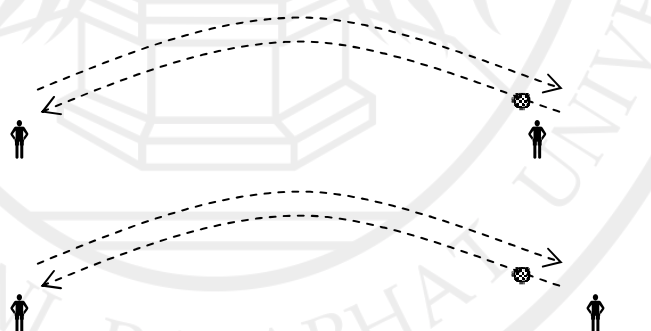

ภาพประกอบ 20 รูปแบบการส่งลูกแดนคัลบอลแบบมือเดียวเหนือไหล่

แบบฝึกที่ 3.2 ฝึกการส่งลูกแดนคัลบอลแบบมือเดียวเหนือไหล่อยู่กับที่

1. ให้นักเรียนจับคู่ 2 คน หันหน้าเข้าหากัน
2. ส่งและรับลูกแดนคัลบอลมือเดียวเหนือไหล่กับคู่ของตนเองในระยะที่ 1 ห่างกัน 5 เมตร
3. เมื่อเกิดความชำนาญให้เพิ่มระยะ เป็นระยะที่ 2 ห่างกัน 10 เมตร
4. ครูเน้นการรับลูกแดนคัลบอลด้วยมือทั้งสองแล้วดึงมาครอบครองไว้บริเวณหน้าอก

ก่อนที่จะส่งลูกแดนคัลบอลด้วยมือเดียวเหนือไหล่กลับไป

แบบฝึกที่ 3.3 ฝึกการส่งลูกแดนคัลบอลแล้ววิ่งต่อท้ายแถว

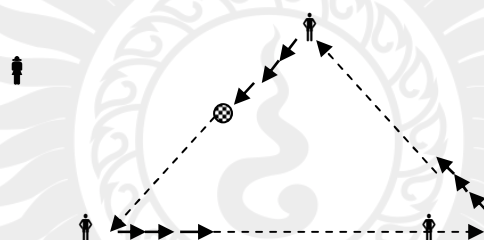
1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน ตั้งแถวห่างกันประมาณ 10 เมตร

2. ให้นักเรียนส่งลูกแดนคัลบอลมือเดียวเหนือไหล่ไปยังแถวตรงข้าม แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวตัวเอง แล้วนักเรียนที่อยู่อีกแถวรับลูกแดนคัลบอลส่งลูกแดนคัลบอลมือเดียวเหนือไหล่ไปยังแถวตรงข้าม แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวตัวเอง โดยให้ส่งลูกแดนคัลบอลมือเดียวเหนือไหล่

แบบฝึกที่ 3.4 ฝึกการส่งลูกแฮนด์บอลสามเหลี่ยม แบบก้าว 3 ก้าว

1. ให้นักเรียน 3 คน ยืนเป็นรูปสามเหลี่ยม ใช้ลูกแฮนด์บอล 1 ใบ
2. ก่อนการส่งลูกแฮนด์บอลให้นักเรียนก้าวเดินไปข้างหน้าหาผู้รับ 3 ก้าว ส่งลูกแฮนด์บอล แล้วกลับมาอยู่ที่เดิม
3. ใช้ทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียว สลับกับการส่งลูกแฮนด์บอลสองมือที่ได้เรียนมา
4. เมื่อชำนาญแล้วก็เปลี่ยนเป็นวิ่งส่งลูกแฮนด์บอล

แบบฝึกที่ 4 การฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง

แบบฝึกที่ 4.1 ฝึกการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง

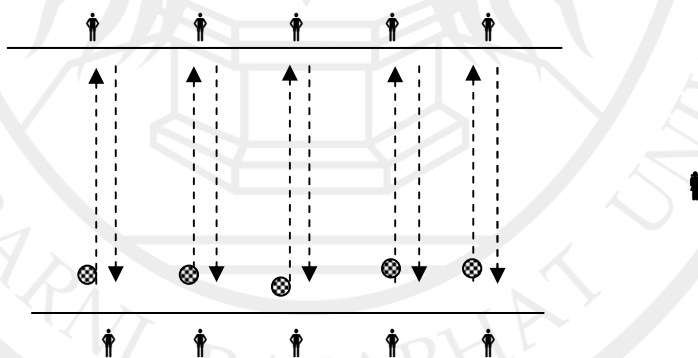
1. ยืนแบบเท้าหน้า เท้าตาม หรืออาจยืนเท้าคู่ขนานก็ได้
2. ถือลูกแฮนด์บอลด้วยมือข้างที่ถนัดให้ชิดลำตัว แขนงอ กางนิ้วมือออกเพื่อช่วยในการตัวออกแรง ลูกแฮนด์บอลต้องอยู่ระดับข้อมือแขนด้านที่ถือลูกแฮนด์บอลเหยียดออกไป
3. พลิกมือบิดออกทางด้านข้างลำตัวเหวี่ยงแขนด้านที่ถือลูกแฮนด์บอลเหยียดออกไป
4. ปฏิบัติซ้ำ ๆ จนกระทั่งเกิดความชำนาญ

ภาพประกอบ 21 รูปแบบการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง

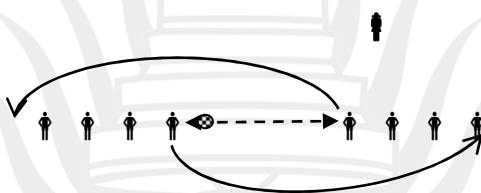
แบบฝึกที่ 4.2 ฝึกการส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง

1. นักเรียนจับคู่ 2 คนหันหน้าเข้าหากัน ระยะห่างประมาณ 3 เมตร
2. ให้คนที่ถือลูกแฮนด์บอลส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่งไปหาคู่ คู่รับลูกแฮนด์บอลไว้แล้วส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่งกลับคืนไป
3. ปฏิบัติเช่นนี้สลับกันหลาย ๆ ครั้ง
4. ปฏิบัติเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนเกิดความแม่นยำ และความชำนาญ

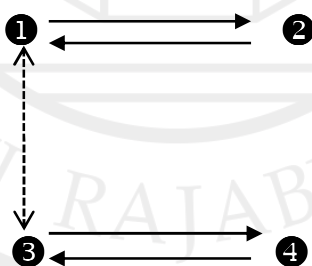
แบบฝึกที่ 4.3 ฝึกการส่งลูกแฮนด์บอลแล้ววิ่งไปต่อแถวตรงข้าม

1. ให้นักเรียนยืนเป็นแถว 2 แถว ลูกแฮนด์บอล 1 ลูก ยืนห่างกันประมาณ 5 เมตร
2. ส่งลูกแฮนด์บอลแบบพลิกมือส่ง และเมื่อนักเรียนส่งลูกแฮนด์บอลแล้วให้วิ่งไปต่อท้ายแถวตรงข้าม
3. ปฏิบัติเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนชำนาญ
4. ให้นักเรียนใช้ทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบต่าง ๆ สลับกันไปเรื่อย ๆ จนชำนาญ

แบบฝึกที่ 4.4 ฝึกการส่ง - รับลูกแฮนด์บอล แบบวิ่งสลับแทนที่

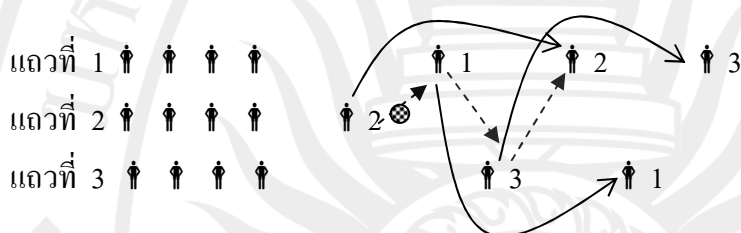
1. นักเรียนจับกลุ่ม ๆ ละ 4 คน เข้าแถวตอน 2 แถว **① ② ③ ④**
2. ให้นักเรียนเข้าแถวตอนเล็ก 2 แถว ให้ห่างกันประมาณ 3 - 5 เมตร **① ③** หันหน้าเข้าหากัน **② ④** หันหน้าไปหา **① ③**
3. **①** ส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียวให้ **③** แล้ววิ่งไปแทนที่ **②** พร้อมกับ **②** วิ่งมาแทนที่ **① ③** รับลูกแฮนด์บอลแล้วส่งให้ **②** ที่มาแทนที่ **①** แล้ววิ่งไปแทนที่ **④** ในจังหวะเดียวกัน **④** ก็วิ่งมาแทนที่ **③** จะเห็นว่า **①** กับ **②** และ **③** กับ **④** จะวิ่งสลับที่เพื่อผลัดเปลี่ยนกัน รับและส่งลูกบอลอย่างต่อเนื่อง

แบบฝึกที่ 4.5 ฝึกการส่งลูกแฮนด์บอลแบบ 3 คนอ้อมหลัง

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม ยืนตั้งแถว ห่างกันประมาณ 5 เมตร
2. เมื่อเริ่มฝึกให้แถวที่ 2 เป็นผู้ส่งลูกแฮนด์บอล ส่งลูกแฮนด์บอลไปให้แถวที่ 1 แล้ววิ่งอ้อมหลังไปข้างหน้าแถวที่ 1

3. แถวที่ 1 รับลูกแฮนด์บอลแล้วส่งลูกแฮนด์บอลให้แถวที่ 3 แล้ววิ่งอ้อมหลังไปข้างหน้าแถวที่ 3
4. การฝึกแบบนี้จะต้องส่งไปข้างหน้าเสมอ ดังนั้นผู้ที่รับลูกแฮนด์บอล จะต้องวิ่งไปรอข้างหน้า
5. ส่งแบบนี้ไปเรื่อย ๆ ประมาณ 15 เมตร ทั้งไปและกลับ
6. ใช้ทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลที่ได้เรียนมาแล้วได้ทุกแบบ

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ (3 - 5 นาที)

1. ถ้าต้องการให้ลูกแฮนด์บอลที่ส่งแม่นยำ และรวดเร็ว นักเรียนต้องวัดข้อมือเหยียดแขนส่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว
2. ถ้าเป็นการยื่นส่งลูกแฮนด์บอลอยู่กับที่ ควรมีการหลอกเพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจผิด
3. ความเร็วต้องมีการกระชาก หรือคาดคะเนระยะทาง ระหว่างผู้ส่งและผู้รับเพื่อที่จะได้ส่งลูกแฮนด์บอลออกไปได้ตามแรงที่เหมาะสม
4. เพิ่มทักษะการส่งที่พลิกแพลงขึ้น เช่น ส่งลูกแฮนด์บอลไขว้หลัง ส่งลูกแฮนด์บอลลอดขา เป็นต้น
5. อย่าให้ลูกแฮนด์บอลหมุนเพราะจะทำให้ผู้รับรับลำบาก

ให้นักเรียนพักดื่มน้ำ และสนทนากิจกรรมที่ฝึกทักษะที่ผ่านมา

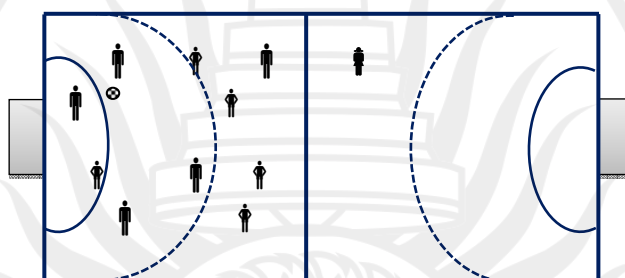
ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ (20 - 30 นาที)

1. ให้นักเรียนเล่นเกม “เตะให้โดนฝ่ายตรงข้าม” มีวิธีการและกติกาดังนี้
 - 1.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ทีม ๆ ละ 5 คน
 - 1.2 ให้ผู้เล่นเล่นกันในครึ่งสนามแฮนด์บอล แต่ละทีมพยายามที่จะส่งและรับลูกแฮนด์บอลกันในระหว่างผู้เล่นทีมเดียวกัน เพื่อจะนำเอาไปเตะให้โดนผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม

1.3 ผู้ที่ถูกลูกแฮนด์บอลชนโดยการเตะของผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม จะต้องถูกออกจากการเล่น

1.4 ถ้าเตะชนผู้เล่นอีกฝ่ายหนึ่งแล้วพลาดหรือลูกแฮนด์บอลออกนอกเขต ถือว่าเสียการครอบครองลูกแฮนด์บอล ต้องให้ฝ่ายตรงข้ามได้เล่นแทน

1.5 เกมจะสิ้นสุดลง เมื่อถึงกำหนดเวลา หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถูกลูกแฮนด์บอลออกหมด และฝ่ายที่ชนะคือทีมที่ผู้เล่นเหลืออยู่มากกว่า

2. ให้นักเรียนเล่นเกม “ปาระเบิด” มีวิธีการและกติกาดังนี้

2.1 แบ่งผู้เล่นออกเป็นทีม ๆ ละ 5 คน

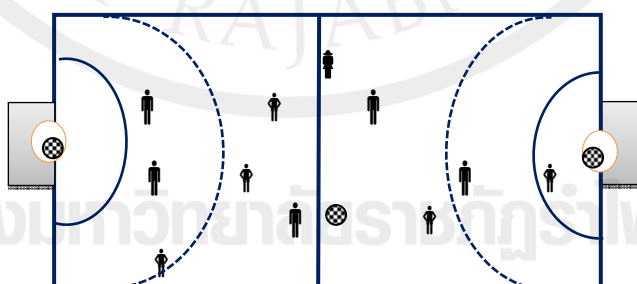
2.2 ให้ผู้เล่นแต่ละทีมทำหน้าที่ป้องกันลูกแฮนด์บอล ซึ่งอยู่ในวงกลมเขตประตูของตนเอง

2.3 เริ่มต้นโดยฝ่ายชนะการเสี่ยงทำการส่งลูกแฮนด์บอลต่อกันไปมา โดยห้ามให้ผู้ที่มีมือถือลูกแฮนด์บอลวิ่ง และอย่าให้ฝ่ายตรงข้ามแย่งลูกแฮนด์บอลได้

2.4 ฝ่ายรับต้องพยายามรับลูกแฮนด์บอลต่อกันก่อน และพาลูกแฮนด์บอลไปยังลูกแฮนด์บอลที่วางอยู่ในวงกลมของฝ่ายตรงข้าม

2.5 การได้คะแนน ฝ่ายที่ทำให้ลูกแฮนด์บอลของฝ่ายตรงข้ามหลุดออกนอกวงกลมได้จะได้คะแนน

2.6 ใช้ทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลแบบต่าง ๆ

● = ครู

● = นักเรียน

← = ทิศทางการเคลื่อนที่ไปข้างหน้า

⊗ = ลูกแฮนด์บอล

←-- = ทิศทางการส่ง

~→ = ทิศทางการเคลื่อนที่ไปข้างหลัง

ยากไหมคะ.... ทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล
ครูจะทดสอบทักษะกีฬาการส่งและการรับลูกแฮนด์บอล
ชั่วโมงหน้านะ ตั้งใจกันทดสอบทักษะนะคะ.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนมัธยมท่าคลอง อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง

แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล (อิทธิพร ภักดีศิริวงษ์, 2546 : 105 - 107) ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ประกอบด้วยทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และการยิงประตู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งมีรายการทดสอบ 4 รายการ คือ

1. แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่
2. แบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่
3. แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล
4. แบบทดสอบทักษะการยิงประตู

1. แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่ (Passing and Recovering the Ball While Moving Skill Test)

ประเภท : แบบตัวเลขแทนคุณลักษณะความสามารถภายในระยะเวลาที่กำหนด

วัตถุประสงค์ : เพื่อทดสอบทักษะในการส่งและรับลูกแฮนด์บอลที่แม่นยำในขณะที่เคลื่อนที่

- อุปกรณ์ :**
1. ผนังกำแพงพื้นเรียบ ขนาดกว้าง 3 เมตร สูง 2 เมตร
 2. ลูกแฮนด์บอล 1 ลูก (ลูกแฮนด์บอลสำรอง 3 ลูก)
 3. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน
 4. ใบบันทึกผลการทดสอบ
 5. ตะกร้าลูกแฮนด์บอลสำรอง 1 ใบ
 6. เทปขาวพลาสติกขนาดกว้าง 5 เซนติเมตร

สนามทดสอบ : ใช้ผนังกำแพงพื้นเรียบทำด้วยคอนกรีต ขนาดกว้าง 3 เมตร สูง 2 เมตร ทำ “เป้าหมาย” เป็นกรอบรูปวงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางยาว 50 เซนติเมตร จำนวน 4 รูป แต่ละรูปห่างกัน 25 เซนติเมตร โดยขอบล่างของ “เป้าหมาย” แลบนและขอบบนของ “เป้าหมาย” แลวสูงจากพื้น 1.30 เมตร (จุดศูนย์กลางของ “เป้าหมาย” แลบนสูงจากพื้น 1.55 เมตร เขียนวงกลมโดยใช้รัศมี 45 เซนติเมตร และ 50 เซนติเมตรตามลำดับ หรือจุดศูนย์กลางของ “เป้าหมาย” แลวสูงจากพื้น 1.05 เมตร เขียนวงกลมโดยใช้รัศมี 45 เซนติเมตร และ 50 เซนติเมตร ตามลำดับ) ทำเส้นเขตรับ - ส่งที่พื้นห่างจากผนังกำแพง 2 เมตร โดยการใช้เทปขาวขนาดกว้าง 5 เซนติเมตร ติดให้เป็นแนวยาว 3 เมตรขนานกับผนังกำแพง ระดับแนวกึ่งกลางความกว้างของผนังกำแพง กำหนดตำแหน่งวางตะกร้าลูกแฮนด์บอลสำรองห่างจากผนังกำแพง 3.50 เมตร

การให้คะแนน : คะแนนที่ได้จากการทดสอบส่งลูกแฮนด์บอลกระทบผนังเข้า “เป้าหมาย” ได้ 2 คะแนน และลูกถูกเส้นรอบวงถือว่าเข้า “เป้าหมาย” ได้คะแนน 2 คะแนน ลูกที่กระทบผนังแต่ไม่เข้า “เป้าหมาย” ได้ 1 คะแนน บันทึกคะแนนในใบบันทึกผลการทดสอบผลการทดสอบโดยคิดคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบจำนวน 2 ครั้ง

หมายเหตุ :

1. ในขณะที่ทำการส่งลูกแฮนด์บอลเข้าเหยียบเส้นถือว่าถูกกติกา แต่ถ้าเส้นเขตรับ - ส่งถือว่าผิดกติกา จะไม่นับคะแนนครั้งที่ส่งลูกแฮนด์บอลไม่ถูกต้องตามกติกา (ผู้ดำเนินการทดสอบจะขานว่า“ฟาล์ว” ทุกครั้งที่ผิดกติกาจะไม่ได้คะแนนในการส่งลูกนั้น)
2. ขณะที่ทำการทดสอบลูกแฮนด์บอลหลุดจากการครอบครองสามารถนำลูกแฮนด์บอลที่เตะร่าบอลสำรองมาดำเนินการทดสอบต่อได้ (โดยเริ่มที่ “เป้าหมาย” ที่เสียการครอบครอง)

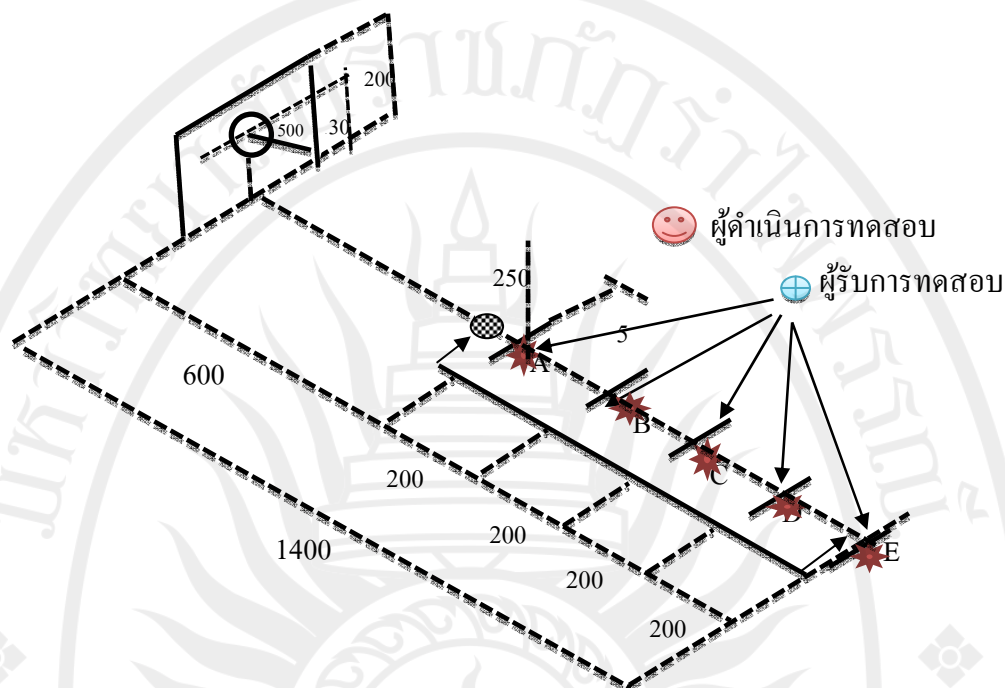
2. แบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ (Handball Throwing Skill Test)

ประเภท : วัดความแม่นยำ

วัตถุประสงค์ : เพื่อทดสอบความแม่นยำ ในการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่

- อุปกรณ์ :**
1. ผนังกำแพงเรียบกว้าง 3 เมตร และสูง 2 เมตร
 2. ลูกแฮนด์บอล 10 ลูก
 3. เป้าหมายรูปวงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เมตร จำนวน 1 รูป
 4. เป้าหมายรูปขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 50 เซนติเมตร จำนวน 5 รูป
 5. ใบบันทึกผลการทดสอบ
 6. ตะกร้าใส่ลูกแฮนด์บอล จำนวน 5 ใบ

สนามทดสอบ : ใช้ผนังกำแพงพื้นเรียบขนาดกว้าง 3 เมตร สูง 2 เมตรและสนามพื้นเรียบ กว้าง 5 เมตรยาว 15 เมตร ที่จุดกึ่งกลางความกว้างของผนังกำแพงสูงจากพื้น 130 เซนติเมตร ให้เป็น จุดศูนย์กลาง สร้างวงกลมรัศมี 45 และ 50 เซนติเมตรตามลำดับ ทาสีทึบด้วยสีขาวเป็น “เป้าหมาย” สำหรับการทดสอบ จากแนวจุดศูนย์กลางของวงกลมถึงพื้นสร้างเส้นตรงให้ตั้งฉากกับผนังกำแพง แบ่งพื้นกลางสนามทดสอบ สร้างตำแหน่งในการยืนทดสอบเป็นวงกลมรัศมี 25 เซนติเมตร โดย กำหนด “เป้าหมาย” ห่างจากตำแหน่ง A = 6 เมตร, ตำแหน่ง B = 8 เมตร, ตำแหน่ง C = 10 เมตร, ตำแหน่ง D = 12 เมตรและตำแหน่ง E = 14 เมตรตามลำดับ และวางตะกร้าลูกแฮนด์บอลอยู่หน้าตำแหน่งยืน 25 เซนติเมตรทุกตำแหน่ง

ภาพประกอบ 23 การขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่

ที่มา : อธิพร ภักดีศิริวงษ์. 2546 : 113

วิธีดำเนินการ :

1. ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนเตรียมพร้อมที่ “ตำแหน่ง A” พอได้รับสัญญาณ “เริ่ม” ผู้เข้ารับการทดสอบขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่เข้าสู่เป้าหมายลูกที่ 1 และ 2
2. ย้ายไปที่ตำแหน่ง B ทำการขว้างลูกที่ 3 และ 4 แล้วย้ายไปที่ตำแหน่ง C ขว้างลูกที่ 5 และ 6 แล้วย้ายไปที่ตำแหน่ง D ขว้างลูกที่ 7 และ 8 แล้วย้ายไปที่ตำแหน่ง E ขว้างลูกที่ 9 และ 10
3. ทำการทดสอบ 2 ครั้ง (ทดสอบครั้งที่ 1 พัก 2 นาที ทำการทดสอบครั้งที่ 2)

การให้คะแนน : คะแนนที่ได้จากการทดสอบ ได้จากการนับคะแนนที่ลูกแฮนด์บอลเข้าสู่ “เป้าหมาย” ได้ 2 คะแนน ลูกถูกเส้นรอบวงกลมเป้าหมายได้ 2 คะแนน ไม่เข้า “เป้าหมาย” ได้ 1 คะแนน บันทึกคะแนนลงในใบบันทึกผลการทดสอบ ผลการทดสอบโดยคิดคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบจำนวน 2 ครั้ง

หมายเหตุ เมื่อผู้เข้ารับการทดสอบหยิบลูกแฮนด์บอลแล้วไม่ขว้างภายในเวลา 3 วินาที ถือว่าผิดกติกา ผู้ดำเนินการทดสอบจะขาน “ฟาล์ว” จะไม่นับคะแนนในการทดสอบลูกนั้น

3. แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล (Control Dribbling Skill Test)

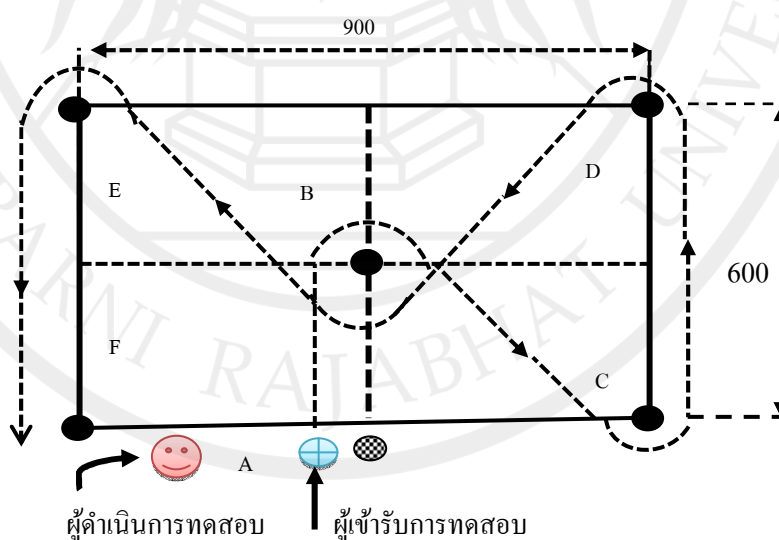
ประเภท : แบบใช้เวลา

วัตถุประสงค์ : เพื่อทดสอบการครอบครองบอลในขณะที่เคลื่อนที่

- อุปกรณ์ :
1. สนามพื้นเรียบขนาดยาว 9 เมตร กว้าง 6 เมตร
 2. ลูกแฮนด์บอลจำนวน 1 ลูก
 3. เทปขาวขนาดกว้าง 50 เซนติเมตร
 4. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน
 5. ใบบันทึกผลการทดสอบ

สนามทดสอบ : ใช้สนามพื้นเรียบสี่เหลี่ยมผืนผ้าด้านยาว 9 เมตร กว้าง 6 เมตร เป็นสนาม ทดสอบ โดยให้เส้นข้างสนามด้านยาว 9 เมตร ความกว้างของเส้น 50 เซนติเมตร เป็นเส้น “เริ่มต้น” และเส้น “สิ้นสุด” การทดสอบระดับแนวกึ่งกลางความกว้างของสนามกับเส้น “เริ่มต้น” และ เส้น “สิ้นสุด” กำหนดให้เป็นจุดวางกรวยยาง “ตำแหน่ง A” จาก “ตำแหน่ง A” ตามระดับแนวกึ่งกลางความกว้างระยะห่างกัน 3 เมตร กำหนดให้เป็นจุดวางกรวยยาง “ตำแหน่ง B” ส่วนมุมทั้งสี่มุมเป็นจุดวางกรวยยาง “ตำแหน่ง C”, ตำแหน่ง D, ตำแหน่ง E และตำแหน่ง F ตามลำดับ

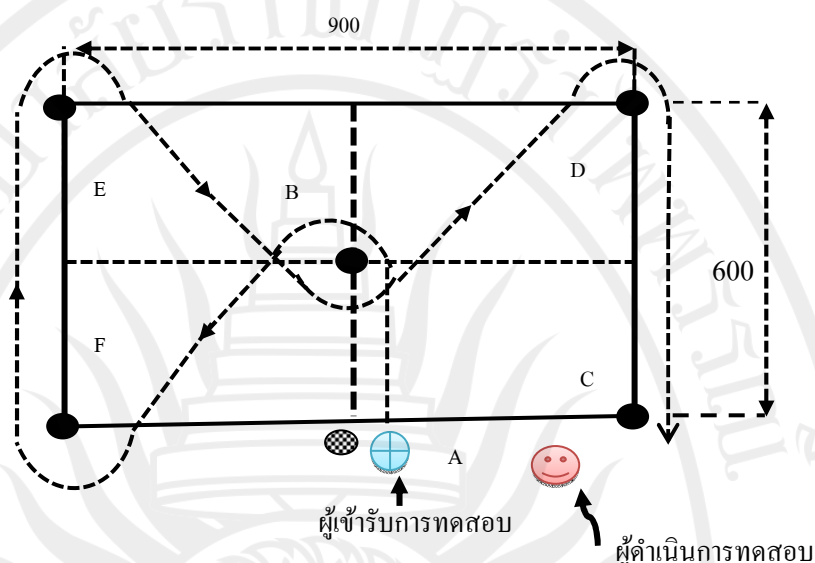
แผนผังสำหรับผู้ถนัดขวา

ภาพประกอบ 24 การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลมือด้านขวา

ที่มา : อธิพร ภักดีศิริวงษ์, 2546 :114

แผนผังสำหรับผู้ถนัดซ้าย

ภาพประกอบ 25 การเลี้ยวลูกแฮนด์บอลมือถนัดซ้าย

ที่มา : อธิพร ภักดีศิริวงษ์. 2546 :115

วิธีดำเนินการทดสอบ : ผู้เข้ารับการทดสอบยืนถือลูกแฮนด์บอลเตรียมพร้อมที่ “เส้นเริ่มต้น” ด้านซ้ายมือของกรวยยาง “ตำแหน่ง A” เมื่อได้รับคำสั่งให้ “เริ่ม” ผู้เข้ารับการทดสอบเลี้ยวลูกแฮนด์บอลตรงไปที่ “ตำแหน่ง B” แล้วเลี้ยวลูกแฮนด์บอลอ้อมขวาตรงไปที่ “ตำแหน่ง C” แล้วเลี้ยวลูกแฮนด์บอลอ้อมซ้ายตรงไปที่ “ตำแหน่ง D” แล้วเลี้ยวลูกแฮนด์บอลอ้อมซ้ายตรงไปที่ “ตำแหน่ง B” แล้วเลี้ยวลูกแฮนด์บอลอ้อมขวาตรงไปที่ “ตำแหน่ง E” แล้วเลี้ยวลูกแฮนด์บอลอ้อมซ้ายตรงไปที่ “ตำแหน่ง F” ผ่าน “เส้นสิ้นสุด” ไปอย่างรวดเร็ว ทำการทดสอบ 2 ครั้ง (ทดสอบครั้งที่ 1 พัก 2 นาทีแล้วทดสอบครั้งที่ 2)

การให้คะแนน : ผู้ดำเนินการทดสอบเริ่มจับเวลาเมื่อ ผู้เข้ารับการทดสอบเริ่มต้นเลี้ยวลูกแฮนด์บอลจากเส้นเริ่มโดยเลี้ยวลูกแฮนด์บอลไปอ้อมหลักทั้ง 6 หลัก และเลี้ยวลูกแฮนด์บอลผ่านเส้นสิ้นสุดการเลี้ยวลูกแฮนด์บอล บันทึกเวลาเป็นวินาทีเศษของวินาทีให้ตัดทิ้ง เช่น จับเวลาได้ 1 นาที 42.25 วินาที ให้บันทึกว่า 102 วินาที ($1 \times 60 + 42 = 102$) บันทึกคะแนนในใบบันทึกผลการทดสอบผลการทดสอบ โดยคิดคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบใหม่ การทดสอบจำนวน 2 ครั้ง (ทดสอบครั้งที่ 1 พัก 2 นาทีแล้วทดสอบครั้งที่ 2)

หมายเหตุ : หากผู้รับการทดสอบปฏิบัติผิดพลาดไปจากข้อแนะนำ ของแบบทดสอบจะต้องให้ทำการทดสอบใหม่

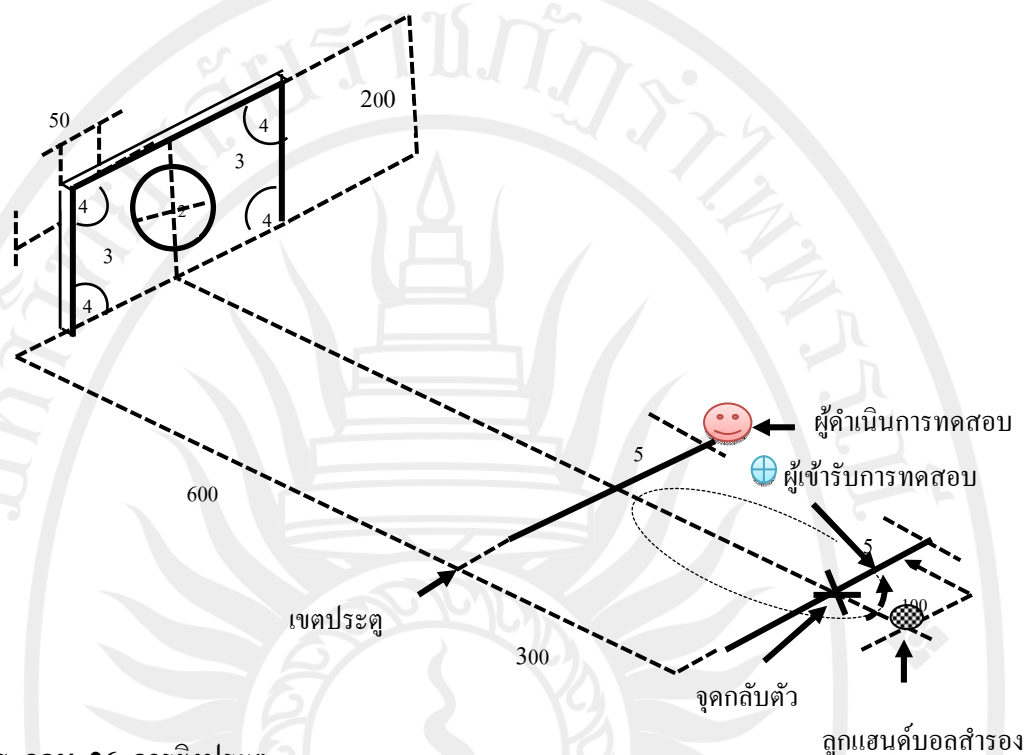
4. แบบทดสอบทักษะการยิงประตู (Shooting Skill Test)

ประเภท : แบบตัวเลขแทนคุณลักษณะความสามารถภายในเวลาที่กำหนด

วัตถุประสงค์ : เพื่อทดสอบความแม่นยำ และความรวดเร็วในการยิงประตู

- อุปกรณ์ :**
1. ผนังกำแพงพื้นเรียบกว้าง 3 เมตรสูง 2 เมตร
 2. ลูกแฮนด์บอล 10 ลูก
 3. ตะกร้าลูกแฮนด์บอล 1 ใบ
 4. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน
 5. ใบบันทึกผลการทดสอบ
 6. เทปกาขนาดกว้าง 5 เซนติเมตร

สนามทดสอบ : ใช้สนามพื้นเรียบพร้อมผนังกำแพงพื้นเรียบขนาดกว้าง 3 เมตร สูง 2 เมตร ทำ “เป้าหมาย” เป็นรูปเหมือนประตูแฮนด์บอล จัดเส้นด้วยเทปกาขนาดกว้าง 5 ซม. เป็นเส้นแทนคานประตูยาว 3 เมตร และเป็นเส้นแทนเสาประตูสูง 2 เมตร สร้าง “เป้าหมาย” 2 คะแนน, 3 คะแนน และ 4 คะแนน ในลักษณะรูปวงกลมโดยใช้รัศมี 50 เซนติเมตร จุดตัดของเส้นแบ่งกึ่งกลางระหว่างความสูง 2 เมตร และความกว้าง 3 เมตรของกรอบประตู (สูงจากพื้นดิน 1 เมตรห่างจากขอบข้าง 1.50 เมตร) ให้เป็นจุดศูนย์กลางสร้างรูปวงกลมโดยใช้รัศมี 45 และ 50 เซนติเมตร ตามลำดับ ทาสีเป็นเส้นทึบด้วยสีขาว ระหว่างเส้นรอบวงกลมเป็น “เป้าหมาย” 2 คะแนน มุมบนเสาประตูกับคานประตูและมุมล่างเสาประตูกับเส้นล่างให้เป็นจุดศูนย์กลางสร้าง “เป้าหมาย” 4 คะแนน โดยใช้รัศมี 45 และ 50 เซนติเมตรตามลำดับ ทาสีเป็นเส้นทึบด้วยสีขาว ระหว่างเส้นรอบวงกลมทำให้มุมทั้ง 4 มุมของ เสาประตูเกิดเป็น $\frac{1}{4}$ ส่วนของวงกลม ช่องว่างระหว่าง “เป้าหมาย” 2 กับ 4 คะแนนกำหนดให้เป็น “เป้าหมาย” 3 คะแนน ลากเส้นสมมุติตั้งฉากและแบ่งครึ่งกับแนวเส้นประตู สร้างเส้นเขตการยิงประตูห่างจากผนังกำแพง 6 เมตร ใ้ยาวขนานกับกำแพงยาว 3 เมตร ความหนาของเส้น 5 เซนติเมตร กำหนดจุดเริ่มต้นและจุดกลับตัวห่างจากกำแพง 9 เมตรสำหรับวางกรวยยาง กำหนดจุดวางตะกร้าพร้อมลูกแฮนด์บอลจำนวน 10 ลูกห่างจากเส้นประตู 10 เมตร จุดเริ่มต้น / จุดกลับตัวจะต้องตั้งอยู่บนแนวเส้นสมมุติเดียวกันกับจุดวางตะกร้าลูกแฮนด์บอล (สำหรับผู้ฝึกสอนให้ยืนเตรียมทางขวามือของกรวยยางขณะหันหน้าเข้าหา “เป้าหมาย” ประตู)

ภาพประกอบ 26 การยิงประตู

ที่มา : อธิพร ภักดีศิริวงษ์. 2546 : 110

วิธีดำเนินการทดสอบ :

1. ผู้รับการทดสอบยืนถือลูกแฮนด์บอลเตรียมพร้อมที่จุดเริ่มต้นด้านขวามือของกรวยยาง (จุดกลับตัว) โดยหันหน้าเข้าหาเป้าหมายประตู
2. เมื่อได้รับสัญญาณ “เริ่ม” ให้ผู้เข้ารับการทดสอบทุ่มลูกแฮนด์บอลลงพื้น 1 ครั้ง (Bounding) แล้วจับลูกแฮนด์บอลพร้อมกับก้าวกระโจน 3 ก้าวเข้าสู่เป้าหมายประตู (โดยไม่ล้ำเส้นเขตยิงประตู) แล้วยิงประตู
3. ผู้รับการทดสอบวิ่งกลับตัวไปที่จุดกลับตัวและหยิบลูกแฮนด์บอลที่ตะกร้าวางลูกแฮนด์บอลแล้วดำเนินการตามขั้นตอนโดยวิธีการทุ่มบอลลงพื้น 1 ครั้ง (bounding) แล้วจับลูกแฮนด์บอลพร้อมวิ่งแบบก้าวกระโจน 3 ก้าวสู่เป้าหมายแล้วยิงประตู (ดำเนินการทดสอบตามขั้นตอนต่อไปจนหมดเวลา)
4. เวลาในการทดสอบ 30 วินาที ทำการทดสอบ 2 ครั้ง (ทดสอบครั้งที่ 1 พัก 2 นาทีแล้วทดสอบครั้งที่ 2)

การให้คะแนน : คะแนนของการทดสอบนับคะแนนที่ยิงประตูทั้งลูกตรง (Chess Pass) และลูกกระดอน (Bound Pass) ได้ตามช่องคะแนน 2, 3 และ 4 หากยิงออกนอกกรอบประตูได้ 1 คะแนน การเหยียบเส้นเขตประตูถือว่าผิดกติกาจะไม่ได้คะแนน การยิงประตูภายในเวลา 30 วินาที บันทึกคะแนนที่ยิงประตูได้ลงในใบบันทึกผลการทดสอบ ผลการทดสอบโดยคิดคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบจำนวน 2 ครั้ง

หมายเหตุ :

1. นับคะแนนตามช่องคะแนนที่ยิงประตูได้ในกรณีลูกแฮนด์บอลกระทบเส้นระหว่างช่องคะแนนให้บันทึกคะแนนที่มากกว่า
2. ลูกแฮนด์บอลที่ยิงประตูถูกเส้นเสาประตู เส้นคานประตูหรือถูกเส้นแบ่งคะแนนให้นับคะแนนที่มากกว่า
3. หากผู้รับการทดสอบเหยียบเส้นเขตยิงประตู ผู้ดำเนินการทดสอบจะขาน “ฟาล์ว” ทุกครั้งและไม่ได้คะแนนในเที่ยวนั้น ทำการทดสอบ 2 ครั้ง (ทดสอบครั้งที่ 1 พัก 2 นาที แล้วทำการทดสอบครั้งที่ 2)

ใบบันทึกผลการทดสอบทักษะ
การขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่
 วันที่..... เดือน พ.ศ.

เลขที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ผลการทดสอบ (คะแนน)		ผลการทดสอบ ครั้งที่ดีที่สุด (คะแนน)	หมายเหตุ
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2		

ลงชื่อ..... ผู้ให้การทดสอบ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
 (.....)

ตาราง 14 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่
จำแนกตามเพศ

คะแนนของนักเรียนชาย (คะแนน)	คะแนนของคะแนนหญิง (คะแนน)	ระดับเกณฑ์ ความสามารถ	ระดับ คะแนน
มากกว่า 44	มากกว่า 37	ดีมาก	5
37 - 44	30 - 37	ดี	4
27 - 36	21 - 29	พอใช้	3
19 - 26	14 - 20	ต่ำ	2
น้อยกว่า 19	น้อยกว่า 14	ต่ำมาก	1

ที่มา : อธิพร ภักดีศิริวงษ์. 2546 : 82

ตาราง 15 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ จำแนกตาม
เพศ

คะแนนของนักเรียนชาย (คะแนน)	คะแนนของคะแนนหญิง (คะแนน)	ระดับเกณฑ์ ความสามารถ	ระดับ คะแนน
มากกว่า 15	มากกว่า 14	ดีมาก	5
14 - 15	14	ดี	4
12 - 13	12 - 13	พอใช้	3
10 - 11	11	ต่ำ	2
น้อยกว่า 19	น้อยกว่า 11	ต่ำมาก	1

ที่มา : อธิพร ภักดีศิริวงษ์. 2546 : 83

ตาราง 16 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแสนดีบอล จำแนกตามเพศ

คะแนนของนักเรียนชาย (คะแนน)	คะแนนของคะแนนหญิง (คะแนน)	ระดับเกณฑ์ ความสามารถ	ระดับ คะแนน
น้อยกว่า 9.96	น้อยกว่า 12.15	ดีมาก	5
9.96 - 13.22	12.15 - 17.75	ดี	4
13.23 - 16.49	17.76 - 23.36	พอใช้	3
16.50 - 19.73	23.37 - 28.97	ต่ำ	2
มากกว่า 19.76	มากกว่า 28.97	ต่ำมาก	1

ที่มา : อธิพร ภักดีศิริวงษ์. 2546 : 83

ตาราง 17 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการยิงประตู จำแนกตามเพศ

คะแนนของนักเรียนชาย (คะแนน)	คะแนนของคะแนนหญิง (คะแนน)	ระดับเกณฑ์ ความสามารถ	ระดับ คะแนน
มากกว่า 24	มากกว่า 23	ดีมาก	5
20 - 24	20 - 23	ดี	4
15 - 19	15 - 19	พอใช้	3
10 - 14	10 - 14	ต่ำ	2
น้อยกว่า 10	น้อยกว่า 10	ต่ำมาก	1

ที่มา : อธิพร ภักดีศิริวงษ์. 2546 : 82

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล
ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส**

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องความพึงพอใจทางขวามือโดยเลือกเพียงช่องใด
ช่องหนึ่งของแต่ละข้อตรงตามระดับความพึงพอใจดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ข้อ		รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
			5	4	3	2	1
ด้านสาระการเรียนรู้							
1.	เนื้อหามีความเหมาะสมกับการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล						
2.	เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก						
3.	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา						
4.	เนื้อหาในชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้						
5.	หลังจากการฝึกทักษะโดยใช้ชุดกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนชอบกีฬาแฮนด์บอล						
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้							
6.	กิจกรรมการฝึกทักษะที่ปฏิบัติจริง ช่วยพัฒนาทักษะให้สูงขึ้น						
7.	แบบฝึกทักษะแต่ละแบบฝึกมีกิจกรรมให้ฝึกอย่างเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน						

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
8.	ครูเอาใจใส่ ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดในการทำกิจกรรม					
9.	นักเรียนฝึกทักษะด้วยความตั้งใจและสนุกสนาน					
10.	กิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะเหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน					
ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้						
11.	สื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่นำมาใช้ในชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียน					
12.	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนเรียนรู้และฝึกทักษะร่วมกันมากขึ้น					
13.	แหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียน					
14.	มีภาพประกอบชัดเจนเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมที่ฝึก					
15.	สื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนมีอย่างเพียงพอ					
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้						
16.	กิจกรรมการวัดผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้					
17.	กิจกรรมการวัดผลวัดทักษะที่ต้องการวัดจริง ๆ					
18.	กิจกรรมการวัดผลช่วยพัฒนาทักษะของนักเรียน					
19.	คะแนนที่ได้ตรงกับระดับความสามารถของนักเรียน					
20.	นักเรียนภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง					

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องคะแนนระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่านดังนี้

- ให้ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
 ให้ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
 ให้ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
 ให้ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
 ให้ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.2 เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน					
1.3 กระตุ้นความสนใจของนักเรียน					
1.4 มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน					
1.5 เวลาในการฝึกกิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา					
2. ด้านภาษา					
2.1 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำชี้แจง					
2.2 ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในเนื้อหาของชุดกิจกรรมฝึก					
2.3 คำที่ใช้สื่อความหมายโดยรวมชัดเจน					
2.4 คำที่ใช้สื่อความหมายในเนื้อหาของชุดกิจกรรมถูกต้อง					
2.5 ความเหมาะสมของรูปแบบ และขนาดตัวอักษร					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3. กระบวนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ เดวิส					
3.1 นักเรียนได้ฝึกทักษะย่อยในการฝึกแต่ละแบบจนเกิดความชำนาญ					
3.2 นักเรียนสามารถฝึกเป็นกลุ่มหรือเดี่ยวได้					
3.3 นักเรียนได้ทราบขั้นตอนการฝึกก่อนทำการเรียนทุกครั้ง					
3.4 นักเรียนได้เรียนโดยการลงมือปฏิบัติจริงทำให้นักเรียนเข้าใจ มากขึ้น					
3.5 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติเดวิส ทำทลาย ความสามารถของนักเรียน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

ตำแหน่ง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ☒ ลงใจช่องคะแนนระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. วัตถุประสงค์มีความเหมาะสมกับทักษะกีฬาแฮนด์บอล					
2. เหมาะสมกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น					
3. อุปกรณ์มีความเหมาะสมกับกีฬาแฮนด์บอล					
4. สถานที่มีความเหมาะสมกับการฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอล					
5. เนื้อหามีความเหมาะสมกับการฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอล					
6. เวลามีความเหมาะสมกับการฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอล					
7. วิธีการดำเนินการฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอล					
8. ลำดับขั้นตอนของแบบฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอล					
9. ความสะดวกและปลอดภัยของการฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอล					
10. ความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรประกอบการฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอล					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้นที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล จำนวน 20 ข้อ

2. ให้ท่านอ่านข้อคำถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่า ข้อคำถามมีความเหมาะสมกับพฤติกรรมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ในระดับใดแล้วทำเครื่องหมาย ☒ ผลการประเมิน ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านสาระการเรียนรู้						
1.	เนื้อหามีความเหมาะสมกับการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล					
2.	เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก					
3.	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา					
4.	เนื้อหาในชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
5.	หลังจากการฝึกทักษะโดยใช้ชุดกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนชอบกีฬาแฮนด์บอล					
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้						
6.	กิจกรรมการฝึกทักษะที่ปฏิบัติจริง ช่วยพัฒนาทักษะให้สูงขึ้น					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
7.	แบบฝึกทักษะแต่ละแบบฝึกมีกิจกรรมให้ฝึกอย่างเพียงพอ กับความต้องการของนักเรียน					
8.	ครูเอาใจใส่ ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดในการทำกิจกรรม					
9.	นักเรียนฝึกทักษะด้วยความตั้งใจและสนุกสนาน					
10.	กิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะเหมาะกับระดับความสามารถ ของนักเรียน					
ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้						
11.	สื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่นำมาใช้ในชุดกิจกรรมทำให้นักเรียน เข้าใจในบทเรียน					
12.	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนเรียนรู้และ ฝึกทักษะร่วมกันมากขึ้น					
13.	แหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียน					
14.	มีภาพประกอบชัดเจนเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรม ที่ฝึก					
15.	สื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนมืออย่างเพียงพอ					
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้						
16.	กิจกรรมการวัดผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้					
17.	กิจกรรมการวัดผลวัดทักษะที่ต้องการวัดจริง ๆ					
18.	กิจกรรมการวัดผลช่วยพัฒนาทักษะของนักเรียน					
19.	คะแนนที่ได้ตรงกับระดับความสามารถของนักเรียน					
20.	นักเรียนภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง					

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 18 ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านเนื้อหา								
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4	4	4.40	0.54	มาก
1.2 เหมาะสมกับความ ต้องการและความสนใจ ของนักเรียน	4	5	4	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด
1.3 กระตุ้นความสนใจของ นักเรียน	4	5	4	5	4	4.40	0.54	มาก
1.4 มีความเหมาะสมกับระดับ ความรู้ของนักเรียน	4	5	4	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด
1.5 เวลาในการฝึกกิจกรรม เหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	4	5	4.40	0.54	มาก
2. ด้านภาษา								
2.1 ความถูกต้องเหมาะสม ของภาษาที่ใช้ในคำชี้แจง	5	5	4	4	5	4.60	0.54	มากที่สุด
2.2 ความถูกต้องเหมาะสม ของภาษาที่ใช้ในเนื้อหา ของชุดกิจกรรมฝึก	5	5	5	4	5	4.80	0.44	มากที่สุด
2.3 คำที่ใช้สื่อความหมาย โดยรวมชัดเจน	4	4	4	4	5	4.20	0.44	มาก
2.4 คำที่ใช้สื่อความหมาย ในเนื้อหาของชุดกิจกรรม ถูกต้อง	4	4	5	4	5	4.40	0.54	มาก
2.5 ความเหมาะสมของรูปแบบ และขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	(คนที่)							
	1	2	3	4	5			

3. กระบวนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติเดวิส								
3.1 นักเรียนได้ฝึกทักษะย่อยในการฝึกแต่ละแบบจนเกิดความชำนาญ	5	5	5	4	5	4.80	0.44	มากที่สุด
3.2 นักเรียนสามารถฝึกเป็นกลุ่มหรือเดี่ยวได้	4	5	4	4	5	4.40	0.54	มาก
3.3 นักเรียนได้ทราบขั้นตอนการฝึกก่อนทำการเรียนทุกครั้ง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 นักเรียนได้เรียนโดยลงมือปฏิบัติจริงทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น	4	5	4	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด
3.5 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติเดวิส ทำทาสความสามารถของนักเรียน	4	4	4	4	5	4.20	0.44	มาก
ค่าเฉลี่ย						4.54	0.23	มากที่สุด

ตาราง 19 ผลการประเมินความเหมาะสมของความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะพื้นฐานกีฬา
แฮนด์บอล

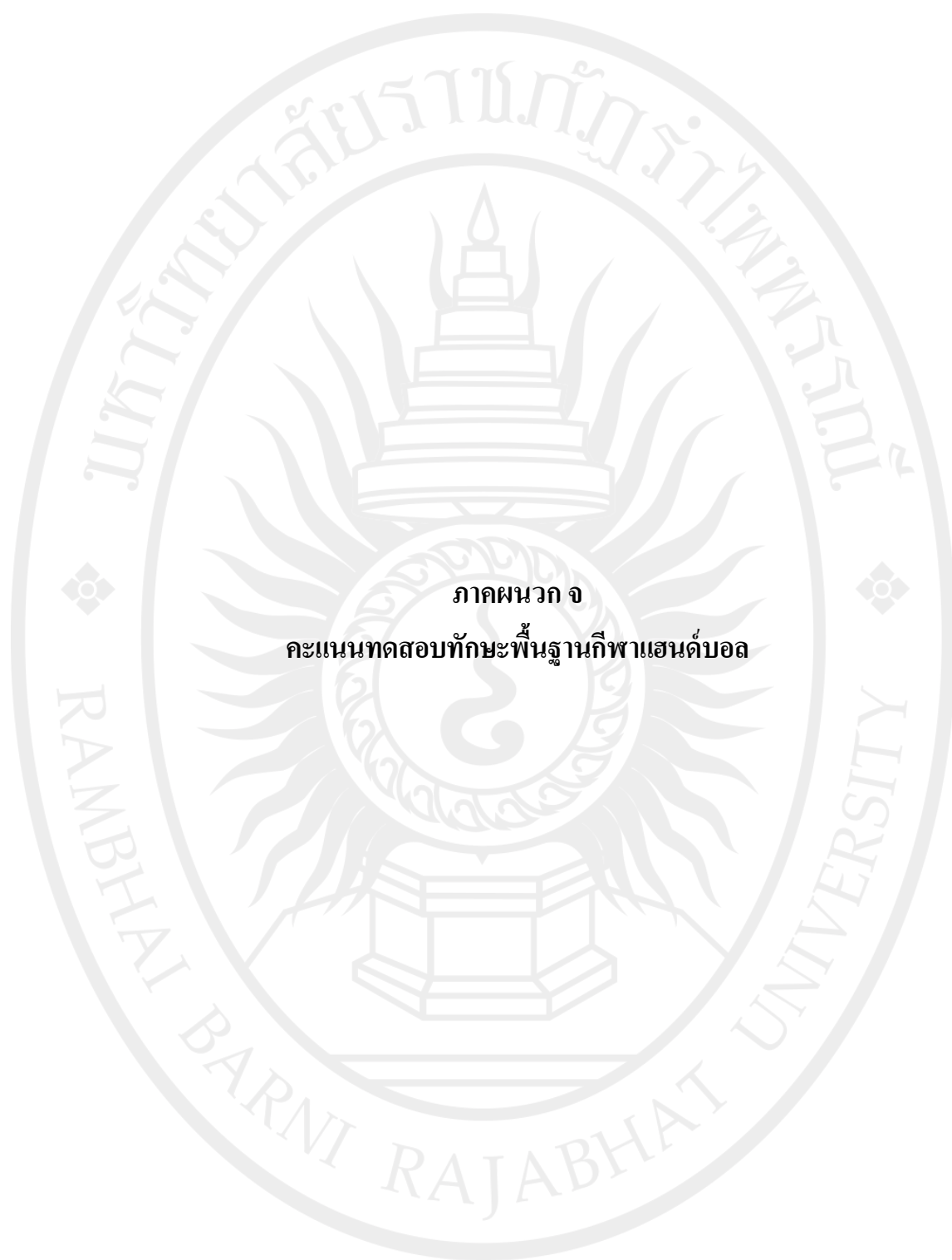
รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. วัตถุประสงค์มีความ เหมาะสมกับทักษะกีฬา แฮนด์บอล	5	5	4	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
2. เหมาะสมกับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. อุปกรณ์มีความเหมาะสมกับ กีฬาแฮนด์บอล	5	5	4	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
4. สถานที่มีความเหมาะสมกับ การฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอล	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5. เนื้อหามีความเหมาะสม กับ การฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอล	4	5	4	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด
6. เวลามีความเหมาะสมกับ การฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอล	4	4	5	4	5	4.60	0.54	มากที่สุด
7. วิธีการดำเนินการฝึกทักษะ กีฬาแฮนด์บอล	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ลำดับขั้นตอนของแบบฝึก ทักษะกีฬาแฮนด์บอล	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
9. ความสะดวกและปลอดภัย ของการฝึกทักษะกีฬา แฮนด์บอล	4	4	4	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด
10. ความคุ้มค่าของการใช้ ทรัพยากรประกอบการฝึก ทักษะกีฬาแฮนด์บอล	4	5	4	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย						4.80	0.23	มากที่สุด

ตาราง 20 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

รายการประเมิน	ความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	ของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)							
	1	2	3	4	5			
ด้านสาระการเรียนรู้								
1. เนื้อหามีความเหมาะสมกับการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล	4	4	4	4	5	4.20	0.44	มาก
2. เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4	5	4	4	5	4.40	0.54	มาก
3. เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา	4	4	4	4	5	4.20	0.44	มาก
4. เนื้อหาในชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4	5	4	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด
5. หลังจากการฝึกทักษะโดยใช้ชุดกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนชอบกีฬาแฮนด์บอล	4	4	5	4	5	4.40	0.54	มาก
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้								
6. กิจกรรมการฝึกทักษะที่ปฏิบัติจริงช่วยพัฒนาทักษะให้สูงขึ้น	4	4	4	4	5	4.20	0.44	มาก
7. แบบฝึกทักษะแต่ละแบบฝึกมีกิจกรรมให้ฝึกอย่างเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน	4	5	4	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด
8. ครูเอาใจใส่ ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดในการทำกิจกรรม	4	5	4	4	5	4.40	0.54	มาก
9. นักเรียนฝึกทักษะด้วยความตั้งใจและสนุกสนาน	5	4	4	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด

ตาราง 20 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	ของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)							
	1	2	3	4	5			
10. กิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะเหมาะกับระดับ ความสามารถของนักเรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้								
11. สื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่นำมาใช้ในชุด กิจกรรมทำให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียน	4	4	4	4	5	4.20	0.44	มาก
12. การเรียนด้วยชุดกิจกรรมทำให้นักเรียน เรียนรู้และฝึกทักษะร่วมกันมากขึ้น	4	5	4	5	4	4.40	0.54	มาก
13. แหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียน	4	5	4	4	4	4.20	0.44	มาก
14. มีภาพประกอบชัดเจนเหมาะสม สอดคล้องกับกิจกรรมที่ฝึก	5	4	4	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด
15. สื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน มีอย่างเพียงพอ	5	5	4	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้								
16. กิจกรรมการวัดผลตรงตาม จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	5	4	4.40	0.54	มาก
17. กิจกรรมการวัดผลวัดทักษะที่ต้องการ วัดจริง ๆ	5	5	4	4	5	4.60	0.54	มากที่สุด
18. กิจกรรมการวัดผลช่วยพัฒนาทักษะ ของนักเรียน	5	4	5	4	4	4.40	0.54	มาก
19. คะแนนที่ได้ตรงกับระดับ ความสามารถของนักเรียน	5	4	5	4	5	4.60	0.54	มากที่สุด
20. นักเรียนภาคภูมิใจในความสามารถ ของตนเอง	5	4	4	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด

ภาคผนวก จ
คะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส แบบเดี่ยว (1 : 1)

คนที่	คะแนนสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล	
	ระหว่างเรียน (E_1) (20 คะแนน)	หลังเรียน (E_2) (20 คะแนน)
1	17	17
2	15	16
3	16	17
รวม	48	50
$\bar{X}$		
%	80.00	85.00

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส แบบกลุ่มเล็ก (1: 9)

คนที่	คะแนนสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล	
	ระหว่างเรียน (E_1) (20 คะแนน)	หลังเรียน (E_2) (20 คะแนน)
1	16	18
2	17	18
3	16	17
4	16	18
5	15	15
6	14	16
7	19	19
8	17	18
9	16	16
รวม	146	155
$\bar{X}$		
%	81.11	86.11

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส แบบกลุ่มขนาดใหญ่ (1 : 40)

คนที่	คะแนนสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล	
	ระหว่างเรียน (E_1) (20 คะแนน)	หลังเรียน (E_2) (20 คะแนน)
1	20	20
2	16	17
3	14	15
4	17	17
5	16	17
6	14	15
7	19	20
8	16	17
9	17	17
10	18	18
11	19	19
12	19	19
13	19	19
14	17	16
15	17	17
16	17	17
17	15	17
18	15	15
19	19	19
20	12	14
21	18	18
22	18	18
23	18	17
24	18	17
25	17	17

ตาราง 23 (ต่อ)

คนที่	คะแนนสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล	
	ระหว่างเรียน (E_1) (20 คะแนน)	หลังเรียน (E_2) (20 คะแนน)
26	12	14
27	17	18
28	13	14
29	19	19
30	16	17
31	17	17
32	18	18
33	19	19
34	15	17
35	13	16
36	13	14
37	16	16
38	14	14
39	16	17
40	13	14
รวม	656	676
$\bar{X}$		
%	81.25	84.50

ตาราง 24 แสดงคะแนนสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส แยกแต่ละชุดกิจกรรม

คนที่	คะแนนสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล								
	ก่อนเรียน			ระหว่างเรียน (E_1)			หลังเรียน (E_2)		
	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม
	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3
	(10)	(5)	(5)	(10)	(5)	(5)	(10)	(5)	(5)
1	4	3	2	8	4	5	9	4	5
2	6	3	2	10	5	5	10	5	5
3	3	2	2	7	5	4	8	5	4
4	1	3	2	8	4	3	8	4	4
5	2	2	2	7	3	3	8	5	4
6	5	3	2	9	5	5	10	5	5
7	4	3	3	10	5	5	8	5	4
8	3	4	2	9	5	4	9	4	4
9	3	2	2	6	3	4	7	4	4
10	4	4	3	9	5	5	10	5	4
11	5	2	2	7	4	4	8	4	4
12	3	2	1	7	3	4	7	5	4
13	3	2	2	7	5	4	7	5	4
14	1	3	2	8	4	3	7	2	1
15	5	2	0	7	5	4	7	5	3
16	5	2	1	10	5	4	9	5	4
17	7	3	2	10	5	5	10	5	5
18	8	3	3	9	5	5	9	4	5
19	4	3	2	8	5	4	10	5	5
20	5	3	1	7	4	4	8	5	4
21	5	2	2	7	4	4	9	5	4

ตาราง 24 (ต่อ)

คน ที่	คะแนนสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล								
	ก่อนเรียน			ระหว่างเรียน (E ₁)			หลังเรียน (E ₂)		
	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม
	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3
	(10)	(5)	(5)	(10)	(5)	(5)	(10)	(5)	(5)
22	5	2	1	10	4	5	8	5	5
23	7	3	2	9	5	5	8	4	4
24	4	2	2	8	3	4	8	4	5
25	2	2	2	6	3	3	9	4	5
26	3	3	1	7	3	3	9	5	5
27	4	2	1	9	5	5	8	3	5
28	5	1	2	7	4	3	7	4	4
29	2	2	2	6	3	3	8	3	4
30	4	2	2	9	5	4	9	4	5
31	5	2	1	8	5	4	7	4	5
32	2	2	2	6	3	3	7	5	4
33	5	2	1	9	4	5	9	5	4
34	5	1	1	8	5	5	8	5	4
35	5	2	1	10	4	5	6	5	4
36	4	2	2	8	5	4	8	3	5
37	6	2	2	10	5	5	8	5	5
38	4	3	2	7	4	5	10	4	5
39	4	2	1	7	3	4	8	4	4
40	5	2	2	8	4	5	9	4	5
รวม	167	95	69	322	170	168	328	176	174
$\bar{X}$	4.18	2.38	1.68	8.05	4.25	4.20	8.20	4.40	4.30
%	41.75	47.50	34.50	80.50	85.00	84.00	82.00	88.00	87.00

ตาราง 25 แสดงคะแนนสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รวมทุกชุดกิจกรรม

คนที่	รวมคะแนนสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล		
	ก่อนเรียน (20)	ระหว่างเรียน (E_1) (20)	หลังเรียน (E_2) (20)
1	9	17	18
2	11	20	20
3	7	16	17
4	6	15	16
5	6	13	17
6	10	19	20
7	10	20	17
8	9	18	17
9	7	13	15
10	11	19	19
11	9	15	16
12	6	14	16
13	7	16	16
14	6	15	10
15	7	16	15
16	8	19	18
17	12	20	20
18	14	19	18
19	9	17	18
20	9	15	16
21	9	15	17
22	8	19	18
23	12	19	19
24	8	15	16

ตาราง 25 (ต่อ)

คนที่	คะแนนสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล		
	ก่อนเรียน (20)	ระหว่างเรียน (E_1) (20)	หลังเรียน (E_2) (20)
25	6	12	15
26	7	13	15
27	7	19	18
28	8	14	16
29	6	12	16
30	8	18	18
31	8	17	17
32	6	12	15
33	8	18	16
34	7	18	18
35	8	19	19
36	8	17	16
37	10	20	18
38	9	16	17
39	7	14	17
40	9	17	18
รวม	332	660	678
$\bar{X}$	8.30	16.50	16.95
%	41.50	82.50	84.75

ตาราง 26 แสดงค่าประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ทั้ง 3 กิจกรรม

ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี	80/80	
	E ₁	E ₂
กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล	80.50	82.00
กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล	85.00	88.00
กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะการยิงประตู	84.00	87.00
รวมคะแนนเฉลี่ย	82.50	84.75

ประวัติย่อผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล นางสาวสมปรารถนา ทองนาค
 วัน เดือน ปีเกิด 30 กรกฎาคม 2509
 สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 57/2 ถนนเทศบาลสาย 3 ตำบลท่าใหม่
 อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนท่าใหม่ “พุทธสวัสดิ์ราษฎร์นุกูล”
 จังหวัดจันทบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2523 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหอวัง
 กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2526 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหอวัง
 กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2529 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ป.กศ.สูง (พลศึกษา)
 วิทยาลัยพลศึกษาสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี
 พ.ศ. 2532 ครุศาสตร์บัณฑิต ค.บ. (พลศึกษา)
 วิทยาลัยครูจันทระเกษม กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2558 ครุศาสตรมหาบัณฑิต ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)
 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี